

LLIBRE DEL ROSARI
DE
NOSTRA SENYORA
DEL ROSER.

Y TRESOR PER LOS VIUS, Y PER LAS
Animas del Purgatori, que conté moltes exce-
lencias, y alabanças del Rosari de Maria
Santíssima: y un modo breu, y facil
de dirlo, y contemplarlo.

QUE COMPONGUÉ EN CASTELLÁ LO M.
R. P. M. Fr. JAUME BARON del Orde de
Predicadors en Zaragoza.

TRADUHIT EN CATHALÁ PER LO M. Ruc.
Francisco Roca Prævere.



Ab licencia: Gerona, Per Joseph Brò, Estamper
del Rey, en las Ballesterias.

*APROBACIÓ DEL M. R. M. F. MANUEL
Caralps del Orde de Predicadors, Tboalech, que
fou del Sac. Conc. Prov. Tarrac. any 1733. y
Examinador Synodal dels Bisbats de la Seu de
Urgell, Vich, Solsona, &c.*

PER comissió à mi feta per lo Il·lustre Senyor Dr. y Canonge Lluís Riera, canas Vic. General per lo molt Il·lustre Capítol de Vich, he llegit; regonegut, y ab molt cuidado advertit lo llibre intitulat: *Rosari de Nra. Sra. del Roser, y Tresor per als vius, y per las Animas del Purgatori*, y feta reverentment la deguda estimació de la confiança que no merech: es lo meu sentir: que no solament no conté dit llibre cosa, ni clausula alguna, que sia contra la Santa Fé Catholica, sagrats Concilis, estatots, ó disposicions de nostra santa Mare Iglesia; ni tampoch cosa, que tropece ab regalia alguna de sa Magestat Catholica (que Deu guarde) si que servirà esta obra de molta utilitat als que la llitjan, porque ab singular, piados, y fervorós cuidado fomenta ab ella lo Autor, la celeberrima, y primera per principalissima devoció del Santissim Rosari de Maria Santissima.

Molt lindo titol dona lo Autor à son llibre, ó molt gloriosa, y estimable es la empresa que ab ell fa, manifestant la molta riquesa als Vius è incitant al focorro als difunts, quant mou à aquells à la devoció del Rosari, y molt ma-
nyós,

nyós, y erudit proposa en lo principi de son llibre (despres de donadas en lo Proemi sólidas doctrinas, y saludables documents, y advertencias) la llista de las Indulgencias Plenarias, y Parciais, que se han dignat concedir los Summos Pontifices, y altres Prelats de la Iglesia als Confreres, ó que se exercitan en tan substanciosa devoció.

Verdaderament es lo llibre, ó per millor dir lo Rosari Tresor per als Vius: porque tenint los Confreres cuidado en guanyar las Indulgencias per si, conseguixen copiosa suma per redimir-se de las penas, que lo Senyor los te taxadas per patir per las culpas, que haurán comesas en sa vida, ó satisfet en vida, ó en la altre, suposada la misericordia, que conseguiran, ó haurán conseguit de la Divina bondat.

Es Tresor per al Vius lo Rosari de Maria porque con diu Sant Alberto Magno es la Ave Maria, que en ell tantas voltas se diu, un mineral de richs metalls per enriquir als devots de rezar lo Rosari, bastant al mateix temps per armatlos per vencer als enemichs. Es una pedrera rica, y fonda de las verdaderas virtuts, diu lo P. S. Bernat, que molt especialment conté quinze singularissimas virtuts, ó pedras de grandissim valor, y estima, quantas son las paraulas conté la salutació Angelical, simbolizadas en lo diamant, Carbuncle, Perlas, Jaspe, Sáfiro, Calcedoni, Esmeralda, Sardoni, Sardi, Crisolit, Berino, Topasi, Crisopalo; Jacinto, y

Ametisto, y esta significa la veritat, que si los Christians saben aficionarse, y viure ab esta poden donarse per segurs, que conseguiran las demés significadas per las altres pedras preciosas.

Es lo Arxiu dels Tresors de Deu, diu S. Pere Damia de ahont se nos dispensan à nosaltres pobres per tant faltats de las verdaderas virtuts, tots los bens del Cel, y de Christo Senyor nostre. Deixo la riqueza que conté la oració del Pare nostre, oració que lo Redemptor nos ha ensenyat.

Es finalment la Ave Maria diu S. Ambrós la gran llibreria de ciencias Divinas, y humanas, ab las quals podrém y sabrém negociar, y conseguir lo que mes nos convé de bens temporals, y espirituals en esta vida, y finalment la vista perpetua de Deu Nostre Senyor en la altre vida, per lo qual si nos ha criat.

Ab lo sumari de las Indulgencias, que lo Autor puntual; y curiosament decifra me apareix que se porta com un bon Pastor, que ab lo ramvert, que porta en la ma, lo ensenya, mostra à las ovellas, y aixi atrau à las ovellas Christianas, à si que entren à gustar lo sólido menjar dels quinze Mysteris del Rosari, ò de nostra santa Fé, à si de que no solament lo rezém ab devoció, si que los rumiém, y contemplém, com ell mateix devotament explica en est son llibre, y Deu ensenyará millor à la Anima que practica esta santa devoció.

Aixi se veu quant be diu lo Autor en son titol que lo Rosari es lo Almoyner del Purgatori porque rezant, y aplicant los Coofrades vius lo Rosari, e Indulgencias per los difunts, es lo millor socorro que despres del sant Sacrifici de la Missa, poden enviar à las Animas del Purgatori.

Anima finalment à esta santa devoció ab los tants exemples, que sa devota curiositat porta en son llibre no solament antics, comencant desde lo principi de la fundació del Santissim Rosari, també moderns, que he vist escrits molts en las obras impresas del V. P. Fr. Francisco Posadas, porque se entenga que esta es la devoció, que molt carinyosament vol Maria Santissima se mantinga en los cors dels Christians per ser medi prompte, y facil de son especialissim gust acomodadissim per alcançar la Divina misericordia saludable als Pobles, socorro prompte à todas las necessitats podrém partir, com ella mateixa se digna revelar al B. Alano de Rupa com se llegeix en las lliçons del dia octau de la solemnitat del Santissim Rosari, en lo Breviari del Orde de Predicadors.

A vista pues de tantes utilitats com reportarán los Faels Christians de la lliçó de aquest llibre, es resolutoriament mon sentir, que no solament pot si que deu V. S. donar la llicencia se demana, y necessita per la impressió: *Salvo semper, &c.* Vich en lo Convent del Santissim Rosari del Orde de Predicadors als 17. de Setembre del any 1752. Fr. Manuel Caralp.



NOSTRA
 SENYORA DEL
 ROSER.

PROEMIAL

ALS CONFRARES

DE NOSTRA SENYORA DEL ROSER,
 y a tots aquells que en diferents Iglesias, Cape-
 llas, y Hermitas explican los Divinos
 Misteris de la Angelica Celestial devoció
 del Santíssim Rosari.

O preciós inagotable Tre-
 sor de la Il·lustríssima Ar-
Lxiconfraria de Maria Sma.
 del Roser, fundada à fo-
 berans impulsos de la Se-
 reníssima Reyna del Cel, per lo gran
 Pare, y Patriarca Sant Domingo de
 Guzman; y successivament ab auto-
 ritat Apostolica, Privative à qualse-
 vols altres, per lo Reverendíssim Pare
 General, ò Vicari General del Orde
 de

de Predicadors (ab la qual fan un mateix cos totas las Confrarias de nostra Senyora de tot lo Mon) que tragué à llum en Zaragoza lo any St. de 1725. lo M. R. P. M. F. Jaume Baron, Calificador, &c. Ha tingut tant plausible universal acceptació, que haventse despatxadas en pochs anys quatre diferents impresions se dona à publica llum augmentat en llengua Cathalana, perque aixis com desde Zaragoza, ha enriquit fins als Regnes de Castilla, Andalucia, Portugal, y Valencia, puça també desde Barcelona, enriquir de bens espirituals, lo present Principat de Cathalunya, y los Regnes, de Mallorca, Menorca, Iviça, y Cerdenya. Se ofereix, y consagra als Confreres de nostra Senyora del Roser, y particularment à aquells, que en diferents Iglesias, Capellas, y Hermitas explican los

Di-

Divinos Misteris de la Angelica Celestial devoció del Santissim Rosari; peraque tenint à malas incomparables espirituals riquezas de gracias, privilegis, è indulgencias, que es mel tant celestial y divino Tresor pugan facilmente difundirlo y subministrarlo en las oportunas ocasions à tots los Faels Christians, explicantlos caritativament en las Festas, despres de dir lo Santissim Rosari, los Miracles, è Indulgencias especialment las Plenarias, ab los requisits que podrán guanyarse, en lo discurs de la semana seguent: y aixi mateix los Indults privilegis y gracias mes dignas, y necessarias de saberse y publicar se, com son.

Primo per ser Confrare de nostra Senyora del Roser es necessari estar escrit per qui tinga autoritat ab nom, y cognom en lo llibre de la Confraria canonicament fundada sens haver de pagar

res,

res, com ho mana estretament las Apostolicas lletras de la fundació, y també la primera de las constitucions, confirmadas ab autoritat Apostolica (que per totas las Confrarias porta lo llibre de nostra Senyora del Roser capitol quart Distinció primera) las quals totas se deuen observar, com també del millor modo que pugas en los Pobles la distinció dels tres ordes de Confraria, ab la rubrica subsegüent que porta lo mateix llibre, plana trescents trenta set, per lo bon govern, degut establiment, y acertada administració de la Confraria.

La autoritat pera escriurer y admetrer Confreres, tenen los M. Rs. Pares Provincials, Priors Conventuals Superiors, y Presidents de las casas, los Vicaris, Prelats, los Predicadors actuals de Quaresma, los Promotors, Fundadors, y Predicadors habituals del Santissim

Ro-

Rosari, los Priors de la Confraria y los Sacristans majors, tots del Orde de Predicadors. En orde à las Confrarias forenses te autoritat per escriurer Confreres lo R. Rector de la Iglesia ahont está fundada la Confraria, y lo R. Sacerdot que está especialment assenyalat. Y tots los que tenen facultat pera escriurer Confreres, la tenen també pera benehir Rosaris, y Rosas, com consta tot clarament de la Carta Pastoral que va ab la Butlla de Innocencio IV. del R. P. General Fr. Antonio Monroy. Dada en Roma à trenta de Agost de mil fiscents setanta y nou.

Y si los Confreres de las forenses están admesos per qui te poder en la Religió de Predicadors, tenen Carta de Germandat (com los mateixos Confreres de las Confrarias del Roser de dit Orde) y participan tant en vida, com

des-

despres de morts, de totes las Missas, Oracions, dejunis, vigílias, peregrinacions, mortificacions, penitencias, suffragis, y de tots los demás bens espirituals ques fan en dit Orde per tot lo mon tant de Religiosos com de Monjas, y Terciariis. Es concessió dels Rms. Pares Generals confirmadas per Lleó deu à sis de Octubre de 1520.

Mes per quant en algunas Confrarias antigüas, se solen mourer dubtes, y escrúpols, per no constar de sas canonicas ereccions; serveix de gran consuelo per deposar lo escrúpol y profeguir ab bona fe en servir humíllment al Senyor y à la Verge Santíssima la Butlla nos ha fet explicar lo amát fill Antoni de Monroy General del Orde de Predicadors à quinze Juny mil sis cents setanta y nou, en la qual lo SS. P. Innocencio XI. de feliz gloriosa memoria, suplí ple-

plenament qualsevols defectes tant de fet, com de dret, que hi hagués hagut per tot lo mon fins aquell dia, en las ereccions, y fundacions de las Confrarias de N. Sra. del Roser. Advertint, que en un mateix lloch per gran que sia, no hi pot haver dos Confrarias del Roser sens especial privilegi Apostolich.

Segundo que la obligació dels Confreres de N. Sra. del Roser (com determinaren Lleó X. Clement VII. y Paulo III.) es rezar tres parts de Rosari cada femmana meditant, ò pensant ab los Misteris de Goig, Dolor, y Gloria. De forma, que si refan estant contrits y ab devoció atesoran las immensas riquesas de tants perdons, è Indulgencias, mes la femmana que no rezan no las guanyan pero no pecan.

No se cumplirá ab esta obligació rezant la Corona de nostra Senyora, ni la de

de nostra Senyora, ni la de Santa Brigida, ni la Comendula ni altre devoció alguna se pot anomenar Rosari, perque está prohibit per Alexandro VII. en la Butlla: en lo supremo de la militant. Dada en Roma à 28. de Maig de 1664. Y per Clement XI. en Butlla: en lo supremo folio &c. de vuyt de Mars mil seicents, y dotze.

Y Sant Pio V. entre las moltas gracies, y favors, que concedí lliberal als Confreres; en la Butlla: Entre las cosas desitjables, &c. de vint y dos de Juny mil finch cents sexanta sis, priva ipso facto de totas las Indulgencias als qui contradiahen en qualsevol part, la fundació de la Confraria de N. Señora del Roser, ò destorban als Confreres en los seus sants y piadosos exercicis. Y ajusta lo docte Pepin, que los tals provocan contra si la Mare de Misericordia, à la qual

qual aixis com la tindrian favorable, y ajudadora si li fossen bon devots; infalliblement la tindrian enemiga, y contraria, los qui impugnan esta santa devoció, y Confraria.

Tercio que per esser devot del Santissim Rosari no basta rezarlo de qualsevol manera, sino rezarlo devotament ab atenció, rectitut, y devoció, que diu lo Angelich Mestre Sant Thomás, en lo Psal. 3. y 26. en la oració, y diuhen haver tres cosas, es à saber atenció, rectitut, y devoció. Perque la denominació, y fer devot deriva de la devoció ab que se reza. Per lo que es menester haverse preparat antes, ab un fervorós acte de contrició, posar la atenció en pronunciar clarament totas las paraulas dels Pare nostres, y Ave Marias que rezan, y juntament meditar, ò pensar ab los Misteris, que se explican; de modo

do, que si rezan a cors, en comunitat atengan lo un cor al qui diu lo altre, sens atropellar-se ab demasiada pressa, ni començar los uns antes que hajan acabat los altres.

Perseverant en rezar desta manera, se ora ab atenció, rectitut, y devoció, se acreditan de verdaders devots los qui rezan: y donan tant alegre contento à Jesu-Christ ques posa entremitg dels qui rezan, prompte per despatxar los favors, y gracias que li demanan. Com diu S. Mathen. Perque ofereixen lo mes dols; lo mes suau, y mes que tot sacrifici delectable á sa Divina Magestat com pondera lo B. Alano de Rupe, Benet XIII. en lo sermó 79. de N. Sra. y dels que predicaba en los Dissaptes sent Cardenal, y Arquebisbe de Benevento.

Perseverant en rezar desta manera, se fa lo mes agradable obsequi à Maria

San-

fantissima, com ho digué al Beato Alano desta soberana Senyora, y que es la oració mes acomodada per alcançar la misericordia de Deu, y present auxili contra qualsevol adversitat. Com diu la Iglesia en la llició quinta de la Octava del Santissim Rosari del Breviari del Orde de Predicadors.

Perseverant en rezar desta manera se dona un gran goig à tot lo Cel, diu lo Ven. Kempis en son devot Soliloqui, Cap. 23. se aparta la tristesa del cor, y se li comunica lo goig espiritual; se regosijan alegres los Angels, y se apartan confusos los Dimonis, creix la devoció naix la compunció, se satisfá per las culpas, se purifican las conciencias, se radica mes la Fé, se corrobora la Esperança, se afervora la Caritat.

Perseverant à rezar desta manera diu lo B. Alano en la obra de or del Psal-

B

ten

teri de Jesús, y Maria se purifican los afectes, se aumentan los meritos, se fortifica la anima contra las tentacions se arma ab nou exquisit valor pera eixir triunfant de las calamitats, treballs, y miserias desta vida, se preserva de mala mort, y se disposa de proxim pera lograr los favors gracias y misericordias que sempre dadivosa la Sereníssima Reyna dels Angels, acostuma derramar à sos verdaders devots.

Y per ultim, perseverant en rezar de esta manera, se atesoran las immensas incomparables riquezas, de tants perdons è indulgencias com han concedit generosos los summos Pontifices, als qui contrits rezan devotament lo santíssim Rosari de forma, que si se ofereixen per modo de suffragi, per las beneytas Animas del Purgatori, à costa de poch treball, per cada Indulgencia plenaria,

naria, se pot traurer una anima de aquelles gravíssimas penas, y ab las moltas parcials fels donan notables abundants focorros pera eixir prest, y abreviarlos tant horrorosos torments, y ellas quant están gofant de Deu, tornan mes de mil per hu, à aquells quels fan tant de be, que es lo que prometeren, diferents de ellas, manifestantse al Beato Alano.

Però aquells que rezan sens limpiarse antes la conciencia, y tant cuitats, y ab tanta pressa, que ja trencan las paraulas ja confonen las veus, ja estan parlant ab los de prop divertits voluntariament en pensar cosas del mon quant haurian de meditar, ò pensar ab los Misteris que se van explicant. Aquells q̄ sens esperar que los altres ajen acabat atropellant la devoció comensant antes de temps que molt que Deu no entenga tal oració?

Verdaderament que los tals, no son

dignes de honra fino de confusió, è ignominia, diu lo Ven. Kempis en lo lloch sobreeitat. Ay dels tals ! Exclama lamentantse que ni ponderan la inestimable preciositat de las paraulas, ni gustan la meliflua dulçura de las veus, tantas quantas vegadas sens atenció ni reverencia se emplean en repetir la Ave Maria: pero ay dels fastidiosos, ay dels indevots, y vagos oradors que no ponderan las paraulas de or, ni las melifluas begudas gustan, los quals tantas vegadas diuhen la Ave Maria sens atenció.

Aquells tals ni son, ni se poden anomenar devots del Rosari; perque no rezan ab la atenció, reñitut, y devoció, que diu S. Thomás. Estos no sols perden molts fruits, y utilitats expressadas, y altres que no se han ditas; no sols perden las immensas riquesas de tants perdons, è Indulgencias, com concediren

los

los Sumos Pontifices als qui rezan ab devocio si que també cada volta que fan alguna de aquellas irreverencias, cometen pecat venial com diuhen comunment los Theolechs ab Sant Thomás (Y encara ajusta lo St. ab lo doctísim Cayetano, en la 2. quest. 83. art. 13. Que si la irreverencia passa à menyspreu es pecat mortal) perque encara que las devociions sian voluntarias, y no estigan obligats à ferlas, quant se fan las devém fer ab la deguda atenció, reñitut y reverencia, que se deu à la Magestat Divina com se diu clara, y difusament en lo §. vint y quatre. Procurem donchs esmenarnos, empleant totas las potencias, en tant Angelich celestial exercici. Procurem emplear la boca, lo cor, y la obra com diu lo Ven. Pare Ulloa en la Carta Provincial que se llegeix en la sua vida: La bo-

ca

ca, ab la clara pronunciació de tant excelsas alabanças, lo cor ab la pia contemplació dels divinos Misteris y la obra persuadint vivament una cosa, y altre als Faels Christians, à imitació de N.P.S. Domingo, de N.P.S. Francesch de S. Felip Neri de S. Francisco de Sales de S. Thomás de Vilanova, de S. Ignaci de Loyola de S. Francisco Xavier de S. Francisco de Borja, de Santa Brigida, de Santa Teresa de Jesus, y altres molts que se llegeix en las suas vidas acompanyant en lo Cel als Sants Dominicos, y Dominicas ho persuadian als seus fills espirituals y encara vuy ho persuadexen tots.

A tots aquells hauriem nosaltres de imitar ponderant, persuadint, y posant à la consideració de tots que hauriam menester la pureza y veus dels Angels pera emplearnos dignament en las Oracions Dominicals, y Angélicas salutacions

cions implorant per açó encaridament lo favor de la Verge Santissima, lo Venerable dulcissim Nom de la qual com diu S. Thomás en lo opuscul de la Ave Maria se interpreta: Estrella del Mar illuminada, è illuminadora peraque ja que no som mereixedors de ser ensenyats per ministeri de Angels del modo de rezar y meditar lo santissim Rosari, com ho practicá ab la V. Beata Catarina de Riccis sent noya molt petita alomenos nos guie donantnos llum, y acert per saberho executar y tropeçar may mes en algunas negligencias omissions ni desatencions, demanant perdó de las passadas culpas, ab lo proposit de ser en avant mes atens, mes devots, y mes fervorosos en las suas mes plausibles alabanças, tant en la Iglesia, com en las casas, y en qualsevol part que se ofrescan las ocasions, com ho feu lo devotissim

fin Kempis, quant à vista de una singular maravella se troba regonegut.

Totas estas virtuts necessitan molt de expendrerse, dilatarse, y ponderarse perque ensenya la experiència en totas parts la continua dilatada guerra, que fan en tot açó los malignes esperits à tots los Faels Christians, essent aixis que com ha manifestat Maria Santissima diferents vegadas, y com diuen los antichs devots Escriptors del Santissim Rosari mes agrada à esta Celestial Senyora, un Rosari ben dit que uil refats atropelladament, y fens devoció; mes agrada à la Verge un Rosari devotament dit, que mil indevotament, y apressuradament. Y com digué la mateixa Senyora à la sua gran devota del Rosari, S. Brigida, en lo llib. 6. de sas revelacions; per falta de devoció, no guanyan moltes Indulgencias.

Quarto

Quarto qui vivint justificadament, ab cuidado, y sollicitut de guanyar molts perdons Indulgencias, oferint per las necessitadas Animas, las que son aplicables per ellas, reservant per nosaltres las demes, que no son pocas. Ademes del agradable obsequi, que farém à Jesu-Christ que ho estima tant, com si ell mateix estigués al Purgatori, y nosaltres lo traguessem de aquellas penas com ho digué Sta. Brigida; com diu Benet XIII. en lo ser. 2. del Purgatori. Ademes del gran gust, que donarém à Maria Santissima que blasona de ser piadosa Mare dels difunts, com ho digué S. Brigida, en lo llibre quart de sas revelacions: Jo so Mare de tots los que están en Purgatori com diu lo mateix Benet XIII. en lo sermó 25. de Purgatori. Ademes del alegre contento que donarém als Angels, als Sants, y als mateixos difunts

que

que sempre corresponen agra-hits, com ho proba lo citat Pontifice ab mes de quaranta exemples, en los seus erudits sermons; conseguirem un gran benefici molt apreciable per nosaltres mateixos perque desta manera nos farem mereixedors que Jesu-Christ acceptia, y nos aprofiten las Missas, Oracions, y sufragis, que se oferiran per nosaltres despres de morts.

Com diu S. Agustí en lo Enquiridion capitol cent dinou. Las Animas dels Difunts son olvidadas por la pietat dels vius quant per ellas se ofereix sacrifici, ò se fan almoynas pero estas cosas aprofitan à aquells que mentres vivian merefqueren que ditas cosas los poguessen aprofitar S. Gregori en lo llibre quart dels Dialogos diu: en lo Purgatori ningú tindrà sufragis, sino aquell que en esta vida se haurá merefcut ab bonas obras

obras que los sufragis li aprofiten alli.

Lo docte Cayetano en sos Opuscols tom. 1. tractat setsé de Indulgencias quest. 5. seguint la doctrina de S. Agustí en lo Enchiridion y en lo llibre del cuidado que se te de tenir en sufragar per los morts, referida de Graciano confirma que lo medi sobredit es eficás pera que nos aprofiten los sufragis quant serém morts. Y que tots los qui están en lo Purgatori poden ser ajudats ab los sufragis è indulgencias, y no tots son ajudats ab ellas, si solament aquells que mentres vivian merefqueren que los sufragis los aprofitassen.

Verdaderament que esta sólida doctrina, que es comuna entre los Sants Pares, y sagrats Doctors, haurian de deterrar la anima omissió, y deplorable negligencia, que hi ha entre los Faels Christians en guanyar, y oferir indulgen-

gencias, per las fantas Animas dels Difunts, particularment entre molts, y moltas que frequentan los Sants Sagraments que à costa de poquifim treball podrian atesorar notablement per la feliz eternitat; y es cosa llastimosa, y deplorable, que ò per la peresa de donar quatre passos, y rezar algunas oracions per traça del Dimoni que sempre procura desvaneixer y fer olvidar tot lo que es bo, y millor: se ofereixen à guanyar molts perdons, é Indulgencias y son pochos los qui aplican los requisits pera guanyarlas.

Un dels mes vehemens entranyables dolors, que pateixen las animas atormentadas com se llegeix en las Ecclesiasticas Historias, es la trista memoria del temps que mallograren en esta vida las moltas ocasions, que tingueren pera exercitarse en las virtuts, y emplearse

obras bonas, pera atesorar Indulgencias, y perdons, y deslliurarse de aquellas penas, y treballs, y per no averne fet cas, ploran alli, y lamentan sens algun fruit. Trahem nosaltres de esta tant saludable advertencia, considerant, que com diu S. Agusti en lo lloch citat Enchiridion; no tenim que esperar quant ferém morts, lo que no aurem fet per los Difunts, mentres vivim. Ningú empero esperia lo que aqui aurá deixat de fer quāt aurá mort, merexer devant de Deu

Y per ultim, que li respondrem à Jesu-Christ, quens ha fet, hins fa cada dia tantas gracias favors, y misericordias, que li respondrem en lo rigurós formidable tribunal quāt fentnos carrech de esta omisió, y negligencia nos dirá lo q̄ diu en lo capitol divuit de S. Matheu.

Que li respondrem, quant nos posia lo exemplar de S. Nicolau de Tolenti,
del

del Beato Ambrós de Sena, y de altres molts, los quals aplicantse fervorosos à pregar per las Animas, deslliuraren à molts del Purgatori, ab sas Missas, y Oracions! En la vida dels mateixos.

Que li respondrem, quant nos traga lo exemplar de S. Francisco Xavier, que anava de nit per los carrers ab la campaneta, excitant al Poble ab altas veus per lo focorro dels difunts.

Y que li respondrem, quan nos posia lo exemplar de nostre Pare S. Domingo que en diferents ocasions pe ministeri dels mals esperits, patí molts torments, y penas de las que se patexen en lo Infern aplicantlas lo gloriós S. no solament per la conversió dels pecadors; si també per trauer las Animas del Purgatori de aquellas penas, y torments com diu lo Beato Alano en la oració quarta.

Previngám ara luego la resposta, ab

una constant animosa resolució, de perseverar en fer lo que comodament se puga; y de haverho ab aquell cuidado, y perfecció que voldriem averho fet, quant nos trobarém en la hora de la mort; pera que pugám deslliurnos de aquell rigurós terrible foch, lo quens diu S. Thomás; en lo quart en la distinció 21. quest. 1. article 1. S. Agustí, Benet XIII. y altres molts, es un mateix ab lo del Infern, ab la sola diferencia, que est es etern, y lo del Purgatori temporal.

Quint, y ultim encara que Trullench Carrillo, Diana, Quintana, y altres ciutats del P. M. Agramunt afirman, que pera guanyar las Indulgencias per los Difunts, no es menester Butlla, lo mes cert, y segures que pera guanyarlas tant per las animas, com també cada qual perasi, en estos Regnes de Espanya, es necessari tenir la Butlla de la Sta. Cruzada.



INDULGENCIAS

QUE GUANYAN PER SI, Y
per los difunts, los Confreres del
Santissim Rosari.

CAPITOL I.

QUE COSA ES INDULGENCIA, Y DE
quantas maneras.

INDULGENCIA es lo mateix que remissió de la pena temporal, que queda despres de confessats los pecats, ò despres de la contrició de ells.

Dos maneras hi ha de Indulgencia unas plenarias, altres parcials. Las plenarias son remissió de tota la pena deguda

guda per los pecats confessats, ò de ells verdaderament contrits, y sens alguna culpa venial, porque de altre manera ja no seria plenaria. De forma que si un morís despres de guanyar una Indulgencia plenaria, sens pasfar per lo Purgatori sen aniria al Cel. Las parcials son remissió de la pena deguda per los pecats, no de tota, sino de part, segons es la Indulgencia ques guanya.

Per entendreho se ha de saber, que las Indulgencias parcials son las de quaranta dias, cent, mil, &c. set anys, mil dos mil, &c. set quarentenas, vint, &c. Y lo qui guanya v. g. una quarentena, se li perdonan quaranta dias de las penas que devia pagar per las culpas.

Duptará algú, si estos dias, ò anys de pena que se li perdonan, son altres tants com los que avia de penar en lo Purgatori? Com si agues de estar allí mil anys

y guanyás antes de morir mil anys de Indulgencia, si sen aniria dret al Cel? No faltan Antors que diuen que si, pero lo mes comú, y lo mes cert es, que los dias y anys de Indulgencia corresponen als dias y anys de penitencia que segons los sagrats Canons, imposavan los Confessors als penitents en satisfacció de las culpas, y pecats.

Poso per cas: se confessa un de aver comés un adulteri; à est segons los sagrats Canons antics de la Iglesia, li devia imposar lo Confessor set anys de penitencia guanya set anys de Indulgencia y satisfá per los dits set anys. Guanya lo tal quaranta anys de Indulgencia; à las horas satisfá per los dits set anys, y satisfá tambe per altres pecats confessats de que no havia satisfet del tot. Y aixis se ha de discorrer de las demes Indulgencias parcials, ò relaxacions de

de injustas penitencias. Com se pot veurer en Passerino, tomo de indulgencias en Benet XIII. tom. 3. de opusc. difusament en Natal Alexandro, tomo primer de la Theologia dogmatica, llibre segon, part tercera capitol sis.

Estas Indulgencias las concedeix lo Papa y los qui per açó tenen autoritat ò comisió prenent (com à administradors que son) del Tresor de la Iglesia las satisfaccions necessarias, y donantlas à aquells als quals concedeixen las Indulgencias, fent estos lo que fels mana pera guanyarlas.

Si preguntas: Que cosa es lo Tresor de la Iglesia porque ho entengas millor te has de figurar un Cofre grandissim en lo qual están depositadas primerament las obras satisfactorias de Jesu-Christ nostre Senyor que son de valor, y preu infinit, la satisfacció de totas las obras,

excelentissimas de la Verge Santissima Senyora nostra, la satisfacció de obras à que los Sants, y Santas, que estan en lo Cel, necessitaren pera si, ò los sobraren y tambe las dels Justos, de la Iglesia Militant est es lo Tresor de la Iglesia; de est Tresor te la clau lo Sumo Pontifice.

Lo qui ha de guanyar las Indulgencias pera si mateix, ha de estar en gracia de Deu alomenos quant fa la ultima diligencia. Mes pera guanyarlas per los difunts no es necessari com se dirá despres.

En un dia mateix se poden guanyar moltes Indulgencias: ò pera si si necessita ó per los difunts, que sempre estan necessitats, com ho prova docta, y difusament lo citat P. M. Agramunt, cap. 4. pag. 263. explicant lo de cent de Innocencio XI. ab molts Theolechs. Per lo qual es molt bo fer las diligencias pera guanyarne moltes; que si una ple-

naria guanya pera si, altres serviran per los del Purgatori, si las aplica alomenos en la intenció per ells.

La Butlla de Innocencio XI. poch temps ha per part del amat fill Antoni de Monroy, de 13. de Juliol de 1679. confirmatoria de las Indulgencias del santissim Rosari está dividida en 12. capitols y en cada capitol diferents numeros: à estos se remetan las citas, quant altra cosa no se expressa en lo present llibret.

Las Indulgencias del santissim Rosari concedidas per varios Summos Pontifices, y Prelats sols estan concedidas al unich Rosari lo qual (com se ha dit) sol se pot anomenar Rosari, que instituihi la Santissima Verge Maria, y maná à nostre gran P. S. Domingo y à sos successors, quel predicassen per lo mon. Abraham Bzovio en los Anales en lo any 1213 refereix las paraulas que digué la Verge

Santissima à nostre Pare S. Domingo :
Vull emperó , y mano que Tu , y los
teus successors en la Religió de Pre-
dicadors de aquest Celestial y pera mi
pensat rito (parla del Rosari) siau per-
petuos pregoners , y anunciadors ofe-
rinlos la sua benedicció , amparo , y
assistencia. Açó es lo que predicen los
Religiosos de Orde la explicació del
qual está en lo capitol quinsa.

CAPITOL II.

*Indulgencias per ferse escriurer à la
Confraria de nostra Senyora del Roser,
y per assistir à la Salve.*

EN lo dia que entra, y se fa escriu-
rer qualsevol Christiá en la Con-
fraria verdaderament penedit confessat
y combregat guanya Indulgencia ple-
naria. Clement VIII. Capitol 2. num. 2.

Item indulgencia plenaria , ab las
mateixas diligencias, per altre concef-

sió

sió del mateix Pontifice cap. 2 num 3.
Item Indulgencia plenaria , si confes-
sats, combregarán en la Iglesia, ò Cape-
lla de la Confraria , y dirán alomenos
una part de Rosari, pregant à Deu per
la pau, y tranquilitat de la santa Mare
Iglesia. S. Pio V. capitol dos numero 1.

Si lo dia del ingres en la Confraria,
aplican ditas indulgencias per los difunts
poden trauer tres animas del purgatori.

Als difunts, que no estigueren escrits
en lo llibre, de la Confraria, pot al qui
ho sab , y vol ferlos escriurer, peraque
per modo de sufragi logrien las Indul-
gencias , rezant per ells com ho diu la
constitució sineh de la Confraria, ques
porta lo llibre del Roser en lo capitol
quatre de la distinció primera.

Per entrar, y ferse escriurer en la Con-
fraria, ja se hadit que no hi ha obligació
de pagar res, ni sels demanará ninguna
cosa.

cosa. Y es de tanta utilitat lo ferse escriurer que en lo Mar gran del santissim Rosari se troban Infants ressucitats, per haver promes sos pares à Maria Santissima de ferlos y ferse escriurer à esta santa Confraria, sent aplaudit en lo Crisol del Rosari lo lloable costum de alguns Pobles de Italia, que fan escriurer las criaturas reengendradas en las Fonts Baptismals; perque encara que incapasas de mereixer, y guanyar Indulgencias, no deixa de aprofitarlos per ser especial recomendació ab que se ofereixen al amparo de nostra Senyora empenyanse sos Pares à criarlos desde patits ab la llet mes dolça de la devoció de Maria Santissima, de que han seguit maravellosos fruyts, com se llegeix en lo citat Mar gran, en la vida de diferents Sants y en la Theologia del santissim Rosari en la quest. 12. artic. 10. ab mol-

tas rahons se confirma lo mateix.

Mes aquells, que del modo sobredit no están escritos, ni son Confreres ni guanyan las Indulgencias. Y en lo citat Mar gran, se troban dos donas castigadas, una ab enfermedat mortal, y altre possehida del dimoni, per ser enemigas de ferse escriurer à esta Confraria.

Se adverteix que todas las Indulgencias de qualsevol manera concedidas à una Confraria del Roser, ò qualsevol Confreres, están concedidas à tots, y à todas las Confrarias en qualsevol part fundadas, y que per temps esdevenidors se fundarán: Consta de la Butlla Innocencio XI. capitol dos num. 2. y 3. Per la qual concessió, y per Butlla de Leo X. de sis de Octubre de 1520. son comunas à todas las Confrarias, y Confreres del Roser, todas las Indulgencias concedidas tambe al santissim Rosari

per qualsevols llegats del Papa, Patriarcas Arquebisbes, y Bisbes, en las Diocesis las quals en temps de Fray Alberto Castellano de Venecia, que escrigué lo any 1521. fumavan las que ell tingué noticia, 77. anys y 240. dias y també 80. dias que concedí lo Arquebisbe de Tarragona lo Illm. y Rm. Sr. Dn. Pere Copons, y de Copons á 10. Juliol 1731.

Se adverteix també, que pera conseguir las Indulgencias, à demes de executar literalment tots los requisits que demanan es menester tenir intenció de guanyarlas, porque es privilegi, y es necessari voler usar de ell, pera lograr lo ques concedeix. Basta la intenció virtual y será molt bo cada dia quant un se lleva (despres de senyarse, y haver donat gracias à Deu dels beneficis rebuts, y de averlo conservat aquella nit sens culpa, demanar lo mateix favor pera al dia

se

seguent; oferint à sa major gloria y profit de la Anima, tots pensaments paraulas, y obras; que ab açó també se fan meritorias las indiferents, &c.) Renovar la intenció de guanyar totas las Indulgencias que puga, ab las bonas obras que farà oferintlas al Senyor, ò pera sí, ò per tots los difunts, ò per tants quants dels mes necessitats, ò per aquells que son de sa major obligació, ò devoció.

PER LA SALVE.

PER afsistir devant lo Altar de la Confraria, quant se canta la Salve despres de Completras los dias de festa, y dissabtes, guanyan quaranta dias de Indulgencia. Leo deu Cap. 7. num. 1. Inocencio VIII. concedí cent dias de Indulgencia sempre que peneditis estaran confessats ò tenint ferm proposit de confessarse en los temps estatuits estarán

pre-

presentes quant se canta la Salve, &c. Y en las festas de Ntra Senyora Apostols, y Sants del Orde de Predicadors tres anys y tres quarantenas. Capitol 7. num. 4.

Gregori XIII. concedi un any de Indulgencia pera assistir los Dissaptes de Quaresma à dita Salve à la Missa y sermó de Nra. Sra. capitol set numero sis.

Item los qui assisteixen ab llum à dita Salve tres anys, y tres quarentenas capitol set numero quatre.

CAPITOL. III.

Indulgencias per visitar los finch Altars.

CUanyan los Confreres visitant finch Altars, ò un ò dos, sine vegadas sino ni ha finch (totas las Indulgencias, y remissions de peccats que guanyan los qui personalmente visitad las Iglesias y Estacions de Roma. Leo X. Clement XIII. y Paulo III. cap. vuyt.

Se ha de rezar en cada Altar finch Pare nostres, finch Ave Marias pregant per lo feliz estat de la Iglesia com consta de las lletras testimoniales del Reverendissm Pare General Fr. Garcia Loyasa de vint y dos de Maig de mil finch cents y divuyt, com diu Fernandez en la Historia, y Anals del Rosari.

Que Indulgencias tenen las Estacions assentan haverni de plenarias, y parcials moltas. Lo P. M. Fr. Tomaso Niccolao Venturini en la Historia Grandezas y Miracles del Santissim Rosari tomo, primer pagina cent seixanta quatre, y tomo tres pagina dos cents noranta nou, afirma ab Testimoni de Bonifaci octau que son innumerables estas Indulgencias y alli mateix porta las que son mes facils de comptar de las set principals Iglesias, y son tantas las parcials y plenarias que causa admiració als Lectors.

Los dias que se poden guanyar se diu en la ferie dels mesos, y son los dias que fenyala lo Missal Romá antes del introit de la Missa. Aixi ho declará Innocencio XI. à 7. de Mars de mil sis cents setanta 8.

En lo any Sant se suspenen totas las Indulgencias plenarias pero no las parcials. Las de la Butlla de la Santa Crusada es opinió molt comuna que subsisteixen. Preguntará algú, si quedan suspensas las plenarias del Santissim Rosari, per lo que se ha de notar que Leo X. y Clement set en 1520. y 23. y 1529. determinaren en q̄ subsistissen en totas. Clement deu declará en 1575. las que poden guanyar per sí los vius, ò aplicar per los difunts se suspenen lo any Sant, pero no las concedidas per los difunts.

Y lo sobre citat Venturini Tomo primer pagina 29. citant la instrucció que doná als Peregrins de son Diócesi Be-

net XIII. quant era Cardenal Bisbe de Porto, y Arquebisbe de Venavento, impresa lo any 1699. afirma, que en lo any sant suspenen totas las Indulgencias plenarias concedidas als vius, fora del article de la mort, y tambe las plenarias, que los vius poden aplicar per los difunts. Pero no se suspenen las parcials. Ni tampoch las plenarias immediatament concedidas als Difunts.

Totas las Indulgencias que guanyan los Confreres del Roser per la Confraria poden aplicarlas per modo de suffragi per las Animas del Purgatori, tant las plenarias com las parcials. Aixi ho concedí Innocencio X. en la Butlla que se cita capitol 12. numero 3.

Lo qui está en peccat mortal no guanya pera si indulgencia alguna; pero fent las diligencias de refar, visitar, acompañar professons, &c. pot guanyar-

nyarlas, y aplicarlas per las Animas del Purgatori. Aixis com queda fòcorregut lo pobre encara que estiga en pecat mortal aquell que li fa la almoyna. Es doctrina de Sant Thomás la mes piadosa y comuna dels Theolechs ab Passerino Navarro, Suarez, Coninch, Soto la Cruz, Benet tretze Rodriguez, Layman Bonacina &c. Exceptuant emperó aquellas que demanan confessió, y comunió pera guanyarse.

CAPITOL IV.

Indulgencias quotidianas per resar lo Santissim Rosari, y portarlo ab si.

PER resar una part de Rosari guanya lo Confrare quaranta dias de Indulgencias. Per un Legat à Latere. Capitol tres numero primer.

Item, per lo mateix guanyan tots los faels Christians (y quant no se diu los

Faels Christians son Indulgencias concedidas sols als Confreres) finch anys y finch quarentenas de perdons. Sixto IV. Capitol tres numero dos.

Item per resar una part, sexanta mil anys, y sexanta mil quarentenas de indulgencia. Inocencio VIII. Capitol 3. numero tres rezantlo contrits (ço es estant en gracia) y confessats (si despres de la confessió ultima pecaren) y encara que algunas diuhen, bastará la confessió, *in voto*, que es lo acte de contrició pero lo mes segur es confessarse en tal cas; y aixi se enten també lo dirse despres penitents, &c.

Item lo mateix Pontifice concedí cent anys, y cent quarentenas de perdons als que verdaderament peneditis, en reverencia de Ntra. Sra. portant en si lo sant Rosari. Cap. tres num. 3. Açó se farà breument ab acte interior de con-

trició, ab estas ò semblants paraulas: Senyor perque os amo, me pesa de avervos ofès, proposo de no pecar més: y prenent lo Rosari, per portarlo ab reverencia, ò rezarlo, dit à las horas ab la intenció (ò ab la boca pera guanyar mes las Indulgèncias dels Venerables dulcissims Noms) Jesus, y Maria, à gloria vostra sia be de la mia anima, y de la Santa Iglesia portantlo al coll, al pit ò de qualsevol modo decent, guanyarem las indulgèncias.

Y ab açó imitarem à Jesu-Christ, y à Maria Santissima los quals, com diu lo Beato Alano, se manifestaren portant Rosari al coll lo que imitaren molts Sants, y Santas, essent costum antiguament entre los Confreres, dels quals molts per portar Rosaris al coll se deslliuraren de balas, de ponssonys de tempestats, trons, llamps, y dels mals espe-

esperits, y altres curaren de enfermats com se llegeix difusament en lo Mar gran de exemples del Santissim Rosari.

Item per refar una part de Rosari ò per ferla refar per altre; cent dias de Indulgèncias. Un Cardenal Legat. cap. 3. n. 4.

Item cent dias mes per refarlo. Un Cardenal Legat. capitol 5. numero 5.

Item finch anys, y finch quarentenas si al fi del Ave Maria, despres de Amen ajustan Jesus. Inocencio VIII. c. 3. n. 3.

Item quaranta dias per refar lo Rosari devotament S. Pio. V. cap. 3. num. 3.

Item cen dias de indulgèncias cada vegada que pronuncian devotament los melifluos dulcissims noms de Jesus, y Maria, tant dins com fora del Rosari, Sant Pio V. capitol quatre numero 5. Destos admirables regaladissims noms porta Cartagena citat en la Theologia del Santissim Rosari, quest. 13. artic. 3.

que devotament invocats tenen moltes y molt apreciabls virtuts, entre las quals afirma, que fan fugir los malignes esperits, que atrauen al Rey dels Angels, que desterran los mals pensaments que aquietan los estimuls impurs, que concilian al son als qui no poden dormir.

Item cinquanta anys de Indulgencia; una vegada per cada dia que refan la part de Rosari en la Capella de la Confraria ó en lloch de ahont se puga veurer lo Altar de la Capella. Adria VI. cap. 3. num. 7. Y açó mateix concedí Clement VII. als qui estan fora de la Ciutat, ó lloch de la Confraria, lo refan devotament en qualsevols Iglesias, ù Oratoris Capitol 3. num. 7. Y aixis ho guanyarán los Monjos, Monjas itinerants.

Item nostre Santíssim Pare Benet XIII de feliz gloriosa memoria, als 13. Abril de 1725 concedí à tots los faels Christianians

tians que devotament refarán lo Rosari enter, ó alomenos una part per cada Pare nostre, y per cada Ave Maria cent dias de indulgencia. Y als qui refarán cada dia lo mateix Rosari, ó alomenos una part de ell per espay de un any, si confessats, y combregats pregarán à Deu per la pau, &c. los ajusta indulgencia plenaria cada any, que ho executarán en lo dia que elegirán, que la pugan aplicar per los difunts.

Pero declara sa Santetat que pera lograr estas indulgencias se requereix que lo Rosari sia benehit per algun Religios Dominicó que tinga authoritat.

En quant à la benedicció dels Rosaris lo segur es beneir la part de finch desenas, ó de deu, ó de quinze: porque aixis diu la concessió antecedent poden beneir Rosaris los Reverents Sacerdots Priors, ó directors de las Con-

frarías forensas, com queda dit, mes pera guanyar estas indulgencias de Benet XIII. lo segur es, que sian benehits per algun dels sobredits Religiosos.

Item Leo X. cap. 3. num. sis concedí deu anys, y deu quarantenas de indulgencia cada vegada que penedit, y confessats, ò ab proposit de confessar resarán devotament cada femmana quiscuna de las tres parts de Rosari que deuen rezar los Confreres. Y Clement VIII. ajustá dos anys mes de indulgencias, à quiscuna de las tres parts de Rosari (ab tal, que cada femmana lo rezen enter) perque Sixto IV. volgué fossen las tres parts en un dia de la femmana, y Clement determiná que bastava fos en tres dias capitol tres numero vuit.

Se guanyan moltas altres indulgencias las quals com no sia facil ni necessari saberlas, será bo tenir intenció de guanyarlas.

CA-

CAPITOL V.

Indulgencias quotidianas que guanyan los Confreres rezant lo Rosari enter.

PRimerament lo que queda dit per cada part se duplicará rezant devotament ab las diligencias expressadas, las dos parts de Rosari. Y rezant ab las mateixas circumstancias las tres parts, que son lo Rosari enter, se guanyan triplicadas las ditas indulgencias.

Ab rahó se admirará tanta lliberalitat dels Sumos Pontifices, y Prelats; pero no hi ha que estranyarla, puix la caritat es magnifica, y per altre part lo tresor de la Iglesia es de preu, ò valor infinit per los merits de Christo nostre Senyor de la Verge Santissima, y dels Sants.

Item Clement IX. concedí als qui resarán lo Rosari enter, totas y qualsevols indulgencias que per Apostolica conces-

fió

fió gofan tots los Christians dels Regnes de Espanya dient la Corona de Nostra Sra. cap. tres num. 11. Y esta concessió es també de Paulo tres com diu lo Butllari del Orde de Predicadors tom. 4. pa. 608.

Item refant devotament lo Rosari enter en qualsevol femmana, guanyan set anys de Indulgencias y altras tantas quarantenas de injunctas penitencias. Capítol tres numero deu.

En lo espay de tres quarts se pot refar be un Rosari enter ja deuriam animarnos tots à emplear tres quarts cada dia per nosaltres, y per los del Purgatori que encara quedan 95. quarts de las demás ocupacions, y necessitats.

En los dias de festa se houera Missa refant la segona part que se meditaran los misteris dolorosos entre dia refar la primera, y à la nit com es lloable costum, la tercera que falta sens embaraf-

barassarfe, lo refarán cumplert, y guanyarán lo que se ha dit.

Y no fols en las festas si també en los demás dias com se acostumava entre los Confreres antiguament, hauriem de refarlo enter. Majorment essent lo santissim Rosari devotament dit, sempre agradable també ab aquellas feynas, y empleos en que es compatible, com refarlo los minyons al estudi, y las minyonas treballant à costura, y aixi mateix los demás estant cosint, teixint, filant, &c. Aventni un que asseñalia per los demás.

Los Navegants, y altres anant dient lo Rosari asseguran felicitat en las jornadas. Los jornalers, Pagesos y Aldeans al anar y tornar sen de la Iglesia del Poble, y del treball, y en semblant modo los demás, refar ab devoció lo santissim Rosari, es sembrar benediccions, per cullirlas abundants, y copiosas no solament

en vida, si també en la hora inevitable de la mort, pera encaminarnos à la feliz gloriosa eternitat, com docta, y difusament ho persuadeix lo Autor, en los tomos: remey universal de totas las necessitats, y treballs lo Rosari de Maria SSma.

CAPITOL VI.

Indulgencia per obir la Missa de Salve Radix, y com lo Altar de nostra Senyora del Roser es Privilegiat.

OHint, ò dient penedits, y confessats ò ab proposit de confessarse devotament dita Missa pregant per la Pau entre los Princesps Christians, extirpació de las Heretgias, y exaltació de la santa Mare Iglesia; quantas vegadas açó farán participarán totas las indulgencias, y remissions de pecats, concedidas als Confreres que rezan lo Rosari cumplert com sian Religiosos, Religio-
fas

fas, Confreres, ò Terciariis del Orde de Predicadors. Clement X. Any 1671. capitol deu numero sis.

Se ha de notar, que tantas quantas vegadas se hou del modo dit, dita Missa tantas vegadas se guanyan las Indulgencias ditas en lo capitol antecedent. Clemēt X. è Innocencio 6. en lo loc citat.

Esta Missa que sols poden dir los Religiosos Dominicos (com ho declará la sagrada Congregació apud Venturini sobrecitat, tomo 1. pag. 191.) los qui tenen facultat de la Sede Apostolica, se pot dir en qualsevol Iglesia, ò Altar per que à la Missa, y Altar del Rosari están concedidas las indulgencias en tota la Butlla no anomena Clement X. Capella, si sols: Missa del santissim Rosari y ahont no limitia privilegi, &c. perque lo esculpulos ha de limitar.

Item los qui acostuman dir, ò ohir dita
Missa

Missa del modo dit (per lo que bastará que la oigan una vegada cada mes) confessant, combregant, y pregant per la pau &c. En un dia de cada mes lo que voldrán elegir guanyan totes las Indulgencias que logran los qui acompanyan la Professó del Santissim Rosari los primers Diumenges del mes. Cap. 10. n. 7. Estas Indulgencias se expresan en lo c. 9.

Molts miracles obrats del Señor per medi de esta santa Missa, refereix lo citat Venturini en lo tomo 1. pag. 192. y entre ells dos difunts refucitats al mateix temps, que la sua Mare la feya celebrar, y la estava ohint per ells.

ALTAR DEL SANTISSIM ROSARI, com es Privilegiat.

SI per Religios del Orde de Predicadors en lo Altar de la Confraria del Roser, que no sia Altar major, se diu Missa de requiem, quant si pot, sino la
del

del dia, per la anima de algun Confrare, se trau anima del Purgatori; per ser Altar privilegiat concedit per Gregori XIII. al Convent del Raconisi en Italia y extés à las Confrarias per Innocencio XI. cap. 1. num. 2. y cap. 13. n. 3.

Y la extinció à la Missa del dia, quant no entra la de Requiem, es de Clement IX. en la Butlla: Cum felicis. De 23. Setembre 1669. Y de Alexandro VII. en altre Butlla, y porta las dos lo Butllari Magno de Cherubino: ita lo crisol del Rosari cap. quatre pagina 111.

No se suspenen est privilegi en lo any Sant, com se ha dit en lo cap. tres ab Venturini, per ser Indulgencia immediatament concedida als difunts, la qual es tant apreciable, y de tanta eficacia, que refereix Benet XIII. en lo sermó 22. del 2. Trigésimo, que Paulo III. conseguí la eterna salvació porque fou

ajudat de 77000. Animas que havian eixit del Purgatori, ab las Indulgencias dels Altars Privilegiats, que llargamét en vida avia concedit à favor dels difunts.

CAPITOL VII.

Indulgencias, quotidianas, que guanyan los Confreres, exercitantse en obras pias.

PER visitar la Capella, ò Altar del Roser pregant devotament per la pau cent dias de Indulgencia cap. 6. n. 4.

Per ohir predicar lo Santissim Rosari à Religiosos Dominicos, cent dias de Indulgencia. Capítol tres numero 4.

Per acompanyar lo estandart del Rosari quant portan lo cadáver de algun Confrare difunt à la sepultura, y assistie presents als Aniversaris que per llurs animas se celebrarán pregant per la pau.

O per exortar també als Confreres malalts, perque se disposen à rebre los
sants

Sagraments, y los visitarán estant malalts cent dias de indulgencia cap. 7. n. 2.

Per assistir als divinos Oficis en la Capella del Roser que acostuman à celebrar dits Confreres, per assistir à las juntas publicas, ò secretas, per lo bon govern de la confraria. Per acompanyar lo Santissim Sagrament; quant se porta à algun malalt, y si están impeditos, agenollantse diuen un Pare nostre per lo malalt, quant ouhen tocar la campana per acompanyar à la sepultura lo cadáver de algun Confrare. Per visitar, y aconfortar lo Confrare malalt. Per resar sine vegadas lo Pare nostre, y la Ave Maria devant la Imatge de Jesus crucificat, en honra de las finch llagas, per las animas dels Confreres difunts. Per quiscuna de estas obras, guanyan cada vegada; 60. dias de Indulgencia cap. 7. numero 3.

Per assistir à las Missas que se celebran

per

per orde, estatut, ò consuetat de la confraria. Per hospedar los Peregrins, ò fer los almoyna. Per procurar concordar enemichs. Per acompanyar los cadavers de qualsevols difunts à la sepultura. Per aconsolar los malalts. Per acompanyar qualsevols profesons ques fan ab llicencia del Ordinari. Pera acompanyar lo santissim Sagrament, tant en las Profesons com als malalts, ò de altre qualsevol manera, y si està impedit lo farà acompanyar. Per refar un Pare nostre, Ave Maria, estant agenollat, per las Animas dels confreres difunts, quant sentirà tocar la campana. Per reduhir algú al camí saludable de la salvació. Per ensenyar als ignorans los Preceptes de Deu, y los demes necessaris à la salvació. Per altre qualsevol obra de caritat, ò pietat per quiscuna de ditas obras guanya cada vegada 60 dias de Indulgencia ca-

pitol

pitol set numero quatre.

Per acompanyar la Professó dels difunts, que en los Convents del P. Sant Domingo se fa cada semmana cantant responfos per la Iglesia ò Claustros, vuyt anys de Indulgencia. Gregori XIII. capitol set numero sis.

Ademes del logro de las Indulgencias es gran lo premi que correspon à las obras bonas, particularment si están ben fetas per las quals y perque en vida tragué à molts de las tenebras de la ignorancia ensenyátlos la llum de la veritat, concedí lo Sr. al B. Alberto Magno quant morí ab especial privilegi, traurer 6000 animas de las penas del Purgatori Sac. Diario Dominicano : t. 4. dia 15. Nbre.

De Sant Odilon Abat refereix Benet XIII. en lo sermò 7. del segon Trigesimo, que entrá al Cel ab célebre triunfo de una gran multitud de animas que

e. cellabuit

E

tra-

tragué del Purgatori, ab los seus suffragis, y oracions.

De S. Egidi Minorita contemporaneo de Sant Bonaventura portan que quant morí per singular privilegi tragué totas las Animas del Purgatori, entre las quals hisqué la de un Religios Dominicó que ho manifestá; sent rebuda de Jesu-Christ ab gran honra, y melodia als interminables deliciosos goigs de la Benaventurança. In ejus vita, apud acta sanctorum Aprilis, tom. 3.

CAPITOL VIII.

Indulgencias concedidas en obsequi de la Canonizació de Sant Pio Quint.

LO Santissim Pare Clement VI. à 12. de Agost de 1712. en obsequi de la Canonizació de S. Pio V. concedí à tots los faels christians, que tindrán en son poder, ò casa algun Rosari, Creu Medalla, ,

Medalla, ò Imatge (que no sia de papé y sia de algun Sant Canonizat, ò escrit al Martirologi Romá) ab la aplicació de las Indulgencias, ques feu à las horas, ò se haurá fet despres per los Religiosos del Orde de Predicadors, ò per los Terciariis, los quals tingueren dos centas concessions pera repartir, ó per los Confreres del Santissim Rosari, ò del santissim Nom de Jesus, q̄ eran Confreres dit dia y any, los quals tingueren una concessió per aplicarse cada qual pera si mateix fent devotament las diligencias subscritas, podrán guañar durant la vida las següents Indulgencias.

Qualsevol q̄ alomenos una vegada cada semmana acostumarà resar la Corona del Sr. ò de la Verge Santissima, ó lo Rosari, ó una part dell, ò lo Ofici divino, ò lo Parvo, de Nra. Sra. ò lo de difunts, ò los Psalms penitencials, ó los

Graduals, ensenyar los rudiments de nostra Fé, ò visitar los presoners, ò malalts de algun Hospital, ò subvenir als pobres, ò tenir alomenos un quart de Oració mental, ohir missa, ò celebrar-la si es Sacerdot: Si verdaderament penedit, y confessat ab Confessor approbat, combregarà en qualsevol dels infraescrits dias, es à saber, del Naixement de Christo, Epifanía, Resurrecció, ò Ascensió, Pentecostes, la Trinitat, y Corpus, y los dias de la Purificació, Anunciació, Assumpció, Nativitat de la Verge Santíssima, y Festivitats de S. Joan Baptista, Sants Apostols Pere, y Pau, Andreu, Jaume, Joan, Thomás, Felip, Jaume, Barthomeu, Matheu, Simon, y Judas, y Mathias, Sant Joseph Espòs de Ntra. Sra. y tots Sants, y en los dias dels quatre Sants Canonizats (S. Pio V. à 5. de Maig. S. Felix de Cantalicio à 18. de Maig

Maig, Sant Andreu Avellino à 10. de Novembre, y dia de Santa Catarina de Bolonia, à 9. de Mars) fent oració per la extirpació de las Heretgias y augment de nostra Santa Fé Catòlica, pau, y concordia entre los Princes Christians, y demás necessitats de la Iglesia, en quiscun dels dits dias que executarà lo sobredit consegirà Indulgencia plenaria, y remissió de sos pecats.

Qualsevol que dejunarà la Vigilia dels referits quatre Sants, y en lo seu dia confessarà, y combregarà, y farà oració à Deu com immediatament se ha dit totas las vegadas que aixis ho farà consegirà Indulgencia plenaria.

Qualsevol que arrepenit, tindrà ferm proposit de confessar sos pecats, y en lo mateix dia visitarà set Iglesias, y ahont no hi seràn, las que sian, y sols ni aurà una, visitarà tots los Altars de ella,

ella y farà oració à Deu per la extirpació de las heretgias, &c. conseguirá una vegada en lo any totas quantas Indulgencias están concedidas als qui visitan las set Iglesias de Roma.

Qualsevol que devotament penfará algun Misteri de la Passió de Christo, y en honra de la sua Passió Santissima, befará set vegadas humilment la terra aquell dia una vegada en lo any logrará Indulgencias concedidas als qui en Roma pujan per la Escala santa.

Qualsevol que verdaderament confesará sos pecats ab ferm proposit de no tornarhi, ó que à imitació dels quatre Sants dits, executarà algun acte de virtut logrará cada vegada set anys, y set quarentenas de perdons.

Qualsevol que llegirá, ó ohirá llegir algun capitol de la vida dels dits quatre Sants, ó que visitarà son Altar, ó donarà

ra veneració à la sua Imatge, y pregará per lo feliz estat de la Iglesia, y per la conversió dels pecadors, cada vegada percibirá cent dias de indulgencias.

Altres cent dias de indulgencias logrará donant alguna almoyna à pobres ó que per sí, ó altres los instruhirá en punts tocants à nostra Fé, y costums.

Conseguirá també cent dias de perdons, per cada vegada que se exercitará en la devoció del Santissim Sagrament del Altar, ó de la Benaventurada Verge Maria, mediant aquell altissim Misteri, y los beneficis que de aquell nos prevenen ó compadeixent à Maria Santissima en los dolors que sentí per la Passió, y Mort del seu Fill; ó que de altre qualsevol modo venerará lo Augusto Sagrament del Altar, y pregará à Deu per las necessitats de la Iglesia.

Qualsevol que al toch de la campana del mati, y mitg dia, ò vespre, dirá ab devoció las pregarias acostumadas; Angelus Domini, &c. y no sabentlas, un Pare nostre, y Ave Maria, ò que fent senyal de orar per los difunts, resarà ab devoció lo Psalm de Profundis, &c. y no sabentlo, un Pare nostre, y Ave Maria conseguirá per cada vegada cent dias de Indulgencia.

Qualsevol que confessat, y combregat en los dias de Pasqua, y Ascenció, farà suplica á Deu, pregant per la extirpació de las heretgias, &c. logrará las Indulgencias que están concedidas als qui logran la benedicció solemne, que dona lo S. Pontifice en eixos dias.

Qualsevol que en lo article de la mort comanant á Deu devotament la sua anima, invocará ab los llavis lo Santíficador de Jesus, y á no poder alom e-

nos en lo seu cor, estant confessat, y combregat, y á no haver pogut rebre lo Santíssim Sagrament, estant contrit, conseguirá Indulgencia plenaria de sos pecats.

Totas estas Indulgencias se poden aplicar als difunts per modo de sufragi.

Pero se ha de advertir, que segons lo decret de Alexandro VII. à 6. de Febrer de 1657. lo que també adverteix Clement XI. en esta concessió, los Rosaris, Creus, Medallas, &c. no poden passar à altre persona distinta de aquella à qui se han aplicat, ò distribuit la primera vegada; ni se poden prestar ò donar per cosa de rogativas, y perdentse una, no se pot substituhit altre en son lloch, perque si se fa, poden las Indulgencias que tenen no obstant qualsevol concessió, ò privilegi en contrari.

*Indulgencias concedidas en obsequi de
la Canonisació de Santa Agnés de
Monte Policiano.*

LOS mateixos perdons, è Indulgencias ab los mateixos expressats requisits, que concedí Clement XI. en obsequi de la Canonisació de S. Pio V. concedí també lo santíssim Pare Benet XIII. à 13. de Febrer de 1727. en obsequi de la Canonisació de Santa Agnés de Monte Policiano, per tots los sobredits dias exceptuant los quatre ultims dels parentesis del num. 1. en lloch dels quals se han de posar los següents.

Sant Turibio Magrozesio à 23. de Mars. Sta. Agnés de Monte Policiano à 10. de Abril, S. Peregrí Laziós à 30. de Abril, S. Lluís Gonçaga à 21. de Juny S. Francisco Solano à 24. de Juliol, S. Stanislao Kostka à 23. de Novembre.

Sant

Jaume de la Marca à 28. de Novembre S. Joan de la Creu à 14. de Desembre. Y així mateix lo que diu la antecedent concessió en lo num. 2. y demés, de S. Pio V. y de sos companys, se ha de aplicar proporcionalment als vuit Sts. Canonisats, immediatament expressats aplicat ab devoció los mateixos requisits.

Los qui tenen Rosari, Creu, ó Medalla ab una, y altre aplicació de las Indulgencias de la Canonisació de Sant Pio V. y de Santa Agnés podran guanyar duplicadas las Indulgencias, duplicant las diligencias de fer oració per la extirpació de las heretgias, &c.

Lo qui no te Rosari, Creu, ó Medalla &c. ab las ditas aplicacions procure sollicitarlas per medi de algun Religió del Orde de Predicadors, ó de altre de las Venerables excelsas Religions que se honra ab los Sts. sobredits los quals

tenen

tenen facultat pera concedir de dites aplicacions, puix no es rahò, que per omisió y negligencia, se perdia tant gran Tresor, que está per enriquir als faels Cristians, y per donar copiosas almoynas als difunts. Per las Medallas benehidas de sa Santetat están las Indulgencias en lo Capitol 26.

CAPITOL IX.

Indulgencias concedidas als Confreres de Nostra Sra. del Roser, en dias specials: Y quant se extenen à tots los Faels Christians, se nota en sos proprijs llocs.

JANER.

EN lo primer Diumenge del mes; Indulgencia plenaria confessant, y combregant, visitant devotament la Capella del Roser, y pregant devotament per la pau, y concordia

de ls Princeps Christians, y extirpaciò de las heretgias y exaltaciò de la fanta Mare Iglesia Gregori XIII. c. 6. n. 2.

Item Indulgencia plenaria si penedit y confessats combregaràn en la Iglesia de la Confraria, y alli devotament pregaràn per la pau: La qual concessiò exten als malalts, que no poden anar à dita Iglesia, penedit y confessats, y combregats en la casa devant de alguna devota Imatge diràn lo Rosari, ò la Corona, ò los set Psalms Gregori VIII. Capitol nou, num. 1.

Afsistint à la Professò confessats, y combregats, Indulgencia plenaria. Gregori XIII. Capitol finch num. dos.

Afsistint à la Professò confessats, y combregats, y pregant per la pau, &c. Indulgencia plenaria. Paulo V. Capitol quint, numero tres.

Afsistint à la Professò confessats, y

combregats, visitant lo Altar de nostra Senyora del Roser, pregant per la pau, y concordia &c. Indulgencia plenaria Gregori XIII. cap. 5. num. 5.

Item tots los Faels Christians afsistent devotament à la Professó set anys y set quarentenas de perdons Y los Confreres cent días mes. Sant Pio V. capitol finch numero primer y segon.

Per visitar la Capella de Nostra Sra. del Roser, y pregant per la pau. Basta refar devotament tres Pare Nostres y tres Ave Marias.

Se infereix ab las diligencias ditas, que cada primer Diumenge se poden guanyar finch Indulgencias plenarias, y altres parcials, las quals se aplican per los difunts ab las plenarias pot traurer lo Confrare finch animas del Purgatori y ab las parcials ditas, y ab las altres, quotidianas, sen poden traurer altres, ò abreviarlos las penas.

Item

Item, los Confreres, que per causa de malaltia; ò qualsevol altre legitim impediment (com lo tenen los Monjos, las Monjas, los Soldats en campanya, los Pastors, y altres que per seguir-se dany grave, faltant à los empleos ò officis) no podrán afsistir à ditas professons si confessats y combregats refan devotament lo santissim Rosari, que aixis absolutament anomenat, es una part de ell, com ho defensa lo P. Gutierrez lo Dr. Navarro, y altres fent algunas altres pregarias per la pau, guanyan las mateixas gracias, è Indulgencias com si personalment acompanyasen las ditas professons. Gregori XIII. cap. 5. num. 5.

CAPITOL X.

Nota sobre lo que se ha dit, y sobre las Festas que son Misteris del Rosari.

Item tots los Confreres que van de cami, navegan, ò serveixen, si de-

votament refan lo Rosari enter , y los malalts , ò per altres causas legitimament impeditos , refant devotament una part , ab ferm proposit de confessar , y combregar en lo temps que disposa la Iglesia , guanyan Indulgencia plenaria , com si visitassen la Iglesia ò Capella de la Confraria en los dias en que se celebran las Fiestas dels Misteris del Santissim Rosari , y com los qui assisteixen à la Professó dels primers Diumenges , y dits dias , ab todas las demes Indulgencias , y perdons de la mateixa manera com si personalmente visitassen ditas Iglesias , ò acompaunyassen ditas Professons ; tenint empero verdadera contrició y proposit de confessarse los dits impeditos (com está explicat en lo cap. antecedent) Sixto V. cap. 11. numero 1.

A. 1. la Circuncisió , Indulgencia plenaria , y las demés de las Estacions de
Ro-

Roma , visitant finch Altars , com se ha dit capitol tres.

A 6. la Epifanía del Señor , indulgencia plenaria , y las demés de las Estacions de Roma , visitant finch Altars com se ha dit cap. 3. Nota també lo capitol vuyt.
Diumenge despres de la Epifania Misteri del Infant Jesus perduto.

Indulgencia plenaria confessant , y combregant , visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser , y assistint à la Professó de cada primer Diumenge. Gregori XIII. cap. 6. nu. 6. per los legitimament impeditos , nota lo c. 10.
Nota també que est Diumenge per ser primer del mes , y en tal cas à demés de la indulgencia dita se podrán guanyar també las del primer Diumenge. Y quedia açó advertit per altres fiestas que poden venir en primer Diumenge.

A 2. S. Ramon de Penyaafort en lo Bis-

de Barcelona, y à 23 en las demás parts.

Tots los Faels Christians, que confessats, y combregats visitarán devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas del Orde de Predicadors desde las primeras Vespras, y allí farán devota oració per la pau, y concordia, &c. Guanyarán Indulgencia plenaria concedida per Paulo V. en la Butlla, Splendor, de 28 de Juliol de mil sis cents y quinse.

FEBRER.

En lo primer Diumenge, se guanya lo mateix, que en lo de Janer cap. 9.

CAPITOL XI.

A DOS, DIA DE LA PURIFICACIÓ de nostra Senyora, Presentació de Jesus en lo Temple.

Indulgencia plenaria penedits, confessats, ò ab proposit de confessarse visitant devotament la Capella del Roser

fer desde las primeras Vespres, fins pondrerse lo Sol del dia, Pio IV. capitol 6. numero primer.

Indulgencia plenaria confesant y combregant, visitant la Capella de Nostra Sra. del Roser, pregant devotament per la pau, &c. Gregori XII. c. 6. n. 2.

Item indulgencia plenaria per altre concessió del mateix Pontifice ab las mateixas diligencias capitol 6. num. 3.

Item Indulgencia plenaria confessats, y combregats, visitant la Capella del Roser, y assistint à la Professó de cada primer Diumenge. Gregori XIII. capitol 6. num. 6. Per los malalts, è impedits nota lo capitol deu.

Item estant de veras penedits, y confessats, ò ab proposit de confessarse en lo temps degut si acompanyan la Professó ordinaria de la Confraria, indulgencia plenaria, Pio V. cap. 5. num. 5.

malalts è impeditis nota lo capitol 2.

Item refant una part de Rosari ademés dels perdons ordinaris, guanyan set anys y set quarantenas, y per altre concessió, deu anys, y deu quarantenas San Pio V. Capitol quart, numero quart y seté.

Se infereix que vuy poden guanyar los Confreres finch indulgencias plenarias, que aplicantlas per los difunts, poden trauer finch Animas del Purgatori, y ab las parcials, abreviar à altres los torments. Noties lo cap. vuyt.

A 24. dia de Sant Mathias. Se ha de notar lo capitol vuyt.

Dominicas de Septuagesima, Sexagesima Quinquagesima.

En quiscun destos Diumenges se guanya indulgencia plenaria, y las demás de las Estacions de Roma, visitant finch Altars, com se ha dit cap. 3.

MARS

MARS.

EN lo primer Diumenge se guanya lo mateix que al de Janer, capitol nou. Tots los dias de Quaresma, visitant finch Altars dient finch Pare nostres, y finch Ave Marias com se ha dit capitol tres se guanyan las indulgencias plenarias, y parcials de las Iglesias, y Estacions de Roma à fet Sant Thomás de Aquino. Tots los faels Christians que confessats, y combregats visitant devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas del Orde de Predicadors, desde las primeras Vespras, y alli farán devota oració per la pau, &c. Guanyan indulgencia plenaria concedida per Paulo V. en la Butlla; Splendor de 27. Juliol. de 1615.

A dinou St. Joseph Espos de **MARIA SANTISSIMA**: se ha de notar lo capitol buit.

CAPI-

CAPITOL XII.

A 25. DIA DE LA ANUNCIACIÓN
de Nuestra Señora.

Indulgencia plenaria peneditis, y confessats, ò ab proposit de confessarse visitant devotament la Capella del Roser desde las primeras vespras. c. 6. n. 1.

Indulgencia plenaria confessats y combregats, visitant la Capella del Roser, y pregant devotament per la pau, y concordia &c. capitol sis numero dos.

Indulgencia plenaria, ab las mateixas diligencias per altre concessió del mateix Papa capitol sis numero 3.

Indulgencia plenaria si confessats, y combregats visitan la Capella de Nra. Sra. del Roser, y assisteixen à la professo de cada primer Diumenge c. 6. n. 6.

Indulgencia plenaria si peneditis, y confessats, ò ab proposit de confessarse acompañarán la professo de la Con-

fraria

capitol finch numero quatre per los malalts, y legitimament impeditis se ha de notar lo capitol deu.

Indulgencia plenaria, si confessats, y combregats devotament rezan lo santíssim Rosari. Capitol 4. numero 4.

Item, set anys, y set quarentenas de perdons, si confessats, y combregats visitan la Capella del Roser. cap. 6. n. 9. Vuy se guanyan també las indulgencias plenarias, y parcials de las Estacions de Roma, com se ha dit en lo c. 3.

Item set anys, y set quarentenas de perdons si peneditis, y confessats refan lo Rosari enter. Capitol 4. num. 3. Y estos son ademes dels quotidians, y ordinaris, y aixi se ha de entendre en tots los demes dias specials.

Item deu anys, y deu quarentenas refan una part de Rosari confessats, y combregats. S. Pio V. cap. 4. num. 6.

De

que se infereix que en est dia se poden guanyar set indulgencias plenarias, y aplicantlas per los difunts se poden trauer set animas del purgatori y ab las parcials fels poden abreviar los tormentos Noties capitol buit.

CAPITOL XIII.

DIVENDRES DE PASSIO LOS

Dolors de Maria Santissima.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant, visitant la Capella de Ntra. Sra. del Roser, y pregant devotament per la pau, Gregori XIII. c. 6. n. 2.

Indulgencia plenaria, per altre concessió del mateix Pontifice ab las mateixas diligencias cap. 6. num. 3. visitant los finch Altars, com se diu en lo cap. 3. indulgencia plenaria, y las demes de las Iglesias de Roma. Y aplicantlas per los difunts, poden trauer tres animas del Purgatori, y ab las parcials,

DI-

DIJOURS, Y DIVENDRES SANT

Mysteris dolorosos.

Confessant, y combregant visitant la Capella de Nra. Señora del Roser, y afsistint à la professó de cada primer Diuenge, indulgencia plenaria. cap. sis. num. sis. Per los malalts, è impeditis, se ha de notar lo capitol deu.

Estos dos dias, y lo Dissapte Sant visitant finch Altars com se ha dit cap. 3. se guanya indulgencia plenaria, y las demes de las Estacions de Roma.

Aplicantlas per los difunts, pot trauer cada Confrare finch Animas del purgatori, ab las parcials aliviar, ò abreviar à altres los tormentos.

PASQUA DE RESURRECCIÓ.

Indulgencia plenaria, confessant, y combregant visitant la Capella del Roser, afsistint à la professó de cada primer Diuenge. capitol sis num. 4

Item

Item indulgencia plenaria, y als demes de las Estacions de Roma visitant finch Altars com diu lo capitol nou.

Item refant una part de Rosari confessats y combregats guanyan deu anys y deu quarentenas de perdons c. 4. n. 6.

Per los malalts, y llegitimament impedits, noties lo cap. deu Oferint ditas indulgencias per los difunts, se poden traurer dos animas del Purgatori; y aliviar à altres ab las parcials. Noties c. 8.

Semmana de Pasqua. Tota la femmana fins al Diumenge inclusivé, indulgencia plenaria, y las indulgencias de las Iglesias de Roma visitant finch Altars ab finch Pare nostres, y finch Ave Marias, com se ha dit en lo cap. 3.

A B R I L.

EN lo primer Diumenge se guanyan las mateixas expressadas en lo de Janer capitol nou.

A 5. S. Vicens Ferrer. Tots los Faels Christians que confessats, y combregats visitant devotament qualsevol Iglesia de Religiosos del Orde de Predicadors desde primeras Vespres, fent devota oració per la pau, &c. Guanyan Indulgencia plenaria. Paulo V. Bulla Splendor, 28. Juliol de 1615.

Diumenge tercer de Abril indulgencia plenaria, desde primeras Vespres confessant, y combregant, visitant la Capella del Roser, y pregant devotament per la pau, &c. capitol 6. num. 4.

A vint Santa Agnés de Monte Policiano tots los faels Cristians guanyan lo mateix ab los mateixos requisits que lo die finch. Benet XIII. à 13. de Febrer de 1727. Noties lo capitol vuyt.

A 25. Sant March indulgencia plenaria y las demes de las Iglesias, y estacions de Roma, visitant finch Altars

com se ha dit en lo capitol tres.

A 29. Sant Pere Martir à 30. Santa Catarina de Sena. Tots los faels Christians guanyan indulgencia plenaria ab las mateixas diligencias expressadas à 5. dia de Sant Vicens Ferrer. Sixto V. à 13. de Febrer de 1588.

M A I G.

EN lo primer diumenge, se guanya lo mateix que se ha dit en lo de Janer capitol nou.

En esta Dominica especial de la Mistica Rofa, se sol començar la benedicció de las Rofas, en obsequi y reverencia de Maria Santissima las quals rociadas ab la divina gracia per medi de la benedicció, als qui son verdaders devots del santissim Rosari tenen especial virtut pera deslliurarnos dels malignes esperits y pera curar febres, llagas y de qualsevol enfermedat com se expressa

en

en la Theologia del Santissim Rosari, questio 7. artic. 12. De que se llegeixen raras specials maravellas y també dels mals incurables à judici de Metges en lo citat mar gran de exemples del Santissim Rosari y en los altres llibres que portan miracles de Nofra Senyora del Roser.

A 1. los Sants Apostols Felip, y Jaume. Se ha de notar lo capitol vuyt.

En las Rogacions. En los tres dias de Rogacions que son Dilluns, Dimars, y Dimecres antes de la Ascensió, se guanya indulgencia plenaria, y las demás de las Estacions de Roma visitant finch Altars com se ha dit capitol tres.

A 5. S. Pio V. Tots los faels Christians que confessats, y combregats visitan devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas del Orde de Predicadors desde las primeras Vespres sent

de-

devota oració per la pau, &c. Guanyan indulgencia plenaria. Clement XI. à 13. de Janer de 1713. Noties cap. 8.

CAPITOL XIV.

Dia de la Ascensió del Senyor.

Indulgencia plenaria, confessant, y combregant visitant la Capella de Nra. Sra. del Roser y assistint à la Professó de cada primer Diumenge, cap. 6. num. 6. per los impedits, nota lo cap. 10.

Indulgencia plenaria y las demás de las Estacions de Roma, visitant los finch Altars com se ha dit cap. tres.

Item refant una part de Rosari guanyan set anys, y set quarantenas de perdons. capitol 4. numero 7.

Aplicant ditas indulgencias per los difunts quiscun Confrare pot trauerer dos Animas del Purgatori y ab las parcials aliviar á altres los tormentes. Se ha de notar capitol vuyt.

A 10. S. Antoni de Florencia tots los faels Christians que confessats y combregats visitan devotament qualsevol Iglesia de Religiosos ò Religiosas del Orde de Predicadors, desde las primeras Vespres fent devota oració, per la pau, &c. Guanyan indulgencia plenaria Paulo V. à 28. de Juliol 1615.

Vigilia de Pasqua del Esperit Sant indulgencia plenaria, y las demás de las Estacions de Roma visitant finch Altars com diu lo capitol nou.

DIA DE PASQUA DEL ES- perit Sant.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant la Capella de Nra. Sra. del Roser assistint à las professons dels primers Diumenges. c. 6. n. 8.

Indulgencia plenaria, y las demás de las Estacions de Roma visitant finch Altars com se ha dit capitol tres.

Set anys, y set quarantenas de perdons visitant la Capella del Roser, confessats, y combregats capitol sis numero vuyt.

Refant una part de Rosari set anys y set quarantenas de Indulgencia capitol quatre numero set.

Per los malalts, y legitimament impeditos, noties lo capitol deu.

Aplicantlas vuy per los difunts se poden trauer dos Animas de Purgatori, y aliviar à altres. Se ha de notar lo c. 8.

Semmana de Pasqua del Esperit Sant y tots los demás dias de la semmana fins al Dissapte inclusivè, se guanya indulgencia plenaria, y las demás de las Estacions de Roma, visitant siach Altars com se diu en lo capitol tres.

Oferintlas per los difunts se poden trauer sis Animas del Purgatori, y aliviar altres.

JUNY.

JUNY.

EN lo primer Diumenge, se guanya las mateixas ab los requisits expressats en lo de Janer capitol nou.

Dia de la Santissima Trinitat. Se ha de notar lo capitol vuyt.

Dia de Corpus. Tots los faels Christians que peneditos confessats, y combregats visitant devotament la Iglesia, ahont está fundada la Confraria de nostra Senyora del Roser, guanyan Indulgencia plenaria capitol set numero sis. Se ha de notar lo capitol vuyt.

Diumenge despres de Corpus. Tots los faels Christians que arrepenitits, y confessats ò ab proposit de confessarse assistint à la Professó del Santissim Sagrament dels Confreres del Orde de Predicadors, guanyan Indulgencia plenaria. Clement VIII. en la Butlla: Dudum de 8. de Mars de 1592. Crisol del

G

Ro-

Rofari, pag. 228. Y Agramunt pag. 362.

A 24. Sant Joan Baptista. A 29. dia dels Apostols Sant Pere, y Sant Pau, noties lo capitol vuyt.

JULIOL.

EN lo primer Diumenge, se pot guanyar lo mateix que en lo de Janer, capitol nou.

CAPITOL XV.

A 2. *LA VISITACIÓ DE NOSTRA Senyora à Santa Isabel.*

Indulgencia plenaria arrepençits, y confessats ò ab proposit de confessarse en los temps statuits, visitant devotament la Capella de Nostra Senyora del Roser desde las primeras vespres capitol sis numero primer.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant, y visitant devotament la Capella de Nostra Senyora del Roser, pregant per la pau &c. cap. 6. n. 2.

Indulgencia plenaria per altra concessió del mateix Papa ab las mateixas diligencias capitol sis numero tres.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant la Capella del Roser y assistint à las professions dels primers Diumenges capitol sis numero 6.

Set anys, y set quarentenas de perdó si confessats y combregats visitant la Iglesia de la Confraria pregant devotament per la pau, &c. cap. 6. num. 9.

Cent dias de perdons rezant una part de Rofari. Capitol quatre numero hu.

Y per lo mateix set anys y set quarentenas. Capitol quatre numero set.

Indulgencia plenaria si penedit, y confessats, ò ab proposit de confessarse en los temps estatuits, acompanyan la professò de la confraria. Capitol quatre numero quatre.

Per los malalts y legitimament impe-

dits, se ha de notar lo cap. 9. y 10.

Aplicant ditas Indulgencias per los Difunts pot trauer lo Confrare finch animas del Purgatori, y aliviar a altres, ò abreviarlos la pena.

A 16. Ntra. Sra. del Carme Indulgencia plenaria confessant, y combregant, visitant la Capella de Ntra. Sra. del Roser pregant devotament per la pau &c. Capítol sis numero dos.

Indulgencia plenaria, ab las mateixas diligencias per altre concessió. c. 6. n. 3.

Oferintlas per los difunts podran trauer dos animas del Purgatori.

A 25. Sant Joan Apostol. Se ha de notar lo capítol vuyt.

A G O S T.

EN lo primer Diumenge se guanya lo mateix que en lo de Janer c. 9.

A 4. Nostre Pare S. Domingo. Tots los faels Christians que confessats y

com-

combregats, visitant devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas Dominicas, desde primeras Vespres fent devota oració per la pau, &c. Guanyan Indulgencia plenaria. Sixto V. à tretze de Febrer de 1588.

A finch Ntra. Sra. de las Neus, se guanyan las mateixas, ab los mateixos requisits, que a 16. Nra. Sra. del Carme.

CAPITOL XVI

A 15. DIA GRAN DE LA ASSUMPCIÓ DE NOSTRA SENYORA.

Indulgencia plenaria penedit, y confessats, ò ab proposit de confessarse visitant devotament desde primeras Vespres la Capella de Nostra Senyora del Roser. Capítol sis, numero primer.

Indulgencia plenaria confessant; y combregant visitant la Capella de nostra Senyora del Roser, pregant devo-

tament

per la pau &c. capitol sis numero dos.

Indulgencia plenaria per altre concessió ab las mateixas diligencias: capitol sis numero tres.

Indulgencia plenaria, si confessats, y combregats visitant la Capella de Nostra Senyora del Roser, y assisteixen à las prpessons dels primers Diumenges. Capitol sis numero sis.

Item Clement VIII. concedí als confreres que peneditis confessats, y combregats, devotament visitarán tots los anys la Iglesia de la Confraria en la festivitad de la Assumpció de Nra. Sra. desde primeras Vespras fins al Sol post: y alli pregant per la exaltació de la Santa Mare Iglesia extirpació de las heretgias reducció dels Heretges, y per la pau entre los Princeps Christians: tantas vegadas com açó farán, Indulgencia plenaria cap. sis num. nou.

Item

Item per visitar la Capella de nostra Senyora del Roser confessats y combregats pregant per la pau &c. set anys y set quarantenas de perdons. Cap. 6. nu. 9.

Item deu anys y deu quarantenas de Indulgencia, si confessats y combregats resan una part de Rosari. cap. 4. n. 6.

Item per rezar una part de Rosari set anys, y set quarantenas de perdons capitol quatre numero set.

Item Indulgencia plenaria si arrepenitits y confessats, ò ab proposit de confessarse, à son temps acompanyan la professó de la Confraria. Cap. 5. nu. 4.

Per los malalts, y legitimament impedits se ha de notar lo capitol deu.

Segons lo que se ha dit vuy se poden guanyar sis Indulgencias plenarias, y altres parcials y oferintlas Per los difunts pot traurer lo confrare sis animas del Purgatori, y abreviar á altres las penas.

nas.

Y per lo indult de Clement VIII. lo que diu la concessió que está al peu de la lletra de la Butlla Innocenciana que porta lo llibre de nostra Senyora del Roser en la distinció quarta.

Esta concessió de Clement VIII. afirman ser expressa de toties quoties ademés del Autor, los MM. RR. PP. Mestres Fr. Pere Sanchez Theologia del Santissim Rosari, quest. 13. artic. 7. Fr. Emanuel Pio Boniáni Estimol à la devoció del Santissim Rosari pag. 227. Fr. Joseph Agramunt: Flor, y fruyt del mes sagrat Roser pag. 163. Gutierrez compendi del Rosari, folio 361. Fray Vicens Pertusa, y Fr. Francisco Vidal, en lo sumari brevissim de las Indulgencias y gracias del Santissim Rosari, que feren imprimir en Valencia, y també dos llibres anonims del Santissim Rosari lo un imprés en Gerona any 1704. y lo al-

altre en Barcelona, any 1714. Y açó mateix confirma novament lo Autor en lo tomo dos del Remey Universal pagina 569. columna segona ab la autoritat de Benet XIII.

Pera guanyar las Indulgencias de esta liberal magnifica concessió (ab las quals se poden trauer moltras animas del Purgatori) no es menester repetir entradas à la Iglesia ni mudar de llochis. Basta rezar devotament per lo si sobredit, tres Pare nostres, y tres Ave Marias per cada visita; com ja se ha dit, fent à cada una reverencia, ò inclinació del cap. Se ha de notar lo capitol vuyt.

A 16. S. Jacinto de Polonia. Tots los faels Christians que confessats, y combregats visitant qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas Dominicas desde las primeras Vespres fent devota oració per la pau, &c. Guanyan Indulgencia

gencia plenaria. Paulo V. à vint y vuyt de Juliol del Any 615.

DIUMENGE DESPRES DE LA
Affumpció de Nostra Senyora la Co-
ronació de Maria Santissima.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant devotament la Capella de Nostra Senyora del Roser, y afsistint à la professó de cada primer Diumenge. Capítol sis, num. 6.

Item set anys, y set quarantenas de perdons refant una part de Rosari. Capítol quatre numero set.

A vint y quatre Sant Barthomeu Apostol, se ha de notar lo capítol 8.

A trenta Santa Rosa de Santa Maria. Tots los faels Christians poden guanyar lo mateix expressat die setsa, Clement X. à quinze de Maig de mil sis cents setanta hu.

SETEM-

SETEMBRE.

EN lo primer Diumenge se pot guanyar lo mateix que está expressat en lo de Janer capítol primer.

CAPÍTOL XVII.

A 8. DIA DE LA NATIVITAT
de Nostra Senyora.

Indulgencia plenaria, peneditis, y confessats, ò ab proposit de confessarse visitant devotament la Capella de nostra Senyora del Roser desde primeras Vespres. Cap. sis num. primer.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant la Capella de nostra Senyora del Roser, sent devota oració per la pau, &c. capítol sis numero 2.

Indulgencia plenaria per altre concessió, ab las mateixas diligencias capítol sis numero tres.

Indulgencia plenaria, si contrits, y confessats, ab proposit de confessarse

en

en los temps estatuits, acompanyan la professó de la Confraria. Cap. 5. nu. 4.

Item set anys, y set quarantenas de perdons, si confessats, y combregats visitarán la Iglesia de la Confraria pregant devotament per la pau. c. 6. n. 9.

Item deu anys, y deu quarantenas de Indulgencia, y confessats y combregats devotament resarán una part de Rosari capitol quatre numero quatre.

Item set anys, y set quarantenas, si peneditis, y confessats resarán devotament lo Rosari entér. Cap. 4. n. 3.

Item cent dias de Indulgencia resant una part de Rosari. Capitol 4. num. 1.

Ab que vuy se poden guanyar quatre Indulgencias plenarias, y altres parcials, y oferint per los difunts, pot traure lo Confrare quatre animas del Purgatori, y abreviar à altres los tormentis, se ha de notar també lo capitol vuyt.

DIU-

DIUMENGE DEL VENERABLE

Santissim Nom de Maria.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant, y pregant per la Iglesia, y summo Pontifice quant en est dia se celebra la Festa de la Nativitat capitol nou numero dos.

Indulgencia plenaria confessats, y combregats visitant la Capella de nostra Senyora del Roser, y pregant devotament per la pau, &c. cap. sis nu. 2.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits, per altra distincia concessió capitol sis numero tres.

Item Indulgencia plenaria per tots los faels Christians en los Regnes de Espanya si confessats, y combregats assisteixen à la Missa major en qualsevol Iglesia fent devota oració per la pau &c. Clement X. Butlla 48. in Butll. Magno Oferintlas per los difunts pot traure

la

lo Confrare quatre Animas del Purgatori, y ab las parcials quotidianas abreviar à altres la pena.

Temporas de Setembre, Dimeeres, Divendres, y Dissapte Indulgencia plenaria, y las demes de las Estacions de Roma visitant devotament finch Altars; com se diu en lo capitol tres. Y oferintlas per las Animas poden trauer una cada dia del Purgatori, y aliviar à altres ò abreviarlos las penas.

A vint y hu Sant Matheu Apostol, se ha de notar lo capitol vuyt.

A 24. Ntra. Sra. de la Mercé Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant devotament la Capella de nostra Senyora del Roser, y fent devota oració per la pau &c. cap. 6. num. 2.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits, per altre distincta concessió. Capitol sis nu. 3. Oferintlas, &c.

OCTUBRE.
CAPITOL XVIII.
PRIMER DIUMENGE Y FESTA

principal del Santissim Rosari.

A Demés de las que están expresadas en lo primer Diumenge de Janer capitol nou. Tots los faels Christians que peneditis, y confessats visitarán desde primeras Vespres fins pondrerse lo Sol del dia, la Iglesia de la Confraria de Nostra Senyora del Roser, pregant per la pau y concordia, &c. Guanyarán Indulgencia plenaria capitol sis numero finch.

Indulgencia plenaria per als Confreres peneditis, confessats y combregats, visitant la Capella de nostra Senyora del Roser desde primeras Vespres fent devota oració per la pau, &c. c. 6. n. 4.

Indulgencia plenaria ab las mateixas diligencias per altre concessió desde

las primeras Vespres, capit. sis num. 7.

Indulgencia plenaria peneditis confessats y combregats visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser, y fent devota oració per la pau, &c. cap. 6. n. 3.

Indulgencia plenaria confessantse ab Religiosos del Orde de Predicadors, y combregant en dita Iglesia cap. 9. n. 5.

Ab que vuy las diligencias ditas, y ab las expressadas en lo primer Diumenge de Janer capitol nou se poden guanyar deu Indulgencias plenarias y oferintlas per las Animas, pot traurer lo Confrare deu animas del Purgatori, y ab las parcials abreviar à altres los torments.

A 10. S. Lluís Bertran. Tots los faels Christians que confessats y combregats visitant devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas Dominieas desde las primeras Vespres fent devota oració per la pau, &c. Guanyan Indulgencia

plenaria Clement X. a 15. Maig 1671.

A 12. nostra Senyora del Pilar indulgencia plenaria confessant, y combregant, y visitant devotament la Capella del Roser, y fent devota oració per la pau, &c. capitol sis numero dos.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits per altre concessió e. 6. n. tres.

Oferintlas per los difunts pot traurer lo Confrare dos Animas del Purgatori.

A 28. dia dels Sants Apostols Simon Judas, se ha de notar lo capitol vuyt.

N O V E M B R E.

AL primer Diumenge se guanya lo mateix que al de Janer.

A 1. tots los Sants. Confessant y combregant visitant la Capella de Nra. Sra. del Roser, pregant devotament per la pau, &c. Se guanyan set anys y set quarantenas de Indulgencias. cap. 6. nu. 8.

A dos, dia de las Animas. Tots los

H

faels

Christians peneditis, confessats, y combregats que visitan desde primeras vespres la Iglesia de sa Parroquia y los Religiosos, y Monjas las de sos Convents pregant devotament à Deu per la pau &c. Guanyan Indulgencia plenaria la qual se pot aplicar per las animas dels difunts. Y los Sacerdots que diuhen Missa en qualsevol Iglesia de estos Regnes de Espanya trauhen Animas del Purgatori Innocencio XI. en la Butlla: *Romanus Pontifex* à 30. Setembre 1679.

A 9. Tots los Sants del Orde de Predicadors. Tots los faels Christians, que peneditis, confessats y combregats visitant devotament qualsevol Iglesia de Religiosos, ò Religiosas Dominicas, desde las primeras Vespres sent devota oració per la pau, &c. guanyan Indulgencia plenaria, Benet XIII. à vint y quatre de Janer de mil set cents vint y sis.

CA:

CAPITOL XIX.
DIUMENGE SEGON, PATRO-
cini de Nostra Senyora.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser y sent devota oració per la pau, &c. cap. 6. n. 2.

Indulgencia plenaria ab las mateixas diligencias per altra distincta concessió capitol sis numero tres.

Tots los faels Christians que peneditis confessats y combregats assisteixen vuy à la Missa major en qualsevol Iglesia sent devota oració per la pau, &c. Guanyan Indulgencia plenaria en los Regnes de Espanya. Alexandro VII. en la Butlla *Preclara* de 28. Juny 1656.

Aplicant las dos primeras Indulgencias per los difunts pot trauer lo Confrare dos Animas del Purgatori.

A 21. la Presentació de Nra. Sra. Indul-

H 2

dul

dulgencia plenaria peneditis confessats, ò ab proposit de confessarse à son temps visitaran devotament la Capella del Roser desde primeras Vespres c. 6. n. 1.

Indulgencia plenaria confessats, y combregats visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser y fent devota oració per la pau, &c. cap. 6. n. 2.

Indulgencia plenaria ab las mateixas diligencias per altre diferent concessió capitol sis numero tres.

Indulgencia plenaria si contrits, y confessats, ò ab proposit de confessarse à son temps, acompanya la Professió de la Confraria capitol finch num. quatra.

Per los malals è impeditis se ha de notar lo capitol nou y deu.

Y aixis vuy se poden guanyar quatre Indulgencias plenarias, y oferintlas per los difunts pot traurer lo Confrare quatre Animas del Purgatori.

A

A 26. los Desposoris de Nra. Sra. Indulgencia plenaria confessant y combregant visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser y fent devota oració per la pau, &c. cap. 6. num. 2.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits per altre diferent concessió. Capitol sis numero tres.

Aplicantlas per los difunts pot traurer cada qual dels confreres dos animas del Purgatori.

A 30 San Andreu Apostol se ha de notar lo capitol vuyt.

Los quatre Diumenges de Advent, visitant devotament finch Altars, com se ha dit en lo capitol tres, se guanya indulgencia plenaria y las demes de las Estacions de Roma, y aplicantlas per los difunts pot traurer lo confrare quatre animas del Purgatori, y aliviar à altres.

DE-

D E S E M B R E.

EN lo primer diumenge, se guanya lo mateix ab los mateixos requisits, que en lo de Janer. Capítol nou.

CAPÍTOL XX.

A 8. DIA DE LA CONCEPCIÓ DE
Nuestra Señora.

Indulgencia plenaria contrits y confessats, ò ab proposit de confessarse, visitant devotament desde primeras Vespres la Capella de nostra Señora del Roser Capítol sis numero primer.

Indulgencia plenaria, confessant, y combregant visitant devotament la Capella de Ntra. Sra. del Roser y fent devota oració, per la pau &c. c. 6. n. 2.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits per altre concessió c. 6. n. 3.

Set anys y set quarantenas de perdons si confessats y combregats visitan la
Igle-

Iglesia de la confraria fent devota oració per la pau &c. capítol 6. num. 9.

Indulgencia plenaria si contrits, y confessats, ò ab proposit de confessarse à son temps acompanyan la professó de la confraria. Capítol 5. num. quatre.

Per los malalts è impeditos noties lo capítol deu oferint estas indulgencias per los difunts poden traure los confreres quatre animas del Purgatori, y aliviar à altres las penas ab las parcials.

A 18. la Expectació de Ntra. Señora. Indulgencia plenaria confessant y combregant visitant devotament la Capella de Ntra. Sra. del Roser fent devota oració per la pau &c. cap. 6. num. 2.

Indulgencia plenaria ab los mateixos requisits per altre distinció concessió capítol sis numero tres.

Aplicant estas indulgencias per los difunts podrán traure cada qual dels
con-

confreres dos animas del Purgatori.

A 21. Sant Thomás Apostol se ha de notar lo capitol vuyt.

Temporas de Desembre, y Vigilia de Nadal. En quiscun destos quatre dias, se guanya indulgencia plenaria, y las demes de las Estacions de Roma visitant devotament finch Altars, com se ha dit capitol tres. Y aplicantlas per los difunts pot traurer lo confrare quatre animas del Purgatori, y abreviar à altres las penas.

CAPITOL XXI.

A 25. DIA SANT DE NADAL.

Indulgencia plenaria confessant, y combregant visitant devotament la Capella de Nra. Sra. del Roser y assistint à la professó del primer Diumenge c. 6.

Set anys, y set quarantenas de perdons si confessats, y combregats visitan la Capella de Nra. Sra. del Roser, y fent

vota oració per la pau &c. cap. 6. n. 8.

Set anys, y set quarantenas refant una part del Rosari cap. 4. num. 7. per los malalts caminants, navegants, y demes impeditos noties lo capitol deu.

Visitant vuy tres vegadas los finch Altars com se ha dit capitol tres una visita devota per cada Missa se guanyan tres indulgencias plenarias, y las demes de las Estacions de Roma.

Aplicant las ditas indulgencias per los difunts pot traurer lo confrare quatre Animas del Purgatori, y ab las parcials traurerne de altres y abreviarlos notablement los torments noties abuy lo capitol vuyt.

A 26. 27. y 28. en los dias de S. Esteva, S. Joan, y Sants Innocents indulgencia plenaria y las demes de las Estacions de Roma visitant devotament finch Altars com se ha dit en lo ca-

pitoll tres Applicantos, per la pau, &c.

Mes per lo dia de Sant Joan Apòstol, se ha de notar lo capitol vuyt.

Festas dels Sants Patrons, ò Tutelars tots los faels christians que penedit, confessats y combregats visitant devotament la Iglesia ahont está fundada la confraria de Nostra Senyora del Roser en lo dia del Sant Patro Titular de ella guanyan indulgencia plenaria c. 7. m. 6.

Se adverteix que no totas las indulgencias concedidas als vius, se poden aplicar per los difunts: si sols aquellas, que se expresa en la concessió, porque aço depenja de la voluntat de qui las concedeix com assentan comunament los Theolechs ab S. Thomás pero las de la confraria de Nra. Sra. del Roser que notám per los capitols, y numeros de la Butlla Innocenciana, totas com queda dit se poden aplicar per los difunts,

y

y aixi ho concedí Innocencio XI. capitol dotse numero tres.

Se adverteix també que com las indulgencias segons S. Thomás Ceyetano y demes autors clasiehs sian strictissime intelligentiæ, & rigurosissime interpretationis. Se ha posat tot cuydado especial diligencia en totas las del present llibret ja per fugir tot perill de incorrer en la excomunicació major. Latæ sententiæ, quæ S. Pio V. en la constitució noranta nou: Quam plenum fit, y altres diferents Pontifices han posat, contra aquells que publican indulgencias falsas: ja també per obedir puntualment als Sagrats Canons, que prohibeixen ab precepte de la tanta obediencia, y pena de maledicció eterna, publicar indulgencias indiferetas: ja també per tenir sempre aborrida la falsedat, maxime, la qual es tant pernicio-

ciosa

ciosa en materia de tanta importancia. David Psalm quint. Perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

CAPITOL XXII.

INDULGENCIA PER LA ORACIÓ Mental, hora de la Cedula: y per la hora de la mort.

Nostre Santissim Pare Benet XIII. als 19. del mes de Janer del any 1726. concedí als Religiosos, y Religiosas del Orde de Predicadors, à los Terciariis y als Confreres del santissim Rosari, y del santissim Nom de JESUS cent dias de indulgencia cada dia que tindrán un quart de oració mental y set anys si allargan fins à mitja hora continua y de qualsevol modo dels dos continuant per lo espay de un mes poden elegir un dia en cada mes en que peneditis confessats, y combregats sent de-

vota

vota oració per la pau y concordia, &c. Guanyan Indulgencia plenaria, aplicable per las Animas del Purgatori.

Per la hora de la Cedula. Juli II. Paulo III. Leo X. Clement XI. concediren per set anys (de que sempre se procura en Roma la prorrogació antes de concluirse lo septeni) al qui reza en la hora senyalada en la Cedula lo Rosari enter una vegada al any, Indulgencia plenaria. Y ésta además de las que están expressadas en lo capitol finch per lo Rosari enter.

Y lo sobredit mencionat Venturini, que tragué à llum sos tomos en Venecia any 1732. porta Indulgencia plenaria per la hora de la Cedula, de Alexandro VII. y de Clement X. com expressa clarament en lo tom. 1. pag. 183.

Per la hora de la mort. Los Confreres que cada semmana resan lo Rosari,

po-

poden elegir Confessor, que una vegada en la vida, y altre en lo article de la mort, los apliquia indulgencia plenaria capitol dos numero primer.

Item posats en lo article de la mort si confessats prenen la sagrada comunió per modo de Viaticum indulgencia plenaria capitol deu numero primer.

Item si de veras penedits confessats, y combregats invocan lo Santissim Nom de Jesus ab lo cor, fino poden ab la boca estant en lo article de la mort indulgencia plenaria capitol 10. numero 3.

Item si penedits confessats, y combregats en lo article de la mort invocan lo Santissim Nom de Jesus ab lo cor, no podent ab la boca, ò donan algun senyal de contrició indulgencia plenaria capitol deu numero finch.

Item en lo article de la mort si rebuts los Sants Sagraments professan la

Fé

Fé dient la Salve Regina, &c. encomanantse à Maria Santissima indulgencia plenaria. Capitol deu, numero quatre.

Item en lo article de la mort si penedits, ò confessats ò ab ferm propòsit de confessarse, moren tenint en sas mans lo ciri benehit de la Confraria en honra de Maria Santissima sols en vida hagen passat lo Rosari guanyan indulgencia plenaria capitol deu numero dos.

Estas indulgencias concedidas per lo article de la mort no se suspenen en lo any Sant com se ha dit en lo capitol 3.

CAPITOL XXIII.

EXORTACIÓ ALS VIUS, PER-

que guanyen Indulgencias per si, y per los Difunts.

PER la confessió sacramental ben feta se li perdonan al Christiá las culpas y pena eterna que per los pecats mortals devia patir, pero temporal rarissima

raríssima vegada se perdona tota. Y és precis, que aquí ò en lo Purgatori la pague puix la divina justícia ha de quedar satisfeta. Aquí se satisfá ab dejunis oracions almoynas, penitencias, y altres obras bonas feta en estat de gracia. També se satisfá per las culpas guanyant per si Indulgencias.

Es cosa per cert que admira, veurer à mols que ells saben quant desordenada fou la sua vida, y los motius pecats graves que cometeren, admira dich, veurerlos molt quiets molt assegurats, y sens cuydado de la altra vida dient Jo ja me he confessat. Per cert que no está tot ajustat ab açó: de propinatio peccato, diu lo Esperit Sant: Noli esse sine metu. Ecclesiasticus quint.

Saben si han satisfet enterament à Deu? Saben si tota la pena temporal la tenen perdonada? Nou se dirán. Sa-

ben

ben, que quant Jesu-Christ nostre Senyor los judicará, sentenciará, que paguen à la divina justícia lo que deuenhen? No es licit dubtaro. Puix com son tant tibis, tant poch amichs de si mateixos que no volen deslliurar-se de gravíssim torment en lo Purgatori ab leves penalitats desta vida?

Y lo que mes admira es, que sent tant poch lo treball pera guanyar Indulgencias, sien moltíssims tant fluixos y tant descuidats, que aquell poch no volen fer com si nols importás cosa alguna. Se estarán parlant, jugant, passejant, y rient tota la tarde del dia de la festa (en lo qual están mes obligats à procurar lo remey de la anima) y no donarán quatra passos per anar à rezar à una Iglesia en la qual se guanyan moltes indulgencias. O! si considerassen lo molt que perden.

I

En

En la enfermería del Illustríssim Convent de S. Esteua de Salamanca, morí un Religios Dominico. Afavorí lo Senyor à la Venerable Mare Santa Teresa de Jesus portantla en esperit à assistir à aquell acte (al qual acuden tots los Religiosos encara que fian en la hora mes desacomodada) y veu que la anima del difunt luego que hisqué del cos fou aportada per mans de Angels à la Gloria. Lo dia seguent fent avisar al Reverent P. Prior lo preguntá de la vida, y costums del difunt encara que era observant vivia sens coneguts defectes vida comuna, y religiosa, no tingué que dir cosa particular sino que era devotíssim de guanyar Indulgencias, y que pera guanyarlas demaná algunas llicencias quant los Jubileus, y confessions eran fora casa. Ha Pare (digné la Santa (ditxofas diligencias que li ne-

gociaren tant feliz transit que desdel llit sen es anat al Cel: la devoció que tingué à guanyar indulgencias en vida premiá Deu que ne guanyás una de plenaria en lo article de la mort. Mestre Parra Godoy, y altres. Lo mateix escriu la Santa de altre Religios del seu Orde. Als qui ja tenen cuidado de fer las diligencias y aplicar los requisits pera guanyar indulgencias encomano dos cosas la una que fian en avant mes cuidadosos y diligents. La altra que procurien aplicarne moltes per las Santas atormentadas Animas del Purgatori especialment estas del Santíssim Rosari.

Compadescamnos de la sua extrema necessitat com seyan S. Vicens Ferrer, S. Lluís Bertran, y lo Pare S. Domingo que entre altres sufragis oferia pera ellas la tercera cruel disciplina, que, cada dia se donava. Y aixi mateix molts

altres Sants, y Santas ab la Venerable Sor Maria Vilani, y altres Servents, y Serventas del Senyor, eran incansables en treballar, patir, y sufrir per ellas, al pas que per si mateixas en res poden ajudarfe. Fassamlos esta almoyna que per ellas es utilissima per nosaltres molt profitosa, als ulls de Deu acceptissima.

Han de saber que diferents vegadas per gracia singular del Senyor, se apareixian moltes Animas del Purgatori à la Venerable Sor Mare Francisca del santissim Sagrament, quant estava resant lo santissim Rosari agenollantse lo besavan y humilment lo adoravan dient: Ha, ha, est es lo nostre almoynier, est es lo almoynier del Purgatori. Aixi ho refereix lo Venerable Bisbe Palafox.

Dona Alexandra en Aragó, celebrada per sas galas, discreció, y hermesura y per açó causa de varios desafios, en

un destos moriren desgraciadament, y ferits plens de zelos, y rabia dos cavallers. Los parents destos per venjarfe de Alexandra li donaren una mort atroz llevantli lo cap perque no pogues confessar, y lo tiraren en un Pou; per esser escrita à la Confraria y per alguna devoció que tingué al Rosari de Maria santissima, à la qual reclamava cordialment ventse en lo major treball quedá la anima en lo cap, y aixis sepultat en lo pou durá finch mesos, fins que lo Pare Sant Domingo per orde y revelació de la Verge santissima vingué al lloch arribá al Pou cridá Alexandra, hisqué lo cap, y posat sobre lo brocal del Pou confessá ab gran dolor eternament sos pecats prengué del Sant la Absolució y penitencia lo Santissim Viatic, y la Extrema-Unció: y aixis ab admiració, y pasmo de molt concurs estigué dos dias lo

cap resant lo Rosari, que lo Sant li doná per penitencia: y digué, que per satisfere la Divina Justicia avia de estar set cents anys en Purgatori los dos cents, per aquellas dos morts desgraciadas que ocasioná, y los finch cents per los pecats, profanitats, galas &c. Pero que per los iuffragis, y oracions dels Confreres del Santissim Rosari, esperaba se li perdonaria molta part de aquella pena. Espirá, y de allí a cent y finquanta dias (numero de las Ave Marias del Santissim Rosari) se aparegue la anima com a resplandenta Estrella, al Patriarca Sant Domingo, y haventli donat repetidas gracias de part de las animas del Purgatori li encarregá molt la predicació del Santissim Rosari, la fundació de las Confrarias, y que los seus Confreres se recordassen frequentment de las beneytas necessitadas ani-

mas

mas, perque las dels seus parents, amichs y demes que eixian per ells del Purgatori, los afavorian molt desde'l Cel. Y digué que los Angels, y Sants anomenavan germans als confreres del Santissim Rosari, y los professan per açó singular, y especial amor, Maluenda ab lo B. Alano, y altres autors clasichs. Y diu lo B. Alano que moltas animas manifestantse als Confreres, demanavan encaridament las oracions, y suffragis del Santissim Rosari, dient que tenia la preeminencia, despres del Sant Sacrifici de la Missa.

No succehí aixi a altre desgraciat sens esta Angelica celestial devoció. Cas formidable! Morí rebuts tots los Sagraments un pecador empedernit, y com es just judici que vivint abusá de ellas, rebentlos sens lo degut dolor, y proposit en la confessió aixi mateix lo rebia

en

en la mort; ab tots los Sagraments fou com altres innumerables condemnat.

Los Angels li tragueren la Sagrada Hostia de la boca, y la portaren a una santa Religiosa que en la Celda estava absorta en fervorosa oració. Li donaren a combregar la Sagrada Forma, dientli la prengues per trauer de pena á certa anima de Purgatori ab lo que li alcançá lo etern refrigeri de la gloria. Engel grave in commemoratione Defunctorum capitol segon.

Aqui se veu clarament, lo que ab lo Angelich Doctór canta la Iglesia, que lo Santissim Sagrament es mort per als mals, y vida per als bons: *Mors est malis vita bonis.* In sequentia Officii Corporis Christi. Y de quant profit es combregar devotament per los difunts com ho deuen frequentar los Confreres del Santissim Rosari.

La menor pena del Purgatori, y per culpas leves, es major que tots los mals, dolors torments, y martiris de tot lo mon y encara major que totas las horrorosas imponderables penas que patí Jesu-Christ en lo discurs de sa dolorosa sangrenta Passió com diu Sant Tomás y S. Agustí: la qual ajusta ques pateix mes en un tancar, y obrir de ulls en lo Purgatori, que tot lo que patí en lo cruel martiri de sas graellas S. Llorens. Puix com tindrás cor pera deixar patir, tant, y tant llarch temps a qui te amá, a favori, degueres, y encara deus en esta vida lo que tu saps? Un Neró, un pagá, una fera te causaria compassió si la vesses en tant terribles rigorosas penas encara q̄ tinguesses lo cor de pedra: lo tindrias per veurer patir, y no socorrer a tos Pares, germans, amichs, benefactors, altres als quals tal vegada

tens obligació de justícia caritat obediència, ò fidelitat? O ingràtitut deplorable! O com ho pagarás ab rigorosas penas encara que sias virtuós en lo demés.

En un Convent de la Provincia de las Canarias de nostre Pare Sant Francesch se aparegué un Religiós difunt à un novici que feya oració per ell, dientli que estava detingut patint gravíssima pena en lo Purgatori sens lograr lo fruit de sas oracions porque avia tingut en vida poch cuidado de pregar à Deu per las Animas dels difunts. Madalena en la Doctrina Christiana.

En lo llibre finch capitol vuyt de Vitis Fratrum Predicatorum, se escriuhen estos casos. Lo Venerable Fray Bertran de Garriga (no Sant Lluís Bertran, com per error se trova en alguns llibres) company de nostre Pare y patriarca. S. Domingo, y primer Prior de la

Pro-

Provença, celebrava molt amenut y orava fervorós per la conversió dels pecadors, descuidantse de las beneitas affigidas animas: porque deia estas ja estan seguras y en gracia de Deu, aquellas estan en desgracia de sa Magestat y en proxim perill de las penas eternas del Infern. Una nit li aparegué de criminat un terrible difunt, que ab los pals de un feretro li doná dolorosas bastonadas oprimintlo, y atormentantlo per deu vegadas, dientli que las animas del purgatori estan en extrema necessitat, y tal penas no podian valerse à si mateixas pero si los pecadors desta vida, que si estan en tan gran perill, tot se pert per sa culpa. Quedá instruit, y escarmentat lo Venerable Bertran, de modo que en avant mudá de dictamen, y fou despres singular benefactor de las beneytas animas.

Lo

Lo Venerable Fray Rao Romá, de singular virtut, y maxima santedat per lo que de revelació favia, solia dir en concurs als demes Pares. Que una de las cosas q̄ sempre mes temia, era morir ab algun destos deutes als difunts.

Un Religios de aquell primer secle de la Religió, que comunment eran tan virtuosos que casi tots feyan miracles, morí ab algun destos deutes, segons la constitució, que no obliga à peccat venial despres de molt temps, tot afligit tot cremat y atormentat aparegué à un amich familiar feu lo qual preguntanli admirat com tant temps avia estat en Purgatori? Respongué: que los suffragis que per ell en la Religió li feren no li aprofitaren porque serviren per los altres als quals ell los devia. Y aixis esperava la misericordia de Deu, y de sos germans la qual encaridament desitja-

va.

va. Lo mateix succehí à un Religios de nostre pare Sant Francesch. Apud Annales Minorum. Tomo nou pagina 53.

No has de tenirte per tant Sant que entengas anar desdel llit al Cel: porque has de entendre que de moltes animas que la Mare Santa Teresa veu eixir de est mon en gracia, solas tres (à mes de la sobredita) pujaren à la Gloria sens passar al Purgatori que foren Sant Pere de Alcantara lo Mestre Baenes del Ordre de Predicadors, son Confessor, y un Religios Carmelita. Sapias donchs, que si vas al Purgatori, te succehirá qué? Nota.

Ab la mateixa mida, que medirás als altres, te donarán à medir à tu diu Christo. Tinga Deu misericordia de vosaltres, deya Noemí com nosaltres la tinguerem ab los difunts. Que es lo mateix com si digués: Usará lo Senyor

de

de misericordias ab las vostras animas perque vofaltres la usareu ab las de vofres proxims.

Nota que Sant Paulino eferivint à un Viudo cuydadós de la anima de sa muller li diu: Tens en Jefa Christ una segura prenda y un solicit sufragi pera tu. Esta es la anima de ta muller la qual te preve tanta gracia y tanta misericordia en lo Cel, quants fon los sufragis y oracions que li envias tu desde est mon.

Y no solament en lo Cel, si que tambe en lo mon remunera lo Senyor per medi de las animas, y guarda de grans perills als seus benefactors. De un refereix lo Illustrissim Voragine en la legenda de la commemoració dels difunts que sempre que passava per algun cementiri resava lo psalm de Deprofundis, &c. en sufragi de las beneytas animas. Un dia fugint perseguit dels

seus

seus enemichs, arribant alli se posá à refar la acostumada devoció quant (ò cas raro) repentinament se poblá lo Cementiri de visibles animosos difunts tots armats, cada qual ab lo instrument de son ofici en las mans. Allí comparegueren los Militars ab la espasa tua los Pagesos ab la rella, los Fusters ab la aixà, los Mestres de casàs ab lo parpal los Sabaters ab lo trinxet, los Espardanyers ab la agulla las Donas ab la filosa, y aixi mateix los demes fent inexpugnable muralla defensant à sos benefactors, y amenaçant al enemich, als quals obligaren à fugir confusos, y aterrats.

Si aixis patrocina lo Senyor per medi de las animas, al qui li ofereix per ellas lo Psalm Deprofundis quant mes amparará als qui li oferirán per ellas la principal de totas las devocións? Quant mes amparará als que li oferiran

ran

rán per ellas los immensos Trefors de tants perdons, è indulgencias.

Tres exemples molt semblans al referit porta lo Pare Martí de Reo de la Companyia de Jesus en lo estat de las Animas del Purgatori. capitol 21, en que se manifesta la bona correspondencia dels Difunts en patrocinar puntualment à sos benefactors.

Ha de saber lo Christiá, que tot lo que fa tot lo que resa, y tot lo que ofereix per las beneytas Animas, no ho pert pera si, antes be li aprofita mes per moltes rahons que seria llarch lo contarlas.

Cedí Santa Gertrudis la part satisfactoria per las atormentadas Animas del Purgatori. Volgué Satanás turbarla, dientli que ja ho pagaria ella despres de morta puix no havent satisfet per sos pecats propis totas las suas satisfaccions havia ofert per las animas dels difunts,

funts. Acudí puntual Christo nostre Senyor visitá à la Santa ab singular apacibilitat y blandura, li digué: Nol cregas ni te afligescas perque ab eixa caritat has aumentat notablement la participació dels meus infinits merits, dels quals se te ha de aplicar tot lo que aurás menester, y lograrás premis superabundants, à la Caritat que has tingut ab las animas, amigas mias.

Per los anys de 1604. vivia en Roma un Cantor Mestre de Capella singular benefactor de las animas del Purgatori. Resava cada dia lo santíssim Rosari, visitava las Estacions, y aplicava per los difunts quantas indulgencias podria guanyar per ells. Una matinada del dia de la Nativitat de Ntra. Sra. anava à una Iglesia fora de Roma, pera cantar en una Festa. Entrá en una verda espesura de un canyaveral, en lo mes

retirat de éll veu un admirable Cor de Senyoras de hermosura Celestial, à las quals presidia una; que en magestat, excedia incomparablement à totas las altres. Tenian en mitg lo cadáver de un difunt al qual feyan honrosas exequias. Cantats los Psalms del primer Nocturno doná la que presidia lo llibre al venturós Cantor pera que cantás la primera lliçó. La cantá com à molt destre que era; pero las Santas Verges, que estavan en lo cor, sens comparació lo excediren en las otras lliçons, y resposos que cantaren. Entoná despres la que presidia: Subvenite Sancti Dei, &c. Y las Santas Verges ab las propias mans obriren la sepultura, y enterraren lo cos. Despres girantse al Cantor, la Presidenta que era la Reyna dels Angels Maria Santissima, derramant favors de sa hermosa alegre cara,
gra,

gracias de sos ulls, y dulçura de sos llavis, li digué: profegueix Fill en lo cuidado, y devociò ab que socorres a's difunts, que Jo te pujaré, sent pera tu las mateixas honras, que per aquest que has vist, lo qual tingué lo mateix cuidado que tu tens ab las animas del Purgatori. Desaparagué la visiò y no hi ha dupte que li cumplí la paraula la Reina del Cel, puix lo cantor profeguí ab mes fervor y cuidado tot lo temps q visqué en socorrer las beneytas animas, resant Rosaris visitant Iglesias, y oferint moltissimas indulgencias. En lo Cel estrellat, llibre dos cap. 12. num. 15. De aqui se deixa compendrer, no sols la fervorosa devociò ab q refaria lo santissim Rosari lo tal cantor si tambe lo molt que aprofitá per la altra vida lo fer be à las necessitadas Animas del Purgatori.

Aprofita tambe pera esta vida, tant
K 2 per-

per lo espiritual, que es lo que mes importa, com també per lo que menos, que es lo temporal. Per lo espiritual ja se ha vist, y se troban en los sobrecitats erudits sermons de Benet XIII. en los Gritos de las animas, y molts altres llibres innumerables, y exemplars dels favors, ques logran per esta devoció, y també de lo que en lo temporal han assistit puntuals las animas, deslliurant de diferents perills, y procurant bens de fortuna à los benefactors. A puntaré sols aquest per conclusió.

Aquell celebre Arquebisbe de Sevilla y Cardenal Don Christofol de Sandoval ja essent estudiant el Lobayna, afavoria de molts maneres à las beneitas Animas. Per haverse retardat en una ocasió las lletres de son Pare, se trobava sens algun diner, à temps que un li demaná almoyna per las Animas

del

del Purgatori, y no tenint que donarli, sen anà a la Iglesia à resar per ellas. Estant en açó vingué un hermos agraciado moço, que en nom de son Pare li entrega una bona quantitat de doblas donantli individual noticia, de quant à las horas passava en sa casa. Se té per cert que fou especial favor de algun Angel del Cel, y aixis ho referia dit Senyor Cardenal; perque may pogué saber com, de quina manera, ni per ahont li havia vingut tal focorro.

Mes perque se veja quant venturofos son los cuydados de guanyar Indulgencias, y quant desgraciats los que no fan cas de guanyarlas es digne de notar-se lo que se refereix en la Vida de Santa Maria Magdalena de Pazzis pagina primera capitol 57. Estant la Santa agenollada à la grada del capitol, desde ahont se veyà lo cadaver de certa

Re-

Religiosa pera subvenir-la ab las oracions elevada en extasis, veu la Anima que sen pujava al Cel, havent estat solas quinze horas en lo purgatori; y estant admirada, li digue lo Senyor, que li prevenia tanta ventura per haver patit lo bastant en vida y per lo cuidado que tingué de guanyar indulgencias.

Introduccio per comensar quiscuna part del Santissim Rosari.

V. Ave Maria gracia plena Dñs. tecum.

R. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui Jesus.

V. Domine ❖❖❖ labia me aperiens.

R. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

V. Deus ❖ in adiutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina.

V. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui

Sancto, &c. Alleluya, O en temps

de la Septuagesima; Laus tibi Do-

mine, Rex æternæ gloriæ.

ORA-

ORACIÓ PREPARATORIA, Y
oferiment ab Indulgencias.

DEU vos salve Filla de Deu lo Pare, Deu vos salve Mare de Deu lo Fill, Deu vos salve Esposa del Esperit Sant, Deu vos salve Temple, y Sacrament de tota la Santissima Trinitat, Mare de Jesus, y dolça Advocada de pecadors; postrats humilment à vosstras plantas ab verdader dolor de haver ofès al vostre amantissim Fill, dient una y mil vegadas, quens pesa de haverlo ofès sols per fer ell qui es, y perque lo amám sobre totas las cosas, propofant firmíssimament de may mes tornar-lo à ofendre ajudats de sa Divina gracia, y de vostre poderosa intercessió en que posám las nostras confianças. Suplicám Verge Maria Santissima nos alcanceu llum, amor

amor y gracia per emplearnos dignament en estas voftras alabanças ab tota devoció, y purefa de cor, y reverencia, à major gloria del Senyor, y voftra: exaltació dels Santífífims Noms de JESUS, y MARIA de la Fé Catholica, y de la Santa Mare Iglesia; de tal modo, que merefcam guanyar las Indulgencias, las quals, ab nostres cors, Vos oferim en fatiffacció de noftras culpas, y fufragis de las beneytas Animas, que fon de vofstre major agrado, y de noftra major obligació, JESUS, y MARIA nos fian nort, llum, y guia. Amen JESUS.

Sicut ò beatiffima omnis à te averfus, & à te despectus necesse est ut intereat; ita ad te omnis conversus, & à te respectus, impossibile est ut pereat.
Sanctus Alfelmus.

MYS.

MISTERIS DE GOIG, PER LO DILLUNS y Dijous.

Lo primer Misteri de Goig, es la Encarnació del Fill de Deu en las purífífimas y Virginals entranyas de Maria Santífífima.



Considerat lo amor infinit ab que lo Fill de Deu se feu Home en las entranyas de Maria Santífífima, pera patir, y morir per noftra amor, y rara profunda humilitat ab que la Reyna y Mare de Deu se confessa esclava quant es exalta à eixa infinita sobre excelentífífima dignitat; sien nostres los afectes y desitg de amor, humilitat, y continuo agrahiment à tants grans beneficis, y fiefes, offerint ab tota devoció à JESUS, y MARIA un Pre nostre, y deu Ave Marias.

Lo

Lo segon Misteri de Goig, es quant Maria Santissima aná à visitar à sa Cosina Santa Isabel.



Considerant la diligencia, y caritat inmensa ab que MARIA SANTISSIMA aná à visitar à sa Cosina Santa Isabel en las Montanyas de Judéa umplint de Celestials benediccions la casa ab la visita; y per medi de la sua salutació fou santificat; y ple del Esperit Sant, Sant Joan en lo Ventre de sa Mare Isabel: Sian los nostres afectes de caritat prompta, y puntual obediencia, à las inspiracions divinas, ab ardents desitgs de lograr semblants espirituals visitats, y salutacions oferint ab tota devoció à JESUS, y à MARIA un Pare nostre, y deu Ave Marias.

Lo tercer Misteri de Goig, es la Nativitat del Fill de Deu, en lo Portal de Betblém.



Considerant com nasqué lo noy petit; pero per la sua inmensitat no cap en los Cels, ni en la terra; y mirant en la Establa cubert ab pobres bolquers, y reclinat en un Pe-sebre (entre dos animals) squell gran Monarca Rey de Reys al qual del Cel baixan à adorar-lo, y cantantli glorias los Angels. Sian los nostres afectes de admiració, ternura, devoció, y pobresa de esperit y de amors als Celestials, oferint al recient nat lo nostre cor per braçol; y à la Verge las telas limpias del cor per bolquers, y à Sant Joseph las finesas, cuidados, y enorabonas oferint ab tota devoció à JESUS, y à MARIA un Pare nostre, y deu Ave Marias

Lo quart Misteri de Goig es la presentació del Fill de Deu en lo Temple.



Considerant la profunda humilitat de Jesus, y de Maria: de Maria en volerse purificar; no sent immunda, per haber concebut per obra del Esperit Sant; y de Jesus en voler ser ofert, presentat, y redemit com à pobre pecador, y esclau com à pobre oferint Tortolas, ò palomas: com à pecador, puix ab oferta, y sacrifici volgué ser expiat: y com à esclau, puix ab finch sicles volgué ser redimit: Sian los nostres afectes y desitgs de humil prompta alegre obediencia à la Lley Divina, y à quant per ella en la Iglesia sens ordena, oferint ab tota devoció à JESUS, y à MARIA, un Pare nostre, y deu Ave Marias.

Lo quint Misteri de Goig, es quant MARIA SANTISSIMA despres de haver perdut à son Fill, lo trobà disputant entre los Doctors.



Considerant las ansias de esta afligida Senyora avent perduda la joya mes estimada. O Deu meu, y Pare Etern, diria que me haveu donat à vostre Fill, y Jo me he descuydada en guardarlo! O Senyor, y Deu meu quel haja perdut per mon descuyt! O altissim Senyor usau de misericordia ab vostra esclava, y digaume ahont está la mia esperança vostre Fill y tot lo meu be? O Fill meu dilectissim ahont haveu anat deixantme sola afligida, y desemparada. Sian nostres afectes acompanyar à la Verge Santissima en estas ansias amar à Deu, y fugir los perills del mon, oferint ab tota devoció à JESUS, y MARIA un Pare nostre, y deu Ave Marias.

OFERIMENT, FORACIÓ IMPERATORIA

ab indulgèncias per quiscuna de las tres parts.

Soberana Emperadora dels Cels, y terra dulcissima Maria, dignissima Verge Mare de Deu y de pecadors. Trono de la Trinitat santissima y dolça advocada nostra ab los nostres cors, animas afectes, y desitg vos oferim humilment estas oracions peraque Vos digneu presentarlas al vostre dilectissim Fill Jesus, y en lo seu purissim Cor sia purificadas de tots los defectes, e imperfeccions alcançame ab la vostra intercessió poderosa molta pau, y concordia entre los Princesps Christians exaltació de la Sta. Fé Catholica, y victoria à nostra Sta. Mare Iglesia, conversió de Infels Heretges, y pecadors; gracias als amichs y enemichs; y consuelo à tots los afligits y agonizants llibertat de sas pens à las benèitas animas en especial vstras devotas, y Confarèssas y las que son de vostre major agrado: y de nostre major obligació segons lo orde de justicia, caritat, obediencia, y fidelitat perdó de todas nostras culpas, y de las penas que devem per ellas augment y perseverancia en las virtuts en la gracia y en esta devoció santissima; peraque los qui vos alavan ab lo Rosari en esta vida merecam alabarvos en Companyia dels Sants, y Angels eternamét en la Gloria. Maria Mare de gracia, Mare de misericordia defensaunos dels enemichs, y amparaunos en la ultima hora. Jesus y Maria vos dono lo cor y la anima mia. Ohunnos.

ó elementissima, ohunnos ó piadosa, ohunnos ó dolça sempre Verge Maria. Deu vos salve Reyna.

ÿ. *Post partum Virgo inviolata permansisti.*

re. *Dei Genitrix intercede pro nobis.*

ÿ. *Ora pro nobis Beatę Pater Dominice.*

re. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

ÿ. *Salvos fac servos tuos, & ancillas tuas.*

re. *Deus meus sperantes in te.*

ÿ. *Requiescant in pace.*

re. *Amen.*

O R E M U S.

Deus cujus Unigenitus per vitam mortem, & Resurrectionem suam nobis salutis eternę premia comparavit: concede quęsumus; ut hæc Misteriæ Sanctissimę Beatę Marię Virginis Rosarii recolentes & imitemur quod continet, & quod promittunt assequamur.

Concede quęsumus Omnipotens Deus ut qui peccatorum nostrorū pondere premimur Beati Dominici Confessoris tui Patris nostri patroni suplevemur.

Prętende Domine famulis, & famulabus tuis dexterā cęlestis auxilii, ut te toto corde perquirant, & quę digne postulant assequantur. Fidelium Deus omnium Conditor, & Redemptor: animabus famulorum famularumque tuarū remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverunt piis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas, &c. ÿ. *Requiescant in pace.* re. *Amen.*

ÿ. *Ave Maria gratia plena Dominus tecum.*

re. *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus.*

MYSTERIS DOLOROSO, PER LO DIMARS, y Divendre.

Lo primer Mysteri de Dolor es la Oració que tingué Cbristo en lo Hort de Gethemani.



Considerant à Jesus en lo Hort fent Oració al Etern Pare postrat per terra per tres horas, y en tals tristefas, y agonías mortals, que li fan reventar los poros, brollant un copios suor de fanch, fins à regar la terra; pero tant resignat en beurer lo Calfer amarch de la sua Passió, y mort que en tot conforma sa voluntat ab la del Etern Pare: Sian los nostres afectes de perseverar en la oració, acompnyem agrahts à JESUS, y à MARIA oferint ab devoció un Pare nostre, y deu Ave Marias.

Lo

Lo segon Mysteri de Dolor, es lo Azotament en la Columna.



Considerant à Jesus despullat de las vestiduras, ab sogas, y cadenas lligat à una columna; y com à lladre, y malfactor acotat per sis cruels butxins ab varas espinosas, ab mes de finch mil açots, fins à descubrir los ossos entre las feridas mortals; y que la Verge dolorosa senti amargament tots estos cruels martiris però un, y altre ab gran paciència, fortaleza, y amor: Sian los nostres afectes en los justos colps de penas, y afliccions quens destina la Divina Justicia, ab un gran amor à la castedat, y pureza, oferint ab tota devoció à JESUS, y à MARIA un Pare nostre, y deu Ave Marias.

L

Lo

Lo tercer Myfteri de Dolor, es la Coronació de Espinas.



Considerant al Rey de la Gloria, despedesat ja dels açots en mans dels barbaros rabiosos Jueus, y Soldats, que ab cruels colps de llançes clavaren en son delicadissim Cap la cruel Corona de agudes, penetrants espinas fins al cervell; y cubrintlo ab un despreiable pedas de púrpora, li posaren per cetro una canya en la ma, saludantlo ab mil escarnis com Rey de burlas; y mira la humilitat, y mansuetut ab que tollera lo Rey de la Gloria la mes pesada burla y que la dolorosa Mare, en lo seu cor pateix tots eixos torments; ab los mateixos afectes: Sian nostres pensaments Divinos, y Celestials, oferint ab tota devoció a Jesus, y a Maria un Pare nostre y deu Ave Marias. Lo

Lo quart Myfteri de Dolor, es quant Christo portá la Creu sobre sas delicadas espatllas, desde la Casa de Pilat fins al Calvari.



Considerant à nostre Redemptor ab la humilitat, y amor ab que se subjecta ab la mes afrentosa mort; y carregant sobre las feridas llastimadas espatllas lo tosco y pesat arbre de la Creu, dessangrat, y sens forças pregonat com à malfactor y sediciós camina al Calvari, y encontrant à sa afligida Mare en lo carrer de Amargura fou esta en los dos tant extraordinaris y excessiva que fins vuy se anomena per açó lo carrer de Amargura: Sia aquest lo afecte de nostres cors abraçant la Creu dels treballs y adversitats oferint a Jesus y Maria un Pare nostre y deu Ave Marias. L 2 Lo

Lo quint Myfteri de Dolor, es quant Christo fdt
Clavat de pius, y mans y mort en Creu.



Considerant al Redemptor al Mont Calvari
quel despullan fins a la pell, renovantli
las llagas dels acots, aquells inhumans cruels
butxins y com lo amantissim Jesus allarga los
braços en los de la Creu, y aixis a cruels colps
de martells enclavat en la Creu, y elevat soloi-
tant lo perdó de sos enemichs, ab lo desem-
paro y clamor entregá lo seu esperit al Etern
Pare, inclinat lo cap. Sian los nostres afectes
crucificar tots los nostres apetits, y passions fins
à morir desnú de tots los afectes, oferint a Jesus
y Maria un Pare nostre, y deu Ave Marias.

Lo

MYSTERIS GLORIOSOS, PER DIME-
cres, Dissapte, y Diumenge.

Lo primer Myfteri de Gloria es la Gloriosa, y
Triumfant Resurrecció de Christo Senyor nostre.



Considerant a Jesus resuscitat al tercer dia
glorios triunfador de la mort, y se mani-
festa resplendent a la sua dilectissima Mare Ma-
ria Santissima, acompanyat de Sant Joseph,
de Santa Anna, Sant Joaquin, y demes Sants
Pares, y ab dolços converteix a un abisme de
goig, y alegria tot lo Mar amarch de sa passió,
donantlos a adorar las llagas resplandents y glo-
riosas transformadas en flors de incomparable-
hermosura, y fragancia: Sian los nostres afectes
de acompanyar a Jesus, y a sa gloriosa comiti-
va oferint a Jesus, y a Maria un Pare nostre, &c.

Lo segon Misteri de Gloria, es quant Christo
sen pujá al Cel.



Considerant à Jesus en lo alt del Mont Oli-
vet en presencia de la Mare Divina, y de
tota la feliz escola, despres de importants ins-
truccions dolços abraços, y llargas benedicci-
ons, acompanyat de tota aquella numerosa
multitud de animas, que tragué dels llims sen
puja gloriósament triunfador al Cel; obrint las
portas, que tanca lo peccat pera que tots pugam
entrar en lo Regne Etern: sian los nostres afectes
seguir los passos de Jesus, y Maria implorant
las Divinas benediccions, oferint à Jesus,
y à Maria un Pare nostre, y deu Ave Marias.

Lo

Lo tercer Misteri de Gloria es la vinguda del
Esperit Sant sobre del Collegi Apostolic.



Considerant lo amor tant gran del Etern
Pare ab los demes, puix no sent contents
de havernos donat en la Encarnació al seu Fill,
nos doná també al Esperit Sant: y en la mateixa
Ciutat de Jerusalem abont los homens pren-
gueren, afrontaren, maltractaren, açotaren y
crucificaren à Jesus, allí mateix enviá al Espe-
rit del Amor, ensenyantnos à pagar mals ab
bens, injurias, ab mercés agravis ab beneficis:
Sian nostres afectes aquestos perdonant sempre
de cor à nostres enemichs y corresponent ab
bens, ab mercés ab beneficis, y ab finesas los
mals, oferint à Jesus, y à Maria un Pare nostre
y deu Ave Marias.

Lo

Lo quart Mysteri de Gloria es la Assumpció de
 Maria Santissima en Cos, y Anima en
 lo Cel.



Considerant que sent la mort eco, y confe-
 quencia, infallible de la vida de la matei-
 xa manera que vivim, morirém: si vivim ala-
 bant lo Santissim Rosari, à Jesus, y Maria, mori-
 rém també com à místichs cisoes, cantant las
 Divinas alabanzas: la Verge Santissima visqué
 sempre espiritualment enamorada del seu dilec-
 tissim Fill com pues havia de morir, sino com
 à Mariposa celestial: Sian los nostres afectes
 imitar los hermosos agraciats passos de las vir-
 tuts en lo breu discurs de nostra vida oferint à
 Jesus, y à Maria un Pare nostre y deu Ave
 Marias.

Lo quint y ultim Mysteri de Gloria, es la Corona-
 ción de Maria Santissima en lo Cel.



Considerant las festas alegria, y regositjos
 de aquell gloriós, celeberrim triunfo quant
 los Serafins Cherubins, y demás Esperits Cele-
 stials tots li fan festa, tots li cantan las glorias
 tots li rendeixen la obediencia. O que suavis-
 simos ecos! O que dulcissims motets! O que ine-
 fables melodias. Quant anaren cantant visca y
 triunfe la nostra Emperatriz ab tres Reynes y
 tres Coronas del poder del Pare de la Sabiduria
 del Fill: y del amor del Esperit Sant: Sian los
 nostres afectes de amor à Maria Santissima ofe-
 rint à Jesus, y à Maria un Pare nostre y deu
 Ave Marias.

OFE.

OFERIMENT DE TOTES LAS
tres parts de la oració imperial ab
Indulgencias.

Verge Santissima, Mare de Jesus, il
Mare nostra, ab las nostras ani-
mas ab los nostres cors afectes, y de-
fitgs vos oferim humilment estas tres
parts del santissim Rosari, en reveren-
cia dels Mysteris Gososos, Dolorosos
i Gloriosos, peraque Vos digneu pre-
sentarlas a nostre dulcissim Jesus ab los
seus merits de infinit valor, ab los vos-
tres de incomparable estimació, y ab
lo de tots los Sants del Cel, y Justos de
la terra, en satisfacció de nostres pecats
converció dels pecadors, alivio dels
agonizants, y sufragi de las Animas del
Purgatori, del modo que sia de major
gloria de Jesus; y de vostre major agra-
do, y per impetrar de sa Divina clemen-
cia, per vostra intercessió, perdó de
nos-

nostres pecats, ab verdader dolor de
averlos comesos, per ofensas suas, y
proposit eficaz de no pecar mes, auxi-
lis peraque los demés lo serveſcan, y
ningú lo ofenga, zel perque los Minis-
tres dilatán felizment la gloria dels
dulcissims Noms de Jesus, y Maria pau
entre los Fills de la Iglesia, reducció dels
Heretges, conversió dels Gentils: acert
dels superiors Ecclesiastichs, y seculares
consuelo en las aficcions del Poble
Christiá: remey dels pecats publichs y
privats; y tots los demés que vos sabeu
conseguir, y nosaltres no sabem de-
manar: pera major gloria de Deu, y pro-
fit de nostras animas, de nostres parents
y benefactors, y demés proxims amics,
y enemichs, ab molt fervor augment, y
perseverancia en esta Santa devoció,
fins a la mort; peraque los qui vos
alaban ab lo Rosari en esta vida, me-
rescan

alabarvos ab los Sants y Angels eternament en la Gloria. Ohmnos, ò clementissima, ò piadosa, ò dolça sempre Verge Maria. Deu Vos Salve Reyna, &c. Mostra te, &c. pag. 153

CAPITOL XXIV.

En lo qual se escriu la primera fundació del Rosari que fou en lo Mar.

A Paregué una volta, entre altres Maria Santissima, Senyora nostra al seu amat Fill, ab lo qual se havia desposada, lo B. Alano de Rupe, elegit per tan soberana Reyna; perque ab la sua zeloza predicació refucitás, y donás nova vida en los cors dels Christians à la devoció del Santissim Rosari que haver ja tant felizment mort lo Pare S. Domingo la astucia de nostre enemich lo dimoni havia ja posada en olvit, y casi generalment extinguida, volent Maria Santissima que sabés lo B.

Ala-

Alano, y publicats al mon lo principi origen, estatuts fruits y estats de la Confraria ò Germandat del seu Santissim Rosari, y moltes maravellas succehidas que lo Pare S. Domingo contingut de la sua inexplicable humilitat havia callat, y passat à la Gloria eterna sens haverlas ditas: digué en aquella aparició Maria Santissima al B. Alano.

Amat Espós meu, estám atent à algunas cosas que te vull manifestar molt utils, y necessaris de esser sabudas, que ja altra vegada revelí à ton Pare, Fill, y Espos meu Domingo de Gusman en la festa de la Anunciació, ab molts miracles, y prodigis que obrá la Divina Omnipotencia. Domingo, pues, varó verdaderament Apostolich (ocupant los Moros la España) Canonge Regular de Sant Agustí sis anys antes que morís discorrent y vaguejant los Reg-

nes

nes de Espanya, no molt lluny de Sant Jaume de Galicia, fou pres de uns Piratas ab son company en la predicació Fra Bernat, portats los dos presoners à la Nau dels Piratas, y quedant molt maltractats de aquella sacrilega, e infame gent, los destinaren al rem. Pero no perçó Domingo, y son compay deixaren humils de dir las Divinas alabanças de dias, y de nits, ab esperit mes que de homens fets uns anyells entre aquells ferosos Llops.

Tres mesos exercitaren lo remar ab admirable paciència, quant Jo Mare de Pietat, considerantme mon Espós Domingo, y mirant mas entranyas de pietat, volguí, que à mon intent, se armás en los ayres una cruel tempestat, y tal, que ab trons y llamps continuos la superbia de crepsadas olas del mar ja apareixia alçavan la nau fins

à las estrellas, ja luego la baixavan al profundo del abismo, de manera, que los desgraciats Piratas, desconfiant de la sua vida, que ploravan ja amargament la sua desgracia.

Sant Domingo ab son company, trobantse sens la menor turbació, y menos afligits, ab animo varonil, confiant de Deu, y de Maria Santissima, venthent la desesperació, y perills de aquells miserables, y ab lo seu acostumat, fervorós esperit y zel, probá convertir aquellas perdudas animas y los digué: Germans meus, Deu está irat, es menester que aplaquem la sua tant justa ira, y aixi la tempestat que patim parará, las culpas nostras son las que acompañan la ma dreta de Deu, qui las vol venjar los vostres pecats, son los que turban lo mar. Demanáu pues lo perdó à Deu nostre Sr. implo-

humils, y rendits la clemencia de la sua Mare Maria Santissima la Verge sempre Maria, estrella del Mar, y advocada dels pecadors. Creheu, y veureu à Deu marvellós en lo Mar, e inclinat à vostres sospirs. Açó los digué als miserables, Domingo: pero fou lo mateix que si ho hagués fiat al ayre: puix aquells mals homens no se convertiren, ni mollificaren de cor ans be passava en rabia la sua gran barbaritat uns mosavan al Predicador, altres lo colpejavan, y altres lo afligiren ab lo açot que acostuman à pegar als esclaus, y lo que atraveffava lo cor de Domingo eran las blasfemias ab que blasfemavan lo nom S. de Deu, y de la Verge Maria. Part de estos homens eran Sarracenos, part Christians obstinats en sas culpas, y enemichs de penitencia. Alegre pues Domingo dels açots, y

opro-

oprobis, y contristat de las malediccions blasfemias pregava á Deu, perque illuminás aquells ciegos, los convertis, y nols perdes pera sempre.

A la obscuritat donchs de aquell tempestuos dia sobrevingue la nit de la Vigilia de la Anunciata, y enfervorifat Domingo ab la devoció de aquella solemnitat; vehent que estava imminent lo castich de la eterna perdicio de aquells naufragants, implorá la misericordia de Maria Santissima, y luego tornat ab la sua suavitat, y efficácia nomenar los noms de Jesus, y Maria veurer si podria contrastar, y ablandir aquells durissims cors, lo que per si conseguí aventse perdut lo timó de la Nau, los remps, y oberta la embarcació, casi plena de aygua.

Transpuntava ja lo Sol del dia, y orant, y clamant St. Domingo, li aparegué

M

regué

la Verge Maria molt lluída, benigne afable y gloriosa; y digué ea Domingo felizment peleas ab valor cregas que tots se perdrian si tu nols defenasses á tots. Per amor de tu, perdono Jo y perdona mon fill à eixos tant indignes de veurer la llum del dia de vuy. Ofereixlos pues que elegendan eixos lo que mes estiman, ò han de perdrese eternament sepultats en las ayguas ò han de acceptar lo meu Rosari, fundant Tu la Germandat que se ha de anomenar de Jesus, y de Maria, y vivint vida bona y Santa; si acceptant lo Rosari, plau, que fent tu lo senyal de la Creu fobre las ayguas se quiete, y sossegue lo mar, porque Jo serenaré la justa ira de Deu, sino volen acceptar lo Rosari, Tu sol ab ton company eixireu segurs caminant fobre las ayguas y ells tots quedarán perduts. Denuncials de part

mia,

mia, è intimals lo que te dich y digas que elegendan, y trien una de eixas dos cosas.

Cumplí luego lo Pare Sant Domingo ab lo manament de la Verge Maria y quant aquella gent feroz hagueren ohit tota la predica de terror, la persuació del Rosari, y Confraria vehent finalmente que ab lo sol manament de Sant Domingo, y lo senyal de la creu se sossegavan las ayguas y lo mar; compresos de temor se rendiren aquellas fieras als peus del beneyt Sant y elegiren la devoció del Rosari. Aquí foren los llantos lo dolor de sas culpas, lo dirli que manás lo que volgués, de ells que en tot lo obedirían; lo anar arrastrats per la Nau fins à besar los peus al Sant demanantli perdó dels oprobis, y mals tractaments, prometent la esmena de sa vida, feren vot, ò donaren

M z

pa-

paraula que refarian lo Rosari com la Mare de Deu volia. Lo mes prodigiós fou que estant tant oberta la Nau, y ells tots mullats de la pluja, y demes ayguas sols Sant Domingo estava aixut y libre de las ayguas, ab lo que tingueren gran confiança que ab tal Sant quedarian segurs de no perdre-se.

Quant estant ab sas llagrimas, propòsits, y admiracions los aparegué á tots la Verge Maria, ab molta llum, y majestad, ab cara alegre, y graciosa estant ells entre pasmos de sa vellefa, y los digué: Homens ditxosos, per lo infortuni que haveu tingut confiau: aveu ohit al meu fill Domingo, ara ohiume á mi. Apreneu en Domingo la Fé, y confiança en Jesus, y en mi Maria. Tant vos ha merefcut la virtut de eix home. Aixi guardo als que admeto baix la devoció, y protecció del meu

Rosari. Antes apareixian, y me mostrava à ell sol, y no à vosaltres perque ereu indignes, ara me manifesto à vosaltres, perque haveu recorregut à mi ja suavizada perque cregau, y lo que se vos ha manat, y mes devotament cumpliau, lo que haveu promés.

Dit açó per la Verge Maria, desaparegué: y tots aquells com à tornats en sí, se veren, y trobaren en la Nau ja sobre la arena miraculosament reparada y restablerta de tots los danys havia patit en la tormenta, mentres que ells anavan posant los peus en terra, y haventla besada donant las gracias á Deu, y luego tornaren entrar en la Nau à direcció de Sant Domingo pensantse refucitats sobrevingué una ola molt placida, que lo comença la ditxosa navegació.

A las horas lo Pare Sant Domingo,

avisat secretament de la Verge Maria los parlá aixi: Homens, Germans esta mudança plena que veheu, y exprimentau, es de la dreta de Deu. Es gracia de nostre Salvador Jesu-Christ; es misericordia de la Mare de Jesus, y Maria Alabau à Jesus, y glorificauo. Donau moltes gracias à Maria Santissima saludantla com Jo faré per tota ma vida perque nos ha fet un miracle com aquest. Promet nostra Patrona la Verge Santissima que totas las mercaderias, y tot lo que per la necessitat auen llançat en mar, tot ho trobareu en la vora del Mar de Bretanya junt salvo, y enterament: Deixau pues la terra, y empreneu la navegació per ella, que ja farem lo cami ab molta ditxa.

Alegres aquells ja ditxosos navegants, ab clamors fervorosos mes de la anima que de sas vens, cridavan, y deyan:

deyan: O Jesus, ò Maria, aixi com he dit, aixi prometo cumplir cantaré un cantich nou vos refaré lo Rosari, que nos aveu manat, mentres que visca, y dient açó ohiren com de lluny un terrible y descompassat plor, que feyan los Dimonis, y deyan. Ay, ay, de nosaltres, que aqueix Domingo nos lleva las forças, y nos mata immortalment se nos ne porta als que nosaltres aviam robat y teniam per nostres esclaus, fels ha fet seus, y los ha llibertat. Ay, ay, que lo Rosari nos ferá un açot nerviós ab que nos açotará cruelment, ab ell, y per ell nos tindrà lligats, y sens forças en lo Infern.

Anavan profeguint los Navegants felizment son viatge, favorable lo vent y descubert lo terreno de Bretanya, arribaren à port refant son Rosari; en lo qual trobaren las cosas com havia dit lo

Pare S. Domingo, y tant milloradas que lo Vi de las botas avian llançat lo gustaren, y trobaren mes generos que antes. Mudats en altres foren observantissim de las Lleys de la Confraria que avia instituit S. Domingo com li avia manat la Verge Maria, y perieverant tots en la devoció, prengueren cada un son institut, modo de viurer, plorant, y fent penitencia de sas enormes culpas, y procurant viurer santament, com se creu, que aixis despres visqueren lo restant de sa vida, y moriren devots del Rosari.

CAPITOL XXV.

En lo qual se manifesta la continuació de amor als pecadors, de Maria Santissima ab la continuació de la fundació de son Rosari per zel, y predicació del P.

S. Domingo en la Terra.

Despres de manifestada la misericordia de Deu ab los pecadors,

de

de la manera que se ha dit en lo capitol antecedent, despres de haver lo Pare S. Domingo anat per Espanya, y la Italia ab molts miracles que obrá Deu per la sua predicació del Rosari, ab la qual havia reformat dits Regnes. Trobantse la noble Ciutat de Tolosa en lo Regne de França, y los vehins, com unas fieras defensant, y seguint ciegos la heretgia dels Albigenes, que negaba la virginitat de Maria Santissima Senyora nostra y la real existencia del preciós Cos de Christo en la Hostia Consagrada: infelicitat gran dels Tolosans, y demes Heretges Albigenes, que tenian en fumo desconsol al Pare S. Domingo: inspirat aquest del Senyor, y mogut per la Verge Maria, passá à Tolosa per traurellos de los abominables errors ab la sua santa Predicació, y convertintlos de fieras racionales, y vehent, que no po-

dia

dia lo Sant penetrar, ni rendir á aquells cors mes durs, que un marbre resolgué retirar-se en alguna cova de una selva vehina, per implorar alli ab la sua oració, dejunis y penitencias la protecció de Maria Santissima, perque la sua pietat, y clemencia, alcançás, y donás virtut, gracia, y eficacia à la sua predicació.

Tres dias empleá en aquella gruta ab repetidas disciplinas de çarças, y espinas que llastimavan, defangravan lo feu innocent, y virgineo Cos, ploran las culpas, y ceguera dels Tolosans de manera, que aixi destituit de forças en lo cos caygué en terra. Pero Maria Santissima ohint las pregarías moguda de las suas entranyas de misericordia per consolarlo, li aparegué ab rostro molt alegre, y donantli un abrás, alentantlo com que lo torná en vida.

Aparegueren ab la Santissima Reyna

na de Cels, y terra tres Verges companyeras de Maria Santissima, elegantissimas de forma, y figura, à cada una de las quals seguian cinquanta altrás doncellas hermosissimas, y molt ilustres en armas pasmat, y admirat lo Pare Sant Domingo, ohí que la Verge li digué: Domingo Fill, y Espos meu intim, perque inspirante Jesus, y jo has peleat varonilment contra los meus enemichs, y de la Santa Fe, he volgut manifestarme Maria, à qui invocas, y mira que aqui estich per donarte tot socorro, y auxili que me demanas, y alçantlo aquellas tres Verges elegantissimas com à mitg mort que estava lo donaren en braços de Maria Santissima la qual aplicantlo als seus Virginals pits, lo recreá, y fortificá ab la sua purissima llet, que li doná à gustar.

Aixi recreat, y esforçat digué ab molt

carinyo à San Domingo la Verge Santissima: Has conegut amantissim fill Domingo quinas armas prengué la Trinitat Santissima per reparar à tot lo mon perdut? Respongué lo Sr. O Señora del univers certament Vos ho coneixeu ab mes claredat que Jo. Per vos ha vingut la salut, y la gracia al mon. Per Vos com à mediadora, lo mon se ha reparat, vostre Fill lo ha redemit, y fentli aquella Reyna Santissima un sorris, li explicá, aixi fou, que per la salutació Angelica, la Trinitat santissima que figuravan aquellas tres excellentissimas Verges avia disposat lo orde del Rosari en cent cinquanta Ave Marias, per las cent cinquanta Doncellas que acompanyavan, ò seguian las tres dividint lo Rosari ab tres parts, esto es dels mysteris de Goig per la Encarnació del Fill de Deu, y de Dolor per la passió, y mort de JESUS, y Gloria,

per la Resurrecció de Christo, y excellencias de Maria Santissima, y explicant tot lo millor, que no som habils per eseriurerho continuá la soberana Verge donant al beneit Sant un Rosari y li digue: Fill meu carissim Domingo quedat confortat y fias valent; ves á Tolosa predica lo meu Rosari, com te he revelat, aixi extinguirás las heretigias, y renovarás lo mon. Ves predica q̄ per aquest ministeri te ha elegit mó fill. Obehí promptament Domingo lo manament de la Verge Maria, y ab aquell Celestial dó, del Santissim Rosari de quinze denas se encaminá à la Ciutat de Tolosa; quant luego de acostarse á la Ciutat se compregueren de temor, y terror los caps dels Heretges meresque á un mateix temps, que totas las campanas de la Ciutat se posaren á tocar sens que se vessen mans de Homens; si

que

q̄ obravan los Angels; y parant totas al entrar Sant Domingo à la porta de la Ciutat, no pararen las de la Iglesia principal ahont se encaminá S. Domingo per anunciar à aquell Poble la voluntat de Deu, y Maria Santissima. Pujá al Pulpit, explicá lo orde tenia de Maria Santissima perque abraçassen la devoció del santissim Rosari, si volian conseguir la misericordia del Senyor. Pero com se mantinguessen perfidos, y obstinats los cors de aquells Heretges, armá lo Cel una fiera tempestat de trons, llamps, y terremotos, mesclantse horribles odols dels Dimonis, ab que ploravan ab rabia sa infelicitat, de veurerse lligats per los Angels per virtut del sant Rosari, que Sant Domingo predicaba en aquella ocasió.

Tanta cosa junta causá la major confusió als oyents, y no obstant que era

tanta que no es explicable: la veu de S. Domingo se mantingué sempre tant viva, y clara que arribava als oïdos dels Heretges tots. Mes estant encara ells obstinats, volentlos obrir S. Domingo las portas del cor, los assegurá que veyan cent cinquanta Angels ministres del Senyor, previnguts per acabar ab tots ells, llançarlos al profundo del Infern sino obehian la sua veu, y no abraçavan la devoció del Rosari, que per ordre de Maria Santissima los predicava. Al mateix temps los feu advertir que una imatge, ò estatua de pedra, de la Verge Maria, que estava en la Iglesia tenint lo bras, y ma arrimat al pit, al parlar St. Domingo, y preguntant à la Santissima Verge, si era veritat com ell predicava, veren ells ab fos ulls que alçava lo bras, y ma al Cel, com dient, ò senyalant dir: *Si no feu lo que seus mana*

per Domingo quedareu tots aqui perduts. Així ho explica ò interpreta lo predicador S. Domingo aquell alçar bras, y ma envers lo Cel la Verge Santíssima ajustanhi, que ja que veyan ab sos ulls quant irada estava la Mare de Misericordia contra ells, se rendissen é inclinassen sos cors, à fer la sua voluntat, acceptat la devocio de son Rosari: així los seria benigne, y propicia.

Aquest cas tant singular acabá de mourer los cors de moltíssims de aquells obstinats heretges, ó dels de mes los quals se postraren per terra, sos ulls deramaren abundancia de llagrimas, ploraren sos errors, donanse forts colps en los pits, lo fenglot los impedia la llengua per demanar ab ella la misericordia, que de cor tots imploravan ben arrepenhits, y per major expressió de son verdader dolor, se donavan à si moltas fortes bofetadas.

Ve-

Vehent aquella conversió perfeta de son auditori lo P. St. Domingo posat en lo pulpít se arrodillá girantse à la Imatge de la Verge Maria y ab molta devoció digué: O poderosa Verge Santíssima, Senyora dels Cels, y Terra, miráu propicia à estos penitents; ohíu sos clamors humils, ateneu al dolor, y vergonya present prometeren, de aquí en avant la esmena de sas culpas, y esperan voftras misericordias. Deixau Senyora las iras, cessau de amenaças, tornau vofstre bras irat en lo ceno de vofstra clemencia.

Ohí la Verge Santíssima la breu oració de son fill Domingo, y tornat lo bras, y ma en son pit, cessaren al mateix temps los vents, trons, llamps, y terremotos; y luego los Tolosans quedant en pau interior, y alegria prometeren abraçar la devoció del Rosari se-

N

guir

en tot las bonas instruccions de St. Domingo. Abjuraren dels errors en que havian estat se apartaren de las Heretigias, entrant en fos enteniments la llum de la fé catholica. Lo endemá de aquell horrorós, y ditzós dia comparegueren los Tolofans vestits de blanch en aquella mateixa Iglesia Cathedral, ab candelas encesas en sas mans, y lo Pare S. Domingo los feu una predica ab que los exortá à la continuació de la devoció del Rosari, explicantlos sa virtut, lo que confirmá ab molts miracles que obrá per espay de tres, ò quatre anys.

CAPITOL XXVI.

En lo qual se mostra com castiga Deu als que desprecian la predicació del Santissim Rosari, y de tant santa devoció.

TRobantse lo Pare S. Domingo en la Ciutat de París, y havent de predicar en la Iglesia Cathedral en dia
de

de Sant Juan Evangelista, se convocá en aquella Iglesia grandissim concurs mogut dels moltissims miracles, que Deu obrava per son sirvent en aquella Cort Sant Domingo per gloria de Deu, y perque aprofitás lo fermó als oyents, segons son talent, è ingeni del qual Deu lo havia dotat, havia compost un fermó molt proporcionat al auditori, que esperava que tindria diferents Senyors Bisbes, Grandes del Senat, Religiosos, y Catedratichs de la Universitat, y molt poble, que ab gran devoció y curiositat esperaban lo fermó del Sant Predicador, A costumava lo S. una hora antes de predicar retirar-se en oració, perque las predicas aprofitassen à las animas lo que executá en aqueix mateix dia, en una Capella tras lo Altar major, y refant lo Rosari, li aparegué Maria Santissima ab un llibret en

la ma, y li doná à llegir dient: *Dilectissim espos Domingo encara que es bo lo Sermó que has ideat Predicar, te porto altre Sermó millor, y que me agradará mes. Suspes admirat, y recreat Domingo en aquell son raptó de la presència, belleza, y gracia de la Verge Santíssima prengué lo llibre de la puríssima ma, desfentse en contento, y goig grandíssim lo seu cor: llegí lo llibre, y trobá com li havia dit, y donadas reverendíssimament, per lo Sant las gracias à la Verge Maria, y desaparegué.*

Acercantse la hora de compareixer en lo pulpít lo Sant Predicador comparegué; y celebrant à Sant Joan Evangelista ab la especial prerrogativa, que li doná Christo, fos custodi de la sagrada Verge, despres de la sua dolorosa, y penosa mort encaminá lo seu raho nament, dient: que Maria Santíssima,

tenia quinze efficacíssims cordials, ò medicinas, que curaban de tots los mals del mon, e insistin en esta proposició no predicant ab puliment artificios de humana sabiduria, si fent ostenció de lo que convenia à las animas en esperit, y veritat los continuá son sermó explicantlos la virtut de la salutació Angelical, y santíssim Rosari, que tan vol la Verge Santíssima resen, y digaa los Christians per gloria sua de son fill Jesu-Christ, y aprofitament de las suas animas. Tant eficás fou aquell sermó de Sant Domingo, à qui la Verge Maria havia donat especialíssima gracia, que se mudaren molts de mals pessims en bons ab la nova empresa que feren de abraçar lo Rosari, no solament en la Cort de París, sino també en lo Regne de França, no solament lo Rey, y grans Senyors ajudáren à Sant Domingo

mingo à la fàbrica del Convent, que fundà en París y havia comensat à fabricar si que molts seguint lo seu nou institut del Orde de Predicadors, se aficionaren grandíssimament à predicar tant santa devoció.

Sols quatre Estudiants que eran en lo auditori, havian ohit à Sant Domingo vituperaren al Sant, dient: *Esperavam ohir grans cosas de aquell Predicador y al cap de rato nos ne ha eixit ab una lliçó de minyons.* Ja lo Sant mentres que predicava al auditori perque abraçás la devoció del Rosari, los havia profetisat que no tots los que lo estavan ohint ferian vius lo endemà, y aixi com ho digué lo Sant aixi succehí. Perque com aquells quatre estudiants eran de mals costums seguint los vicis, en la nit vinent se convingueren de anar à beurer vi desordenadament, y embriagarfe

tam-

també del vi feo de la luxuria ab algunas Donas lacivas y estant ab ellas fent moltes ofensas à Deu nostre Senyor, permeté que la luxuria, y embriagués los encengués en molta ira y se posassen los uns contra los altres demanera que prenent las armas dos dells quedaren morts luego alli mateix los altres dos ferits de feridas mortals quedaren. De lo que haventse sentiment la Justicia, los prengué, y los portá en las presons reals, y en ellas moriren prest en fos desordes, y blasfemias. Aixi com está escrit aquest capitol revelá lo Pare S. Domingo, apareixent à son fill, lo Beato Alano de Rupe; y aquest ho deixá escrit per la utilitat de tots; y perque temian à Deu y ab ningun titol ni per fi de zel impedir la devoció del Rosari com se pot referir ab molts altres casos succehits.

CA.

CAPITOL XXVII.

En lo qual se mostra lo mateix del Capítol precedent.

EN anys avant de la centuria de 1475. quant per averse refredat la devoció del Rosari en los cors dels homens prengué novas providencias la Verge Santíssima, y aparegué á un Sant varó, que era lo Prior del Convent de Frares Predicadors de la Ciutat de Colonia, anomenat Jaume Esprenguer, y á altres manantli que fundás en lo Convent, y altres Iglesias de altres llocs, la Confraria del Roser ab la aplicació del qual Pare Jaume, y altres Frares Predicadors que cumplian al manament de la Verge Maria; se comensá de nou à extendrer la devoció del Rosari ab la fundació de las Confrarias, que se feyan en diferents llocs, per los fills del Pare S. Domingo.

Ab

Ab açó nasqué envveja en lo Cor de dos celebres Predicadors que hi havia en dita Ciutat los quals tenian tanta gracia en lo persuadir, pujant mes en ells la vanitat que lo zel de las animas y esperit que lo poble los ohia ab molt gust, y açó mateix era ocasió de desvanixerse mes los dos miserables Predicadors. Emprengheren estos predicar, y persuadir, que lo predicar lo Rosari era cosa ridicula y de poch moment, ò de ningun valor cosa que era inventada sols dels Frares de Sant Domingo, y que ja may la Verge Maria havia intentat tal devoció. Asseguravan estos tant per cert que deyan que se avia de fundar altre Confraria, mes agradable à Deu, y à Maria Santíssima.

Poch sabian ells que ja Maria Santíssima havia revelat al Beato Alano de Rupe, y li havia dit, que eix modo de

orar

orar prompte, y facil, li era agradabilissim, molt saludable als Pobles, propriïssim per alcançar la divina misericordia segur y prompte auxili, ò socorro en totas necessitats. Tant loquaxos, ò parlayres eran los dos predicadors, que certament molts que estavan ja eferits, y allistats en la Confraria, y eran devots del Rosari, se refredavan de esta devoció, y deixavan de rezarlo. Un dels dos coneixent quant agrado tenia ab lo Poble publicá y combidá à son auditori que en lo Diumenge vinent, los predicaria un sermó, ab lo qual los faria evidencia, que la devoció del Rosari era una devoció molt frívola, y de poch valor.

Pero ò secret judici de Deu! En lo Dissapte antes del Diumenge aplaçat, se posá en lo llit ab aquella mala intenció de predicar lo que havia projectat

dir

dir contra la devoció del Rosari, y morí luego de Apoplexia, fens que pogues tenir ningun, que fos testimoni de la sua mort, quant li succehí, ni li pogués donar socorro algun. En lo endemá quant entraren en son aposento per avisarlo per predicar lo trobaren difunt. Lo altre company de la mateixa malicia, ò desvariada enveja, que pensá; y judicá haver estat la mort del antecedent com la de molta altre gent que se fereixen y aixi moren mes no atinant, que havia pogut ser molt be embiada per castich de la malicia sua dels dos, com en veritat aixi fou combidá y publicá fer un sermó al auditori al mateix intent volent desvanixer y destruhir la devoció del Rosari, y anant ja à la Iglesia per predicar lo seu pervers sermó lo embestí també la Apoplexia, ò feridura caygué en terra

per-

perdent la paraula pero quedant ab lo judici clar per lo que li feu coneixer Deu la maldat que anava à executar, y que la sua voluntat era de que se promogués lo augment de tant santa devoció. Conegué aquest segon predicador, quant justament Deu castigava son atreviment: recorregué luego de cor à la Reyna dels Angels Maria Santissima suplicantli li alcanças de son Fill la vida, y que lo perdonás, y tornás la paraula perque de aqui en avant pogués predicar y procurar lo augment del Sant Rosari.

Luego de fer aquest vot cobrá la paraula, y la salut y pujant seguidament al pulpit desenganyá al numerós concurs que lo estava esperant, y havia acudit, y predicá algunas de las excellencias del Rosari, especialment lo cas, y miracle que li havia succehit, continuant

nuant fins à la fi de la sua vida en ser devotissim y predicador del Rosari. Així ho refereix lo Bisbe de monopali Tax, Cartagena, y Fernandez.

De lo que inferirá qui llegesca aquest exemple, ò lo oyga dir, que no han de creurer ningun predicador, ò conversador, que deixat de la ma del Senyor (que no podria ser menos) parle, ò converse mal de la devoció del Rosari de Maria Santissima, tant del gust feu, y de son fill; si que han de quedar avifats los homens piadosos, que si se inclinan los seus cors à altre devoció la seguefcan essent permessa, tolerada per la santa Iglesia pero no han de proferir, ò despreciar la del Rosari à la qual recorra en sas necessitats la Iglesia Santa, Mare nostre, com ho dirá lo Capítol seguent, en sas necessitats.

CAPITOL XXVIII.

En lo qual se mostra com lo Rosari de Maria Santissima es puntual, y segur socorro, y amparo en qualsevol necessitat.

ES vulgar ja, y sabuda de tot lo mon la maravella de la victoria conseguida contra del barbaro Tureh, comandant la armada naval Catholica lo Princep Don Juan de Austria, sehent en la Silla de Sant Pere, lo beneit Sant Pio V. del Orde de Predicadors, y tambe encara que no tant sabuda la llibertat de la Iglesia Catholica conseguida del mateix nostre enemich lo Turch, en dia finch de Agost 1716. que conseguí lo Emperador Carlos VI: en Ungria en ocasió que los Confreres del Roser en la Ciutat de Roma feyan publica Professó per orde de Clement XI. en lo qual assistian diferents Senyors, y Cardenals perque la Verge Santissi-

per virtut de son Rosari confongués la força, y superbia dels Turchs, com de fet també se conseguí segons refereix lo Breviari Romá en las lliçons que rezan en la Festa del Santissim Rosari.

Intenta aquest capitol renovar la materia de altre miracle antich en altra gravissima necessitat que patí la Iglesia y obrá Maria Santissima per virtut del Rosari, com ella mateixa revelá al seu amat Fra Alano de Rupe quant se trobava vivint en Roma un devot Cardenal de la Religió del Pare Sant Bernat que fou contemporaneo del Pare San Domingo molt familiar del Sant y per las persuacions suas havia entrat en Religió. Essent aquest ja Cardenal, y ohint predicar à Sant Domingo las utilitats de la devoció del Rosari, cridá à casa sua à Sant Domingo perque lo ensenyás be en tan santa devoció

promovia y avia ences à molts de las Religions los aficioná à rezarlo com ell havia fet, y continuaba à rezarlo desde que avia ohit à Sant Domingo.

Al cap de finch anys que aquest bon Cardenal se exercitava en aquesta fantia devoció cooperant lo Dimoni los Romans als quals incitava alguns nobles de aquella Ciutat se amotináren contra lo Sant Pare, y Pontifice y Collegi Sacro de Senyors Cardenals, los quals tots per guardarfe, del desorde del Poble Romá ocultament se retiraren en un castell que hi ha prop de la Ciutat de Roma lo qual asitiaren per fama de manera que molts dels sitiats agueren de menjar per son sustento carn de cavall. Vehent pues tanta estretches y penuria lo bon Cardenal, y la temeraria presumpció ab que aquell Poble oprimia, y despreciava à son Pare

Señor Vicari de Christo y demes Prelats principalissims, de la Iglesia vehentse també en grandissims perills: esforçá sa confiança en Maria Santissima y son santissim Rosari. Perço se posá à predicar, y persuadir esta devoció al Senyor Papa, y demes Senyors Cardenals, que estavan alli en los perills, dientlos que si resavan lo Rosari ab devoció, no duptassen que los vindria socorro del Cel. Luego tots desde el Summo Pontifice fins al ultim criat de aquells Senyors Cardenals resaren lo Rosari ab llagrimas, y suspirs clamant à la gran pietat de la Verge Santissima la qual prompte acudí als humils prechs de aquells: puix al tercer dia que resavan lo Rosari, entrá tal terror interior en los animos dels sitiadors y dels Nobles que los fomentavan, que llançant aquells las armas fugiren molts, y alça-

lo fiti; los Nobles deixant també las armas vestint camisas de penitencia ab que manifestaren son arrepentiment ab cabestres en lo lloch, nusos se acercaren al Castell demanant perdó y misericordia al Papa, y Cardenals, als quals havian tant gravement ofes e injuriat la qual misericordia concedida per lo Sant Pare lo retornaren ab molta pau, y alegria à Palacio en la silla de Sant Pere, lo adoraren, y reverenciaren com à Pare y Pastor universal que era de la santa universal Iglesia.

Despres de succehit aço lo bon Senyor Cardenal fou enviat per lo Papa al Exercit dels Christians, que avian passat á Jerusalem, per recobrar aquella terra santa, y aventlos encés lo devot Cardenal en la devoció del santissim Rosari no obstant que ja no se trobavan tres mil Christians pelearen, y

cometeren batalla ab passats de cent mil enemichs de la santa Fé, y per virtut del Rosari conseguiren de ells cumplida victoria. Pero com despres ohissen que lo gran Sultá havia cridat, y convingut als seus Reys auxiliats, y se congregavan ja per acabar ab los Christians y entretant tinguessen los Christians entre si algunas discordias: no se mantinguessen constans que temerosos del gran Turch deixaren aquella terra santa, que si se aguessen mantingut com antes ab constancia, y bona pau y quietut entre ells mateixos, aurian recobrat aquell Sant lloch, segons revelá Maria Santissima al Beato Alano.

Despres de aver succehit tot aço retorná à Roma lo bon Cardenal, continuant ab lo fervor de la devoció del Rosari fou avisat de la sua mort proxima cent cinquanta dias antes del dia

mori, y tingut tant bon anuncio, se retirá de tot lo Cardenal, entenent solament en ocupar-se en plorar sas culpas, y fer penitencia de ellas dejunant disciplinant-se, en vigílias, oracions, confessant, y combregant ab altres bonas disposicions per conseguir una bona mort. Per si caygué malalt, y se li clogué la boca de manera que tot hom desconfiava que pogués rebre lo Viatic, considerant-se ell en aquest gran treball recorregué de tot cor à Maria Santíssima perque se dignás alcançar-li lo consol de rebre lo santíssim cos de Jesu-Christ, ab sa santa Comunió y al cap de tres dias de son major treball, y destitució de sentits, li aparegué la Verge Maria, y li tocá la llengua, ab lo que cobrá los sentits, obrí la boca, parlá, y pogué confessar, y combregar lo que executà ab tanta devoció, dolor, y

ternura

ternura, que fos dos ulls pareixian dos rius de abundants llagrimas per contrició, que era tant vehement en son cor que lo moviment vehementíssim, que li feya son cor, per tant vehement dolor de haver ofés à Deu, lo sentian los que estavan encara lluny, ò apartats del llit en que moria, y per sí se li rompé lo cor de dolor, de manera que cixint-li la fanch per la boca lo ofegá, y així morí placidament entregant sa anima à son Creador Jesus, que lo assistí ab Maria Santíssima, y collocá la sua anima en lo Paradis Celestial. Tot lo referit en est Capitol, revelá la Verge Maria al seu nou espós (així lo anomenava) lo Beato Alano de Rupe; y aquest ho escrivé com à veritat per la gloria de Deu, y de Maria Santíssima; y encendremos en la devoció del Rosari.

CA-

CAPITOL XXIX.

Lo qual se mostra, com se convertí un Moro à la Sta. Fe de Jesu Christ, per aver tingut lo instinçt de acudir sovint à la Imatge de Na. Sa. del Roser.

Refereix lo Venerable Pare Presentat Fra Francisco Posadas lo qual morí en lo any 1713. y se tracta la sua Beatificació: que en cert lloch q̄ ell se trobaba, en certa ocasió, y en ell escrivia lo tractat de las Espigas Místicas de la millor Rut, Maria Santíssima chi de diferents personas fidedignas lo cas següent. En dit Poble vivia un Moro Jove, que era esclau de una Senyora viuda. Aquest doná entre renyinas una ferida mortal, à altre Moro esclau, lo qual morí en sa errada secta de Mahoma, la Senyora del homicida; perque la Justicia nol pogués pendrer, y executar Justicia del seu esclau lo feu

refugiar en lo Convent de Sant Domingo. Los Religiosos lo feren aplicar al treball de la cuyna. Observant que feya algunas faltas en son empleo, lo buscaban per tot lo Convent sens saberlo may trobar fins un dia que entrá algu al cor, y lo troba amagat en una tribuna, que se vey de ella lo Altar de Nostra Senyora del Roser, y lo trobá arrodillat ab molta devocio mes que molts Christians, li digué lo Religios que lo buscaba: Moro que fas aqui? Y respongué ab sa llengua ab molta gracia; *Callar que estar haziendo Missa para Señora de Rosario.* Altras voltas que també faltava en la cuyna no havian de anar à buscarlo à altre part que en la dita tribuna. A vista de estas bonas inclinacions del Moro, se negociá la llibertat, y perdó de la Justicia; y així sen torná en la casa de la Senyora.

Permeté Deu, que al cap de poch dias un altre Jove li doná à éll una ferida mortal també, que prest lo posá en los ultims perills de la vida. Acudiren luego los Religiosos de aquell Convent per exortarlo, que rebés lo Sant Batisme. Quatre horas antes que morís, trobantse sol en son aposento, y en lo llit à la matinada se posá á cridar: acudí la sua Senyora Viuda dita y vinguda li digué: *Ea Senyora querer ser Christiano, ya ha llegado la hora, porque ha venido Maria y me ha dicho que sea Christiano.* Avissats los Religiosos acudiren luego, y abjurada per lo Moro sa mala secta de Mahoma, lo batejaren y batejat à poch rato doná la anima á Deu. Verdaderament diu ab acert lo Venerable Pofadas haver estat la anima de aquest Moro, espiga que cullí la Divina Rut per portarla als graners del Cel, puix per devoció

sua, que tenia de ohir las Missas se deyan en lo Altar del Roser. Quant mes han de confiar los pecadors Christians encara que se vegian enganyats del Dimoni, y enredats de sas passions si tenen la devoció del Sant Rosari que també los cullirá aquella Divina Ruth, per gra del graner del Cel.

el libro CAPITOL XXX.

De un Pastor, lo qual quedá deslliurat de sa tirania portant lo Rosari en la ma.

Refereix lo mateix Venerable Pofadas de relació de un company seu en las Missions, lo cas seguent. Guardava digué un pecador ja arrepenit, en sos primers, y menos anys de sa vida un poch de bestia, no teaint més companyia deya lo Pastor, que la de aquells animals bruts. Aixi passava Jo la vida guardantlos, y fentlos pasturar, ni Jo tenia casi mes que ells,

perque no feya altre cosa que menjar, beurer, y seguirlos per las montanyas de sa pastura guardantlos una tarde, que fou lo principi de la mia perdició, y repentinament se me aparegueren tres Joves, que posats los tres devant de mi, lo un de ells ab una daga en la ma, me digué una de dos, ò morir, ó executar lo peccat desonest, ab una de eixas bestias. Me atemorizí molt, y estimant més confervarme en vida, que deixar de ofendrer à Deu, excecúti lo peccat indigne de bestialitat. Caygut Jo en aquella ofensa de Deu, feren los tres unas grans riallas, y me deixaren en la miseria discorrent jo si aurian estat aquells homens ò dimonis en figura de homens per ma cortedat de ingeni me faltá luego la consideració; si be es veritat que no me podia tornar fort al remordiment que

en

en la mia conciencia me donava tant enorme peccat. Passaren alguns dias, y seguint lo remat, altre tarda, descuydat de mi mateix (que es lo menos que pensa lo peccador) prop de ferfenit, se me tornaren apareixer los tres, y sentme molts amenaças me obligaren altre volta à que executas lo peccat de bestialitat, vent ell com en la primera volta, y deixantme, y quedant Jo mes pensatiu, notant sobre la offensa, com sobre lo castich en que Deu me podia castigar, per aquella gran culpa aixi afligit, pensí en quin remey podria jo tenir, y resolgui baixarmen de la montanya al Lloch, que estava vehi de ella però no per buscar Confessor, perque pensava q si hagues confessats aquells peccats me avian de castigar rigurosament. Me aparegué si pendria un Sant Rosari (que non portava) y pres lo Ro-

sari

men pují altre vegada à la montanya à guardar lo bestiar portant lo Rosari à la ma. Passí alguns dias lo Rosari à la Mare de Deu, pero may los deixava de la ma. Ab açó entri en alguna confiança que me veuria deslliurat de ma presó, y de tal pecat. Quant al cap de alguns dias se me tornaren presentar aquells tres, pero un poch mes lluny, que las altres vegadas y aixi apartats me tornaren à provocar al pecat fentme moltes amenaças. Me refísti ja valerós, pero fent ells amago; de acostarse à mi, y volerme matar, alcí lo bras, y ma y posant devant de sos ulls lo Rosari fugiren y me deixaren donaren un gran estruendo sens que se me hajan acercat mes ni may mes me han aparegut ni provocat entenent ab açó, quant pot la intercessió de la Verge Santíssima, y la virtut de
 Ion

sant Rosari. Pero he quedat tant avergonyit de aquells pecats que cometí, continuava lo Pastor al company del Venerable Posadas, ja ohí á aquest penitent, que may he tingut valor per confessarlos, fins ara que conech, lo mal que he viscut tan temps, y vinch mogut per fer una bona, y entera confessió de tota ma vida. Era ja vell aquell Pastor quant feu esta confessió; y se deixa veurer, que Maria Sma. que lo librá de la persecució y que no caigués mes en aquellas culpas feissimas inspirantli lo pendrer la arma del Rosari tambe lo mogué per la devoció del Rosari, à fer una bona confessió, y aixi salvar aquella pobre Anima.

CAPITOL XXXI. *En lo qual se mostra, que la devoció del Rosari es medi aptíssim, y efficax; per llevar la vergonya, de confessar las culpas comesas.*

DE la falta notoria, en que faltan los Pares, y Mares en la educa-

ció de sos fills, y fillas, suposada la mala inclinació de la naturalesa humana, despres del peccat original de Adam cayem molts, y moltas en pecats, q̄ per tant feos se avergonyeixen, y especialment minyonas de confessarlos, aixi fan moltas confessions sacrilegas, y si no arriban à confessarse com deuen se condemnan. Una de estas quizá seria aquella Donsella de la qual refereix lo V. Posadas, que aventlo ohit predicar alguns Sermons, ab los quals predicava y exortava molt à la devoció del Rosari aná à posarse à sos peus per confessarse ab ell, y despres de haver confessat encara que sacrilegament li digués: Pare digam lo que es eixa devoció, y com millor rezaré lo Rosari, li ensenyá lo bon Confessor Posadas, lo modo ab que devian instruirse retirada à casa, al cap de dos dias torná à demanar al fo-

bredit

bredit Pare lo qual la ohi y coneixent est, que ab la penitencia se compangia, è inflamava, la preguntá ab molta prudencia, y Porfia, si callava algun peccat per empaix ò vergonya de dirlo. A lo que la Donsella enganyada del Dimoni, sempre respongué negant no podent per esta ocasió tampoch obligarla à confessar las culpas, torná enfervorizarla ab la devoció del Rosari, pero ella sen torná ab las culpas esclava del Dimoni com avia vingut y qui durtará que aquell fant varó, com à tant illustrat de Deu, tant que moltas vegadas penetrava los interiors dels altres, com se llegeix en la sua vida, tindria molt present en sas oracions aquella pobre anima, lligada per Satanás que li tapava la boca en ocasió de confessar posantli lo horror, y empaix de las impuresas. Pero si, ò miseria de

cria-

criaturas? O misericordia de la summa bondat de Deu, y clemencia de la sempre Verge MARIA.

Al cap de tres ò quatre dias torná la dita Donsella à demanar al Venerable Pare Posadas, y posada á sos peus, li digué: Pare diuhen que no se pot creurer en somnis? Y lo Pare li respongué segons quins somnis son. Digam que ha somiat? Respongué ella: Dos nits ha que estant jo profundament adormida, somiava que veyá una Senyora molt humana, que ab veu molt amorosa me digué: *Filla perque not confessas be?* lo Confessor li digué luego voste no se ha confessat be. Respongué la minyona despres ho diré. Esta nit passada he tornat à somiar y en lo somni he vist á nostra Senyora, ja no ab la cara amorosa y apacible, si ab severa, y mostrás de rigor me ha dit: *Acaba ja confessat be:* y

aquest

aquest somni me ha despertat tant be, que no he tingut repós, si que me he sentada en lo llit, sens memoria dels meus pecats, y he estat ab impaciencia esperant lo dia, per venir à confessarlos tots, sens deixarne ni un.

Sapia pues Pare, que los meus pobres Pares quant fui habil apte pera servir, me posaren en una casa de unas Senyoras molt virtuosas que confessant, y combregant tres vegadas cada semana, y me han obligada à mi à seguir las en esta santa devoció. En la mateixa casa serveix un moço, al qual cega me entreguí, y he viscut tres anys impurament ab ell, pecant ab ell tots los dias confessant y combregant sacrilegament tres voltas cada femmana.

Me confessava pero com lo Confessor era lo mateix de las Senyoras y las visitava ab frecuencia; Jo perque no

P

me

mirás ab mals ulls, calli, ani callant mos pecats feos, fias ara, que en somni he vist, y ohit à nostra Senyora com he dit. Estos sen los somnis, y estos, y estos son los pecats que cometi; confessada enterament de tots, li diguè lo Pare Pofadas puix eixa es la virtut del Rosari de Maria Santissima; y si per mitja dotzena de voltas que lo ha refat ne reporta un fruyt com aqueix, que es eixit del estat miserable de sas culpas que no ha de esperar de la Mare de clemencia, si continúa en tant santa devoció.

Affegura lo Venerable Pofadas, que mentres la tingué à sos peus manifestá be ab sos sentiments, y llagrimas de arrepentiment y dolor, quant be avia recullit lo bon pastor aquella ovella perduda la qual continuant en refar lo Rosari visquè despres fent molts progressos sa anima en lo verdader cami de vir-

virtut, ajudantla la Divina gracia per la intercessió de Maria Santissima lo mateix conseguí lo Venerable Pofadas de altra moça, que havia callat molts pecats de impureza, per vergonya se donava de confessarlos, y nostre Senyor fou fervit que la sua Mare la acompanyás à confessar ab lo Pare Pofadas, y lo Dimoni li embuti lo coll, y li lligava la llengua perque no confessás sas culpas, y exorcitantla lo dit Pare, y posantla als peus de nostra Senyora del Roser, conseguí la llibertat de confessar totas sas culpas.

CAPITOL XXXII.

En lo qual se mostra, com per la devoció del Rosari un mal Sacerdot, caygut en desesperació, fou deslliurat de morir en ella.

ES admirable, y molt admirable lo cas, que referirá est capitol, y admirabilissima la Divina misericordia,

ab la qual per la devoció del Rosari
usa de sa infinita pietat, ab los que lo
refan. Deixo si lo mateix Pare Poñadas
ohí per confessió; á aquest mal Sacerdot
ó no fols dich que lo dit Pare refereix
lo cas. En certa ocasió diu arribá un Sa-
cerdot en busca de son remey á altre
Sacerdot confessor y començant à refe-
rirli la sua mala vida, que era estada un
continuo peccat, li digué lo penitent: Jo
me crihí en casa de mos pares fill unich
ab molta estimació, y regalo porque te-
nia bastanta hazienda. Al despertar mas
passions, me aficioní á una Tia mia, ab
la qual estigui amancebat alguns anys
cometent las culpas que se deixan en-
tendre sens temor ni recato. Determi-
naren mos Pares, me fes Ecclesiastich
perque servis à Deu, y à la santa Igle-
sia. Jo que vivia com un cavall sens
fre, propi per viurer entre bruts ani-

mals

mals per complaure à mos Pares em-
prengai lo allistarme en ministeri que
demana vida y conciencia de Angels.
Ha! quant erran los Pares que obligan
à fos fills, que seguefcan lo gust dels
Pares en elegir estat y no segons la vo-
cació dels fills! Per temor pues à mon
Pare me ordení, y vehent despres mon
Pare los passos de ma escandalosa vida
molt irritat contra mi volgué ferme en-
trar en rahó y formarme en esperit.
Pero jo no podent sufrir sas christia-
nas y paternals rahons tractí de donar
la mort al que me havia engendrat y
donat la vida. Per dos voltas li doní ve-
neno; pero ningun tingué effecte ve-
hent frustrat mon mal desitg, conferti
ab un soldat que lo matás acompan-
yantlo Jo al homicidi pagantli ab diner
mon propi dany. O homens que com-
prau lo Infern, encara que de balde es-

car.

car. Una nit acompanyant lo Jo, li tirá lo Soldat un carabinaffo pero nol tocaren las balas mes piadosas que Jo. Burlat mon intent determiní com altre Cahim anarmen per lo mon tant desesperat y fora de mi que cada punt cri-dava la mort. Camini y trobant un riu me aparegué, tenia bona ocasió per conseguir lo que desitjava. De una part alta me llançí à las ayguas pero la bondat de Deu disposá, que un home, ò Angel que me observava de la altre part del riu vingues me tragues del sepulcre. Me recobrí en la altura, y caminant trobi altre riu y segona volta me precipití à las ayguas, y estant en los ultims perills de ma vida, sentí la ma de Deu en la de un home que me tragué en la vora del riu y deixantme sol, me quedí ab sola ma miseria. Continuí ciego, y no perdent lo desitg de matarme arribí à vista de

una heretat y volguí fer deixeble de Judas, perque essent prop de la casa viu un arbre al proposit per poder morir, fiu un llas corrador ab la cinta mel posí en lo coll y al deixarme caurer per morir, hisque un home de la casa, y vent-me espernegar corregué, tallá lo cingol, y així me guardá de la mort. Aquí fou ahont obri los ulls regant la terra ab copiosas llagrimas se me mudaren los desitgs, y vinch arrepentit à trobar la taula de la penitencia. Açó digué lo miserable penitent en sa confessió, y admirat lo confessor, y no entenent per qual corda havia tirat la divina misericòrdia preguntá al penitent: si havia fet alguna obra bona? Y li respongué que fos pares lo havian educat ab la devoció del Rosari que may lo havia deixat de dir, ni en las desesperadas peregrinacions. Ab que entengué lo confessor, y

entendrà qualsevol, que llegesca, ò oyga est orrendo cas: que la devoció del Rosari, fou qui deslliurá aquest miserable Sacerdot, de tants llaços del Dimoni; y lo torná en cami de la verdadera observancia Christiana.

CAPITOL XXXIII.

En lo qual se mostra haverse deslliurat de las ayguas rápidas en dos diferents casos per intercessió de Nostra Senyora del Roser á dos minyons.

UN Jove devot de Maria Santissima y son Rosari per los pochys anys inconsiderat fen entrá en las ayguas puch dir mes per moldrerse que per banyarse y prengué la temeraria fantasia de voler rompre las olas contra lo corrent de las ayguas. A poch rato se trobá sens forças; pero reclamant à Maria Santissima del Roser se trobá luego à la vora del riu, sens saber
qui

lo havia deslliurat de ofegarse: ni poguè pensar que fos altre que Deu, per intercessió de la Verge del Roser.

Altre minyó de edad de onse anys, quant estava passant un bras, ò part de riu per poderse banyar, ò nadar en altre part, que pensava ab fos dos companys que era mes á proposit, y propia per son intent quant se trobá en lo mitg de las ayguas, lo arrebataren, y feren caurer las ayguas per la impetut ab que anavan rápidas de las quals ja avia begut moltas, que lo ofegavan, à no fer que un de fos companys, que era mes esforçat pogué tornar à tras, à detenirlo, alçarlo, y deslliurar-lo de la mort, que ja avia consentit, avia arribat la sua hora. Tot ho atribuhia lo minyó à la clemencia de Maria Santissima, puix portava en sa faltriquera lo Rosari, y lo llibret de la contemplació dels Misteris de ell.

CAPITOL XXXIV.

En lo qual se mostra com per la virtut del Santissim Rosari consegul una Infanta Mora de sis anys, lo Sant Biptisme.

Succehí en lo presidí de Oran essent Governador de las armas lo Señor Marqués de Leganés, un cas molt marvellós. Hi havia en aquella plaça, de Oran, una Senyora, que tenia una Mora esclava de la qual esclava nasqué una filla, que la criá una dida Christiana, ab molt cuidado, instruhintla, y encaminantla per lo Cel, ja que avia de quedar moradora de aquell presidí, ò esclava de la Senyora de la sua Mare. Arribá la petita Infanta à la edat de sis anys quant ja la dida li havia ensenyat lo necessari per salvarse, de Oracions, Articles, Manaments, y Sagraments, ab la esperança que creuria en nostra Santa Fè. Entre tant la Mora esclava,

havia

fabut negociar, y tractar de son rescat y de sa filla, y procurava per eixirse de la esclavitut. La Senyora sentia en la anima, que aquella pobre criatura ben ensenyada entre cristians, se agués de perdre eternament seguint la mala secta de Mahoma, Perço demaná la Senyora à la mare de la petita mora li deixás Hatunna, (aixi anomenavan à aquella minyoneta) y que aixi li condonaria lo preu del rescat, à lo que no volgué venir be, la perfida Mare mora, si que volia pagar per sa llibertat, y de la sua filla. Vehent la Senyora la resolució de la Mora, sen aná al Convent de Sant Domingo, sen aná à la Imatge de Maria Santissima del Roser, demanantli que mogués lo cor de aquella bárbara Mora, à deixar la sua petita filla, y li deya: Vos Verge Santissima haveu de permetrer, que Hatunna,

cria-

criada entre Christians, se haja de perdre, sens rebre la aygua del Baptisme, y la llum de la Santa Fe? Vos vejau com ha de ser: Hatunna ha de ser Christiana. Passà tot lo dia la bona Senyora, plena de llagrimas y ab continous prechs, y refats los Rosaris com se fes de nit, se retirà en sa casa.

Quant en lo endemà demati comparegue Hatunna, ab un fort garrotillo que la escanyava. Vehent sa dida que aquella pobre criatura no podia passar cosa alguna de aliment; per son coll, y que se estava morint, demaná à la Mare llicencia pera batejarla. Avia anat á la casa lo Prior del Convent de Frares Predicadors, que la Senyora avia enviat á buscar. No volgué la Mora lo que li demanava la dida, se anà apretant lo garrotillo, de manera que ja la Mare plorava prop del llit, la mort de la sua filla.

Y estant allí lo Prior tornantli demanar la deixás batejar à temps, y negant la perfida Mora, fent forcas la criatura per parlar, pogués pronunciar estas paraulas: *JESUS MARIA, JOSEPH*, lo que vist, y ohit per la Mora, se alçà corrent, prengué un gerro de aygua, y anà à la Senyora, dientli: *Toma Senyora, bateja à Hatunna, que se está morint.* Y preguntantli la Senyora: Mora que dius? Respongué: dich que prengas la aygua, y batejias à Hatunna, que se mor. O crida als teus Morabitas, ò Sacerdots que la batejian. A las horas lo Prior prengué lo gerro de aygua cumplint à la sua obligació la batejá y à poca diferencia de un quart de hora morí, anant la sua anima al etern descans. Lo Senyor Marques Leganés, vehent com Deu avia volgut salvar, y honrar aquella criatura en lo Cel, la volgué honrar

en la terra, fentla enterrar en la sua sepultura.

CAP. XXXV.

Lo qual se mostra com la devoció del Rosari es medi eficás per mourer la anima que per vergonya, calla pecats en la confessió.

Cosa digna de llastima feria; que hi hagués malalts, que no se donassen pena de patir algunas llagas, y se donassen vergonya de cridar al Metge, Cirurgiá per curarlas. Aquestos son los que no tenen empatx, ni temor de ofendre a Deu, y los ve solament la vergonya, per dir, ò manifestar al Confessor la culpa, que los haja condemnat à mort eterna de la qual poden deslliurar-se, fent una confessió ben feta, que los resuscite à la vida de la gracia.

Un Jove desde sos primers anys donat à la vida christiana, y devota perque à ella lo havian inclinat y ben criat sos Pares entre altres devocións, que tenia

era

à Maria Santissima y son Rosari, per la qual devoció havia molt après en la escola de la verdadera virtut. Pero com lo Lleó infernal envejós va sempre circuhint à la anima per entedarla, y fer-la caurer en las culpas y ofensas à Deu, armá en est Jove, una fiera tentació de peccat de carn, ò de Luxuria, y lo miserable caygué en peccat: Pero com Deu no falta à las animas fentlas caurer en lo compte de sas culpas, enviantlos confusió y remordiment de sas concienças: conmogué lo esperit del fragil Jove fentli coneixer la candidés que antes tenia, y en la miseria que per la culpa se trobava. Aná aixi mogut à llançar-se, y posstrar-se als peus de Maria Santissima del Roser, perque li alcançás de son Fill la misericordia, quant alçant los ulls à la Imatge de Maria Santissima advertí sa Divina cara denegriada

da

da com llum eclipsada. Ab açó conegué y ponderá mes, y mes la gravedat de la ofensa comesa; y fou tal lo arrepeniment, y llanto que posá Deu à son cor per alcançar millor la misericordia posá son Rosari en sas mans, y lo refava, anant mudant los grans referint las Ave Marias anava rodant sos ulls desfentse en llagrimas; de manera, que no atrevia alçarlos per mirar la cara à Maria Santissima acabant lo Rosari cobrá aliento per alçarlos, y mirant ja veu sa divina cara ab lo agrado, y colors hermosos que antes tenia: Respirá aquella anima confusa, y arrepenida cobrá aliento son cor, buscá luego un Confessor per confessar sa culpa, y explicantli com está dit la misericordia, li avia fet Maria Santissima, y lo verdader arrepeniment, y contrició li havia alcançat, per medi de son santissim Rosari.

A altre home agravaba la conciencia per la memoria de moltes culpas, que avia comés, y lo impedia confessarlas lo empaix, y vergonya de dir las. Eixa es la estucia del Dimoni, llevar la vergonya per cometre los peccats facilitantlos ò tot perque caygan, y despres de cayguts, tornarla perque nols digan en la Confessió: desenganyes tot lo mon: que no hi ha altre porta per entrar al Cel sino la confessió entera ab tots los peccats mortals comesos; lo contrari es engany manifest, y error. Est miserable home (despres ditxós) fort à las veus interiors del remordiment que Deu li donava, no obstant que per la vergonya se donava de la fealdat de las culpas, anava, venia, tornava anar dels Peus de la Verge Sma. del Roser, y com era devot de son Rosari, li demanava lo socorregues en aquella ne-

cessitat que lo tenia la vergonya de confessar-se. Posava sos ulls en Maria Sma. perque obrís los seus ciegos, y fortament obtenebras de sa vergonya. De tal manera lo ohí, focorregué Maria Santissima, que resolgué per si anar à un Confessor, y ab gran llibertat li feu Confessió general, de tots sos pecats ab totas sas circumstancias, y assegurá al Confessor que per la devoció, y rezo del santissim Rosari, Maria Santissima li avia fet aquella gran misericordia de atropellar ab la vergonya, y dirli contrits tots sos pecats. A questos dos exemples refereix lo Venerable Posadas.

CAPITOL XXXVI.

Lo qual se mostra lo mateix, de una Dona, que visqué divuyt anys en molts pecats.

EN certa Ciutat molt populosa habitava una Dona en la qual eran molts majors los escandols que los exemples

emples; la qual tenia la vida tant mala que podia servir al Dimoni de original per formarne de altres ab sa malicia, q fossen copias de aquella. Divuyt anys (segons digué lo Ven. Posadas) visqué amancebada que hi ha afany en los homens, y donas, que començan ab los bolquers, en lo primer any, y acaban ab la mortalla. Pero com la infinita bondat de Deu, acostuma posar en las animas alguna centella de devoció, preparantlas pera rebre majors auxilis, que despres los envia: enviá à esta Dona miserable una petita vispa de devoció del Rosari, perque despres ajudant mes, y mes arribás à fer foch lo que no aparexia sino rescald, començá la dona à fer frequents visitas à nostra Senyora del Roser en sa Capella, y fou ja tanta la compuncció, que se repará en ella, que sos laments, y plors eran tants, y

tant impetuofos que no podian deixar de ohirlos aquells, que per fa devoció frequentavan també la Capella del Roser. O quanta veritat diu David, que Deu toca las montanyas; y abraçadas se converteixen en fum! Si que la montanya de esta pecadora; plena de tantas fieras quantas culpas tenia, se arribá à abrafar, ab lo toch de la ma de Deu, moventla à la devoció del Rosari.

Deya ab veus altas, y percepiibles que clarament se ohian: Vos Senyora me haveu de trauer de la culpa; y à Vos he de deurer, que la mia miseria sentia la ma de la divina misericordia. De esta manera, y altres reclamant à Maria Santissima, no deixava de refar lo Rosari. Arribá esta pecadora, ja convertida als peus del Confessor Pare Poñadas, y feta la confessió general de sas culpas, començá una vida tant penitent, ab

tot

coneixement de sí mateixa, que per tenir oració solia posarse com à bestia, arrastant de mans, peus y genolls y devant un bocí de estora, dient ò palla aliment de bruts, y altres actes de humiliacions, que calla lo Venerable escritor. Pero si que refereix, la relació feta, y ajusta que aquella pecadora convertida, tenia un genero de elaredat, que no se pot dir; no perque ves llum, sino perque com la sua anima estava tant limpia per la gran contrició, no topava ab tenebras; lo que no es admirable, perque la devoció ab que refava lo Rosari, y ab las Ave Marias saludava aquella celestial Reyna, li doná tants bons influxos, y li comunicá tants favors: que de solament tenir lo Rosari en sas mans, y del poch ruido feyan los grans al circuhirlos refant, li donava lo Senyor grandissima suavitat, ab la contempla-
ció

ció dels Myfteris, y noticias delicadas, de manera, que se desfeya lo feu cor en amants deliquis, è incendis de amor à Den, y à Maria Sma. Molts que llegescan, oygan aquest miracle, quicça lo admirarán. Pero no aquells que sapian la rica, y excelentissima condició, de la fanta devoció del Rosari compost de las dos millors Oracions del Pare nostre, y Ave Maria; perque la salutació Angelical, segons diu lo dolz Sant Bernat, es la Arca del Testament, en las quals se troban las Taulas de la Lley, y sabiduria divina, y lo Manna de la consolació. Que molt, que la dita dona antes tant pecadora despres tant convertida ab la devoció del Rosari, arribás à conseguir intelligencies claras, y delicadas dels alts Myfteris de la Fé, de la Divina sabiduria, y de la Lley, y ab tant rezo de Pare
nos-

nostres, y Ave Marias, conseguis, consols singulars, exquisits, inexplicables, y que solament poden entendre los las Animas, que los gustan.

CAPITOL XXXVII.

El qual se diu, que lo sol obir cantar á cors lo Rosari mogué á dos diferents Donzellas à confessar sas culpas y mudar de vida.

UNa de las Donzelles era una minyona jove, la qual Deu la detenia en lo llit, y la cridava ab molts colps de molts graves accidents, que colpejavan al cos; despertava à la anima dormida en sas culpas com diu Sant Ambros perque las malalties moltes voltas son avisos, y advertiment que Deu dona à la anima; perque se convertesca. Malalta donchs la minyona donava molts giros per lo llit per la inquietud li donavan los mals del cos, pero major era lo dessoisiego tenia en la
anima

per los grans remordiments li donava la propia consciencia que patia moltes punxadas, que li donavan las fletxas dels pecats que per vergonya callava. Per devant de la casa, ahont residia, acostumava à passar la professó del Rosari no dich la dels primers Diumenges del mes, si la que en moltes parts acostuman fer cada dia los devots del Rosari a primera nit ò à la matinada ab assistencia de algun Religios, ò altre Sacerdot que existia à la devoció en los llocs que no hi ha Convent pero Confraria. Com en ditas professons se va cantant ab música lo Rosari y aquellas veus repetidas, del Ave Maria, entravan per la finestra, fins al llit ahont jeya la donzella, aixi penetravan com à sagetas agudas, lo interior de aquella anima, la repetició del Pare nostre, y Ave Maria. O bondat summa de Deu!

eficacia del Rosari seu, y de Maria Santissima: que vehent lo Senyor à las animas presas, ò esclavas del Dimoni, per las culpas, sino carregats de Fealdats, y asquerositats? Cert es que no ateneu à la ingratitut de las animas, sino à la vostre incomprendible bondat, y à la intercessió de vostre Mare Maria Santissima, per usar ab ellas de vostre misericordia. Moguda pues esta Donzella; y resolta à eixir de las culpas, passant per devant de sa casa lo Venerable Posadas, baixá, y lo eridá à la porta, dientli, Pare dias ha que callo uns pecats per vergonya sens poderlos manifestar en las confessions, que he fet. Ara estich resolta, à fer una confessió ben feta, y à dirlos tots. A sa hora la Donzella, feu sa entera confessió se enferyorizá mes à la devoció del Rosari, y mudà perfectament de vida.

Lo altre miracle. En certa familia de cert Poble, q̄ hi havia una Senyora, que ab son bon exemple, y aplicació ensenyava algunas criadas hi havia una de estas que per los pochis anys que tenia li tenian lo cor dur per lo coneixement de las veritats que en aquella edat ja bastan à cridar pero no mouhen perqu e minyonas jovas seguint las malas inclinacions de la naturaleza no atenen ni fan reflexió als avisos que dona la Divina gracia. Per devant de la casa solia també passar lo Rosari com está dit, y las veus del Pare nostre, y Ave Maria ab lo silenci de la nit no sols entravan per las finestras de la casa als aposentos, si que arribaren à causarli tals afectes que crufant las mans començá à donar tals crits y plors de las culpas que callava, que fou gran admiració. De manera quedá conmoguda à penitencia,

y à contrició entera de sas culpas, que aná als peus del Venerable P. Posadas ab molt coneixement y arrepeniment de sas culpas y deya al Confessor que no hi havia volta que ohís las oracions del Rosari lo Pare nostre, y Ave Maria que no se li derritís lo cor, y derramassen fos ulls abundancia de llagrimas per lo que en avant fet entera esmena de sa vida, y quedá devotissima del Rosari en la qual tantas vegadas se canta, ò se diu la Ave Maria que si es dolça y fragant melodia per los ohidos; es mes eficaz per convertir los cors dels pecadors.

CAPITOL XXXVIII.

Lo qual se mostra, una conversió molt singular, de un pecador per tocar lo Rosari de altre, que era devot de Maria Sma.

EN certa Ciutat de Espanya, se trobava un home tant dur de cor, y desconfiat de la Divina misericordia, que

li apareixia no hi havia remey, per la dureza quant es tant poderosa la ma de Deu. Entrá un dia en la Capella de Nostra Senyora del Roser, mes perque veyá que altre gent hi entrava que per devoció especial com fan molts se arro- dillá com fan los altres devant de Maria Santíssima, en ocasió, que detrás de ell se posá, un devot de la Verge ab lo Rosari en sas mans, com acostumava sa devoció, per refarli lo Rosari, caygué- renli los Rosaris de las mans á aquest, sobre las sabatas del desconfiat, que tenia agenollat devant. Ab los moviments dels grans del Rosari, se li entrá lo Rosari per la punta de las sabatas en lo peu, y se li enllaçá en lo peu, com si fos una cadena, se volgué alçar aquell home, pero aqui mateix se va sentir pres y lligat com si lo haguessen lligat ab cordas de la major força. Torná à pro-

bar ab diligencia de alçar se y posar se en peus, y ab esto sentí major lligament. A las horas alçá los ulls, á la Imatge de Maria Sma. y conegué que qui lo havia lligat era lo Rosari de Maria Sma. y coneixent acó veu lo seu cor que estava dur com un marbre, se li torná bla com una cera y llançá per los ulls abundancia de llagrims. Aixi conegué sas moltíssimas ofensas, que avia fet á Deu, y per fer verdadera penitencia de ells; resolgué fer una confessió general confiant fer manament de la Divina misericordia; y feta la confessió emprengué una vida tant exemplar que verdaderament calificá ab ell, que lo avia tocat, y mudat los Rosaris de Maria. CAPITOL XXXIX.

Que manifesta esser lo Rosari medi per creixer las animas bonas, en virtut, y amor de Deu y quant aprofita á aquestas lo llegir lo llibre del Roser.

Refereix lo Pare Posadas, que conegué, y tractá una Dona casada molt

devota de Maria Santissima, y de son Rosari, la vida de la qual podia servir de mirall a moltes, que donadas al divertiment, y politicas que diuhen del mon olvidant ò perdent lo cami de anar al Cel, com si Deu no las hagués criadas per anar à gozarlo en la Gloria sino per seguir las modas y estils de las terras ahont viuhèn, ò se troban. Esta Dona meditaba molt de continuo, y rezava lo Sant Rosari que es lo que volgué Deu nostre Senyor, perque los homens, y donas rezassen meditant los Mysteris principals de nostra Santa Fé, com à cami acertadissim per anar al Cel dient la Oració del Pare nostre, y Ave Maria no lleugerament velosment ò ab precipitació si ab prudent pausa, y compás si se resa à cors no comensant los uns la part quèls toca dir antes, que lo altre cor haja perfetament acabat la part

del Pare nostre, ò Ave Maria, (això per millor dir, lo contrari impedeix molt la devoció) Resant aixi devota esta dona y cumplint las suas obligacions de casada y christiana, eran tants los favors y regalos, que Deu li feya: que li umplí la anima de dolças comunicacions, que no las veu, ni toca ningù, sino las animas, que las experimentan, y gustan. Estava ja tant encesa de amor de Deu, per lo medi de la devoció del St. Rosari que assegurava à son Confessor moltes vegadas, que solament de posarse en las mans lo Rosari, al ruido sol dels grans se movia sa voluntat de manera que los affectes interiors, que se sentia li embarçavan la paraula, quedantse ab sols actes de amor, y desitgs de unirse mes ab Deu, per la sola meditació del Mysteri, ab que Deu la encamina.

Aquest miracle exquisit no ha de desalen-

alentar ni desmayar las animas censillas que pensarán, ò dirán, que no saben meditar; perque als enteniments bastos, ò curs de ingení, no se demana per dir lo Rosari ben dit, ò perque sia agradable à Deu, y à Maria Santissima fino que tingan la bona intenció de agradar à Deu, en aquella bona obra, que fan de dir lo Rosari, y saludar à Maria Santissima, y per si censillament pensant la misericordia amor que nos ha tingut Deu, de obrirnos las portas del Cel naixent home, patir, morir, y redemintnos aixi de la esclavitut en que nos havia posat lo Dimoni lo peccat del primer home y demes culpas personals. De lo demás sen cuydarà Deu, concedint lo que será, de son gust, y voluntat à la anima; y esta cuyda sobre tot, que no se precipite ni menje las paraulas del resò del Pare nostre, y Ave Maria.

Al-

Altre miracle podriam insertar de un Capellà tibi, y flux en la devoció, lo qual de folament llegir lo llibre dels miracles de nostra Senyora del Roser, conegué sa increpable tibiesa, y poca virtut, y se despertá tant en amar à Deu, que arribá à esser exemplar de Sacerdots. Lo refereix mes llargament lo mateix Venerable Posadas. Ara dirém, esser la devoció del Rosari lo remey universal per tots los mals, aixi espirituals com temporals, y corporals.

CAPITOL XL.

En lo qual se diu com portant un home lo Rosari al coll, no pogué esser prés ni arrebatat per lo Dimoni al Infern.

UN Jove Indio, se perdé en espedura de una montanya; caygué en lo desacert de no acudir à Deu, en aquella sa necessitat fino al Dimoni, invocant lo tragués de aquell treball.

R

Acu-

Acudí luego Satanás en figura horrible y prometé traugerlo à camí, ab pacte, que li prometes donarli la anima com de fet lai prometé lo Dimoni nol trague luego del bosch, y encara que anava detenintlo, sempre lo acompanyava y així lo detingué alguns dias en aquella montanya: tambe li donava que menjar pero ni perço may se li acercava lo Dimoni, lo Indio portava lo Rosari al coll, com li avia aconsellat sa Mare, que sempre lay portás; y vehent que may lo Dimoni lo treya à camí, ni may lo tocava li digué lo Indio al Dimoni: Quina causa es que essent tant amichs tu, y jo sempre te apartas de mi? Resistía lo Dimoni à respondrer: pero instant mes lo Jove, li respongué lo Dimoni tinch oposició natural ab eixas taronjas, que portas al coll llevetelas y me acostaré à tu. Respongué lo Jove aixó

lo que no faré Jo. Altre dia quant ja estavan de camí li diguè lo Dimoni; fino te llevas eixas pilotas que portas al coll, te arrebataré al Infern. Benehit sia Deu, diguè lo Indio, que prest han passat estos grans de taronjas à pilotas: no me llevaré jo lo Sant Rosari, per tot quant val lo mon. Ohint aço lo Dimoni arremetè contra ell, pero lo Jove se posá à correr y fugir de ell, poguè així arribar à una Hermita, fens que lo Dimoni lo pogués aconseguir.

A altre Jove dissolut, ple de culpas y ofensas à Deu, aparegué lo Dimoni en figura de home, aventlo fet amich ab sa astucia, se tractaren molt familiarment, y ab esta mentidera familiaritat lo desafiá à lluytar, y aprobar las forcas lluytaren diferents vegadas pero sempre vencia lo Jove lo qual portava los Rosaris al coll, per mes que nol re-

tenia aquesta devoció: com lo Jove sempre vencía al Dimoni, que ell no pensava, que ho fos, se burlava de ell, com acostuman los minyons, y joves que lluytan. A las horas lo Dimoni li diguè saps perque sempre me guanyas en forçes, y me vences? Perque portas al coll eixos grans, aquells me guardan, que jo no puch agarrarte be. Levatels, y tornem à lluytar, y veurás si te guanyarè jo en forçes. Responguè lo Jove, tant com llevarme los Rosaris del Coll, ni de mi, no ho farè. A lo que aquell amich fingit se li explicá dientli, que era lo Dimoni, y que avia tingut ventura de portar lo Rosari, y no vellersel llevar que ell ab especial permis de Deu, sel ne auria portat al Infern. Desapareguè lo Dimoni: Lo Jove quedá confus, y arrepenit de sas culpas las confessá, y quedá devotíssim del sant

Rosari sempre plorant sos pecats y fent penitencia de ells.

CAPITOL XLI.

Lo qual se mostra com lo Dimoni procura à engendrar melancolias, y tristefas en los cors dels homens y la devoció del Rosari la aparta, y remedia.

TRes casos diferents desempenyarán la veritat de aquest capitol. Lo primer es del Venerable P. Alonso Fernandez, de la Companyia de Jesus lo qual era tant devot del Rosari de Maria Santíssima que apenas lo deixava de las mans. Tormentavan molt los Dimonis à aquest bon Pare Alonso, y entre las moltas malas fetas, li feren la burla de ofuscarli è impedirli la claredat de la veu que Deu li havia donat, molt sonora y graciosa per predicar la paraula de Deu; y li causaren una gran ronquera de la qual quedá molt melancolich

y afligit. Estant aixi ell en sa Celda ò apofento entraren à tropell molts Dimonis y per entristirlo mes li deyan ab molta burla, y menyspreu: *Abont està ara la Maria?* Y altres needats com dels Dimonis. Pero acudint lo Venerable P. Alonso à la Verge Santissima ab son Rosari, li aparegué la Mare de Deu consolant à son devot y fugits los Dimonis no solament lo curá dels mals del cos que ells li avian fet, si que alegrá, y fortificá divinament à la sua bona anima.

Lo segon exemple es de una dona que profundament presa de sa melancolia, estava ja per llançar-se en un pou, com tentava, è instigava lo Dimoni, à ofegarse: pero la pogué detenir un bon home que li avia observat sa molta melancolia esta dona era devotissima del Rosari de Maria Santissima demanera que

avia

fet un manto per la Verge del Roser, que era venerada en sa Capella; deslliurada de la desesperació que volia executar, lo home la acompanyá à dita Capella, ella li oferí y presentá lo manto que li avia fet. Rezá luego humilment son Rosari, clara de potencias donant moltes gracias à Maria Santissima, que la avia deslliurada de sa precipitació, y continuá quatre dias seguits en sa devoció, y acció de gracias y Maria Santissima li doná perfectissima salut apartantli tota melancolia: vivint ella despres ab suma alegria, y Christiandat no deixant fins que morí la devoció del Rosari.

Lo tercer, es un home que per lo espay de divuyt anys visque molt vexat, atormentat del Dimoni, si alguna quietut tenia: nol deixava la summa melancolia, y tristesa. Un dia li vingué un bon

im-

puls de anar à visitar à Maria Santíssima del Roser, en la Iglesia de Frares Predicadors, de la Ciutat de Parma de la qual havia vist molts miracles, y ohint Missa en aquella Capella, així que lo Sacerdot acabá de dir lo Prefaci se obriren las cortinas, que tancavan, ò impedían la vista de la Imatge de la Verge, ab açó caygué lo home al instant: pero li durá poch lo desmay, porque alçanse luego ab tots los sentits se trobá sa, bo, alegre y deslliurat dels treballs; que tant temps havia, que los enemichs li donavan, y es que à vista de la Imatge, fugiren de son cos, los Dimonis; lo home doná moltas gracias à Maria Santíssima, continuá y se encengué mes en la devoció del Sant Rosari per tots los anys, que Deu li doná de vida despres de seguir aquest favor de Maria Santíssima.

CA-

CAPITOL XLII.

Lo qual se mostra com la devoció del Rosari de son S. Rosari defensa y cura de bruxerías.

SI lo Sant Rosari te la virtut, porque lo Dimoni no puga mantenir esclavas las animas per la miseria de las culpas, ab que las ha enrredadas, com consta de molts exemples ja escrits: no ferá admirable tinga eficacia, y virtut bastant esta santa devoció, no solament per preservar als que portan sobre sí rezen lo Rosari, ò també los cure, y sia medicina als que pateixen de embruxats, hetxifos. Pero antes de referir un miracle que prova la veritat, entre moltíssimas altres, es menester ensenyar als ignorants, que hi ha bruxas hetxifers ò malas animas deixadas ò deixats de la ma de Deu, que per pacte que tenen ab lo dimoni expres ò també implicit fent algunas cosas, que lo Dimoni los ha

en-

ensenyat, fan mal y atormentan als cof-
fos de sos proxims, ò à sos bens, son
permissions de Deu nostre Senyor ocul-
tas. També es menester saber que si al-
gú se pensa ser etxisat, ò embruxat per
curar sos mals no pot recorrer al bru-
xot, ò bruja; perque donen remey pues
en cas que no erren lo pensament (com
es mes facil de errarlo) y no se poden
curar de la Bruxaria, per ningun hetxi-
fer, ò hetxisera; perque aixi coopera-
rian à altre pecat mortal; que faria la
bruja, ò bruxot puix tal manera de
gent no acostuman curar, sino ab altre
maldat ò bruxaria y aixis es precis lo
patir ab paciencia perque ab esta Deu
li donará lo Cel, al pacient y lo Infern
à las malas animas, sino es que se con-
vertescan com deuen. Perçò los pa-
cients, que confessan, y combregan so-
vint, no fassan judicis, enpregant de

ver as

veras lo encomanarse à Deu y sobre
totas las devocions lo rezar lo Rosari
de Maria Santissima.

En la Ciutat de Parma, hi avia una
Señora noble, que se anomenava Elena.
Estava esta Senyora hetxisada patia
tant que al pareixer arribá à morir del
mals cumpticats de dolor que patia, es-
sent continuos, è inexplicaples acci-
dents. Estant ab grandissim desconsol
son marit resolgué anar à pregar de-
vant de la Imatge de nostra Senyora del
Roser oferint fer dir dos Missas, y una
presentalla en sa Capella. Quant torná
de la Iglesia, y Capella, hisqué la Sen-
yora à rebrer á son marit sana y ale-
gre, com sino agues tingut treball al-
gun, li digué: luego que has eixit de
casa me he trobat bona: y atribuesch
la cura à Maria Santissima del Roser.
Cridaren luego al Pare Exorcista, que

acof-

acostumava conjurar los Dimonis, que feyan lo mal à la Senyora, y benehí la casa, luego regonegueren caxas, y armaris y obrint una caixa torná à patir la Senyora nous accidents ab esta novedat repentina; continuaren à regoneixer la caxa, trobant en ella lo hetxis, aspergintlo ab aygua beneyta lo exorcista lo cremá: feren novas prometensas, y Dona Elena quedá perfetament curada y devota del santissim Rosari.

CAPITOL XLIII.

En lo qual se manifesta com lo Rosari defensa als agonisants y los fortifica, y consola Maria Sma. per esta santa devoció quant están en aquella trista hora.

SEgons refereix lo Beato Alano de Rupe, en la part 1. cap. 9. de son Psalteri, y també en la part 4. Sermó 3. cap. 33. te promès la Verge Santissima als devots de son Rosari y Confreres
del

del Roser; que en la hora de la sua mort conseguiran perfeta llibertat la qual se consegueix despres de la ultima batalla y triunfo del enemich. Los promet que serán purificats ab la sanch purissima de son Fill. Mes q̄ encara en vida serán mudats de mals en bons y de bons à millors. Ningu ha de duptar que si nostra vida es una guerra continua contra nostres enemichs ò de nostres enemichs de la anima contra nosaltres quant ve la hora de la mort, y la hora en q̄ trau totas las forçes y astucias lo Dimoni per perdre nostras animas ab moltas trampas, procurant fernos caurer en pecat. Perço com la millor arma per defensarnos en tant terribles tribulacions è inexplicables astucias de Satanás, sia lo Rosari de Maria Sma. es molt profitós posar al coll del agonisant lo Rosari; y los que asisteixen en sa mort, lo resen
ab

devoció especialment la segona part de ell, que conté los Mysteris de Dolor perque per las penas dolors que patí lo Redemptor en las horas de la passió, y mort innocentissima, y gravissimas afficcions de la Mare Maria Santissima tinga lo Senyor compassió de aquell pobre agonisant contra lo qual está conjurat tot lo Infern, per perdre-lo. Y perque se mogan los cors dels Christians, à focorrer ab lo Rosari à sos proxims deixant las penas del cos que pateixen dirèm algunas fieras tentacions, y tribulacions de la anima, y servirà lo seguent cas, per desempenyo del titol. En la Ciutat de Zaragoza (refereix lo P. M. Baron en son llibre Remey universal Tom. 1. pag. 220.) en lo any 1694. arribá à morir una Senyora anciana, y tant que per esser tant vella ja no podia anar à la Iglesia.

Era

Era devotissima del Rosari, y lo deya ab tanta frecuencia, que especialment en los ultims de vida no se ocupava en altre cosa. Poch antes de morir la acometé una congoixa que apareguè al Sacerdot que la assistia, que aquella era la hora de la sua mort, com aixi fou. Durá son treball, y angustia com un quart de hora, pero se refeu y torná en sos sentits en esta sa agonía acudiren los Dimonis tentantla fortament de desconfiança de la divina misericordia; y ab blasfemias contra Deu un dels mals esperits se posá entre lo Sacerdot, y la veu ab que la assistia, à los oidos de la pobre agonizant y quant lo Sacerdot deya cridant; crech en Vos Deu meu; lo Dimoni suggeria renego de Deu, y en tot lo demès ho feya aixi. De aquesta manera durá aquella batalla un gran rato de manera que veyan los circumstants

à

à la moribunda ab grans apretos, y fuors. Per si se retorná de sentits, referí estas fas agonías y ajusta que en lo mes ardent de aquella batalla apareguè Maria Santissima brillant entre llums, y resplandors portant en sa Santissima ma uns riquissims Rosaris, y ab ell com ab un açot sacudí los Dimonis tentadors y los apartá del aposento fugint ells, y bramant ab sa infernal rabia. Consolá la Verge Santissima la moribunda, cessá la visió y à poch rato de referit, lo que se ha dit morí la Senyora ab molta pau, quietut y tranquilitat. Quant aquell celebre devot del Rosari S. Francisco de Salas estava per entrar à las agonías de sa mort, maná à algun familiar feu li cenyis lo Rosari en lo bras. Algun altre familiar feu mogut de compassió, li volguè despres trauerli lo Rosari pensant que no podia servir sino de em-

barás

barás, y pena pero lo Sant se resistí, dientli ara que espero la ultima batalla me vols llevar las armas que tinch de confiança? No ho vull que ab lo Rosari de Maria Santissima, pelearé ab valor, y confiança.

CAPITOL XLIV.

En que se mostra esser la devoció del Rosari lo sufragi mes propri despres del Sacrifici de la Missa.

A Qui manifestarem, que lo Santissim Rosari es la Almoyna mes pia, y mes agradable à Deu, (despres del Sant Sacrifici de la Missa) de totas las que podem oferirli, en aquesta miserable vida per sufragi de las animas del Purgatori que es la tercera necessitat de las mes principals, per la q̄ han de oferir los Confreres la tercera part del Rosari perque acceptan Maria Santissima, y Deu, nostra oració! se mou-

S

hen

à abbreviar ò à mitigar la pena que los tatxa à las animas dels que moren en sa gracia la Divina Justicia.

Sobra per desempenyo aquell exemple que entre altres porta lo B. Alano y Maluenda. Dona de Alexandra en Aragó celebrada per sa hermosura y galas, la pretenian molts per Esposa y perçó causa de molts desafios en un dels quals moriren dos Cavallers, los parents dels quals, mataren à Alexandra per venjança levantli lo cap lo llançaren en un pou, perque no pogues confessar. Pero atenent Deu à la sua bondat y misericordia per alguna devoció, que havia tingut Alexandra al Rosari. Volgué la Anima quedás en lo cap de Alexandra sepultada en lo pou per espay de finch mesos fins que lo Pare Sant Domingo per especial revelació y orde q̄ li doná Maria Santissima

al lloch aná al pou cridant à Alexandra hisqué lo cap, y posat sobre lo brocal ò votell del pou, confessá enterament ab dolor sos pecats, lo Sant li doná la abfolució y aixi ab admiració y pasmo de molts estigué la llengua de Alexandra dos dias resant los Rosaris que S. Domingo li havia imposat en penitencia y li digué per la Divina Justicia havia de patir en lo Purgatori set cents anys los dos cents per aquelles dos mors desgraciadas que ella avia ocasionat los finch cents per sos pecats propis, que avia comes en galas, y vanitats. Pero q̄ esperava que per los sufragis dels Confreres del Roser se li desminuiria tanta pena.

Espirá y de alli à cent cinquanta dias (numero de las Ave Marias que conté lo Rosari) se aparegué la Anima com à resplendent Estrella, al Pare S. Domingo li doná las gracias, y de part de

altres animas del Purgatori li encarregá y demaná molt continuàs la predicació del Rosari fundació de las Confrarias y que los Confreres se recordassen frequentament de las beneytas animas perque las de sos parents y amichs, y demes que per ells eixian del purgatori, los afavorian, y afavorirán molt desdel Cel. Y encara diguè que los Angels, y Sants en lo Cel, anomenan ab nom de Germans als Confreres del sant Rosari, y per ser Confreres del Roser los tenen molt especial amor.

CAPITOL XLV.

Maravellós triunfo del Santíssim Rosari, contra las prolongadas tentacions dels mals esperits, ab que procuren tentar las Animas en la hora de la mort.

EN la Vila de Moyá, Bisbat de Vich cayguè malalta una dona à la qual agravantse la malaltia manà lo Metge

li fossen administrats tots los Sants Sacraments. Feu avisar un Sacerdot de la mateixa Vila, perque la exortás, y dient se volia confessar y apartats tots los circumstants, li diguè: Pare sino per vostè jo seria condemnada. Y preguntant la causa, li diguè Pare per haverme confessada ab vostè dos, ò tres vegadas aconsellantme molt que fos devota del Rosari de Maria Sma. dient tenia per impossible que ningun devot desta Sra. se pogués condemnar emprenguè la devoció del S. Rosari haventlo refat per espay de dos anys y mitg, los demès dias cumplert. Mes no obstant aço, nou anys ha que callo un peccat defonest, lo qual may he gosat confessar encara q̄ me animava molt quant me confessava ab vostè.

Li preguntá lo Sacerdot com es que quant lo Metge ordená vos portassen lo Viatic, vehentvos ab perills de la vida,

nol confessareu? Respongué: Pare jo pensava tenir mes temps de vida, y com à la nit me aparegué un home disforme, gran, y molt lleig, y me digue que à la altre vida noy avia pena, ni gloria, y aixis que no tenia que confessar men que no men acabaria res, jo ho deixi estar. Cap à la matinada de la mateixa nit, me aparegué altre visió, la qual era mes resplendent quel Sol quant entra en un aposento, y viu en ella molt be que tenia figura de una Senyora que passá ab molta pressa, dient: *Filla confessat mira que la vida se te acaba.*

Li preguntá lo Confessor si somiava ò estava dormida? Y respongué: No pare que estava tant desperta com estich ara: Y animant la vista de aquell auxili. Li torná à preguntar perque quant vos portaren la Extrema Unció nous confessareu estant defauciada de tots

remeis humans? respongué que ja lo volia embiar à buscar pero que li avia tornat à apareixer aquella visió de aquell home disforme, y li digue las mateixas paraulas. Y al cap de poch rato li aparegué altre vegada aquella visió hermosa dientli: *Filla confessat que sino per mi ja serias condemnada.* Y aixis Pare me vull confessar. Y estant per ferse lo senyal de la Creu digue turbada Pare, Pare, en aquell racó hi ha tants Dimonis com hi ha palles en un pallé, reclamá à la Verge Santissima à la qual Sant Germá anomena ferenitat dels qui estan turbats. Y lo Sacerdot aspergí aygua beneyta en forma de Creu, y ella digué: Pare ja sen van.

Se confessá generalment de totas las culpas y pecats, derramant llagrimes, com altre Magdalena animantla lo Sacerdot (també ab llagrimes de conten-

to) à la paciència humilitat, de una total resignació, à la voluntat de Deu, y de sa Mare Santíssima confiant en los merits de la Sacratíssima Passió, y mort de Jesu-Christ, y auxiliis li havia fet la Reyna dels Angels.

Despres la exortava lo Sacerdot ab tot amor, y caritat; demanantli si li donava pena alguna cosa? Responguè: Pare jo estich tant contenta, que nom pesa altre cosa en esta vida, sino lo temps que he viscut malament, espero en la misericordia de Deu, y de sa Mare Santíssima, que anirè à gofar de sa dolça companyia en la benaventurança y me apar que estich mirant à Maria Santíssima, que me està esperant.

Visque per lo espay de algunas tres horas, despres de haver confessat ab una gran quietut de esperit, sens veurer visió alguna; antes sempre elevant los ulls

al Cel, dient estava mirant à la Reyna dels Angels que la estava esperant, lo que referí moltes vegadas, fins que estant pera espirar posà los braços en Creu, y ab un leve moviment donà lo esperit à son Creador. Quedant lo Confessor molt consolat dient; que si en los dias de sa vida, obra bona avia feta fou en aquella ocasió que creguè aver cooperat, ab lo Rosari de Maria Santíssima; à la salvació de aquella anima.

○ Si per medi del Rosari complet, aixis patrocina Maria Santíssima als pecadors quant mes amarà als Justos? Quant mes afavorirà à aquells, que ab pureza de cor, y limpiesa de conciencia se emplean devotament en las suas mes agradables alabanças procurant sempre fer bonas confessions? La Santa Teresa de Jesus; exorta à predicar; contra las confessions mal fetas porque perden moltes animas.

Y en la vida de S. Pere de Alcantara se diu, que lo Senyor se digná revelar, al Venerable Fr. Juan de Texeda de que lo major numero dels Christians se condemnan per causa de las malas confessions.

CAPITOL XLVI.

En lo qual se mostra com la Verge Santissima per medi del Rosari deslliurá à un devot de una ferida mortal.

EN lo any 1714 Joseph Altimira del Padró, Pages del Lloch de S. Fructuos de Bages Bisbat de Vich Confrare, y devot del Santissim Rosari desitjant cumplir ab la devoció de la Cedula acudí à la Iglesia Parroquial, per confessar combregar y fer algunas devocions, la matinada del dia de la Assumpcio de nostra Senyora. Torná à dita Iglesia per ohir la Missa major quedantse alli per resar lo Rosari

en-

enter y cumplir ab la hora que tenia senyalada en la Cedula desde la una fins à las dos de la tarde.

Havent ja restat y ofert la primera part per la conversió dels pecadors, la segona à favor dels agonizants, y la tercera en sufragi dels difunts avent dit los Pares nostres acostumats, y donat gracias al Senyor, y à la Verge Santissima quant sen tornava à casa encontrá dos Homens muntats à cavall, y un altre à peu tots armats (que cregué eran del destacament que dit dia avia eixit de la ciutat de Manresa, y havia anat à dit lloch de Sant Fructuós) los quals lo detingueren tractantlo mal de paraulas anomenantlo Traydor, Voluntari, y altres oprobis.

Y no obstant los digué no cuydava del que ells deyan, fentlos relació de aquellas obras bonas que havia fetas haventli

robat lo Gambeto, Calçons, y sabatas un de ells li dispará un tir de pistola fentli entrar los taps balas y pólvora per la boca, y tot passá coll avall en tant que encara tenia ditas balas dins de soncos als dinou de Agost 1725. que confessa ab jurament tot lo succès en presencia de Notari, y Testimonis.

Ventse tant mal ferit se llançá à terra implorant continuament lo favor, y auxili de Maria Santissima. Que ja diguè Sant Efren que esta Senyora es piadosa auxiliadora dels quis troban en los perills. Quant al cap de poch rato vent que los tres marxaren, ajudat de nostra Sra. se alçà y restituhí en sa casa ahont li fou administrat lo Sant Sagrament de la Extrema-Unció. Y com per lo espay de tres dias no se li aplicàs remey algun trobantse alentat per muntar à cavall, passà à la Ciutat de Manresa à conferir-
so

se ab Joan Castellvi Cirurgià, lo qual vist a y regoneguda la ferida diguè clarament que avia de morir y sens remey de dita ferida. Mes no obstant açó feu lo Cirurgià sas curacions y Joseph invocant sem pre à la Reyna Maria, curà de dita ferida ab molta brevedat. Lo que ell, y tots los demès atribuyren à particular favor de Maria Sama. del Roser.

CAPITOL XLVII.

En lo qual se mostra com la Verge Santissima per medi del Santissim Rosari guarda de tempestats y pedregadas.

EN lo any 1717. cerca mitg mes de Juny se experimentaren en la Vila de Puig Cerdá, y sa Comarca tant y tants grans tempestats y pedregadas que feren notable, y excessiu dany als fruyts. Dia hi haguè que tres vegadas amenaçá la tempestat y entre altres pedregadas ne cayguè una de tant maligna-
nant

nant, y copiosa que mallogrà à centenars de carregas de blat; de forma despres de vint y quatre horas encara en algunas parts umbrivolas ni havia mes de un palm.

A vista de tant rigor que amenazava, y dels temors de la gent que temian perdre enterament la collita se recorregué à la protecció, y amparo de Maria Santissima del Roser, y despres del fantissim Rosari, que ab concurs de molta gent se deya tots los dias à cors en la Iglesia de nostre Pare Sant Domingo se reza (desde aquell que cayguè la gran pedregada) una Ave Maria à Maria Santissima tots los dias peraque se dignás deslliurarlos de tempestats, y pedregadas, y guardar los fruyts, que estavan posats sobre la terra.

Quant repentinament se experimen-
tá lo favor de Maria Santissima, à la
qual

qual Teodoro Lascaro Emperador anomena: serenitat de aquells que veuhen perseguits de las tempestats. Puix desde aquell dia que se començá à rezar la Ave Maria no cayguè cap mes pedregada y haventse continuat fins que foren arreplegats los fruyts: per ultim se rezá la Ave Maria en acció de gracias à Maria Santissima ab que una gran multitud de gent alabá la sua misericordia per averlos socorregut (com piament cregueren) en aquell gran perill.

CAPITOL XLVIII.

*De un Sacerdot, lo qual no pogué morir
sens confessió, per virtut del
Sant Roser.*

HAVIA en lo Ducat de Bravancia un Sacerdot, lo qual era molt devot de la Verge Maria, y aixi se feu

Confrare del Sant Roser, y deya cada dia lo Rosari. Aquest cayguè en una molt gran malaltia, la qual li donave molt gran dolor, y era tan gran, que cayent en una desesperació, prengué un ganibet, y se doná una mortal ferida. Ab lo dolor de la ferida, oblidá la furia de la malaltia, y tornant en si, y coneixent lo perill en que estava, recorregué al refugi de la Verge Maria, y del seu Sant Roser, suplicantla, que no consentís que morís sens confessar primer sos pecats. Fonch cosa maravellosa, que encara que segons era la ferida, ell havia de morir molt prest, no morí fins que ab molta contrició haguè confessat sos pecats, y rebuts tots los Sants Sagraments de nostra Santa Mare Iglesia Catholica Apostolica Romana. Amen.

CAPITOL XLIX.

En lo qual se mostra com la Verge Santissima socorra als Infants, per portar los Rosaris al coll.

EN lo any 1718. en la Ciutat de Manresa en lo carrer dit Portal de Lleyda; Estasia Comellas criava un fill seu anomenat Joan Comellas de edat de quatre mesos y mitg poch mes, ò menos, al qual lo dia onse de Febrer, à la nit, sobrevingué repentinament un defassociego è inquietut tant gran quel posá en un extraordinari continuo llanto sens tenir un punt de quietut lo qual durá la major part de la nit estant igualment tristos y suspesos sos Pares, no sabent la causa de que podia prevenir.

A la nit seguent que fou del dia dorse repetí lo accident de aquella gran inquietut y defassociego, lo qual posá tots los de casa en major cuidado quant

advertint Joan Casafayas,) Pare de dita Estafía Avi del Minyonet) que de ninguna manera trobava repós, ni posat en los pits de sa Mare ni tampoch en lo braçol ni abaltres carinyosos remeys, que tenen las Mares quant veuen partir à fos fills digué à las horas (ab una gran fé, y confiança en Maria Santissima per medi del sagrat Rosari, del qual era molt devot) que li posassen uns Rosaris al coll quant al mateix instant que tingué al coll los Rosaris luego estigué affogegat y ab tota quietut.

Lo que piament atribuhiren à prodigi de Maria Santissima à la qual donaren humils repetidas gracias, de la puntualitat ab que afavoreix à fos devots.

Aqui se veu puntualment verificat, lo que de la Reyna Santissima celebra Sant Efrent, dient: que es presentissima auxili dels qui recorren confiats à la sua pietat, y clemencia,

CAPITOL L.

En lo qual se manifesta com la Verge Santissima per medi de son Rosari deslliurá de ofegarse à una dona.

Als catorse del mes de Juny de 1718. en la Ciutat de Manresa Monica Elupia Viuda, venint del seu hort, y patint una gran fet entra las dos, y tres de la tarde, sen entrá en casa de Agnès Culla, ahont hi ha un pati de una font, que continuament mana aygua, baix la qual hi ha una mitja lluna de ferro, per collocar los canters y dessota hi ha una tina, de quatre pams en quadro, y fet pams de fondo, la qual reb la aygua de dita Font.

Avent arribat dita Monica sola à esta Font trobá sobre la mitja lluna un canter ple de aygua vehent que ab una ma sola nol podia traure, aplicá las dos mans, pero lo pes de la aygua del

canter, la vencé, y la feu caurer de cap dins la tina que estava casi plena de aygua. Vehentse alli sola perduda y destituhida de tot auxili humá, que la poguès focorrer reclamá de cor lo patrocini de Maria Santissima del Roser de la qual era molt devota dient: *Verge Santissima aqui tich de acabar mos dias aixi amparau la mia anima en aquest treball y fassas la vostra voluntat.* Bella súplica per conseguir lo amparo de aquella Senyora, á la qual S. Joan Damasceno anomena perpetua patrocinadora de aquells que la honrran, y alaban. Y S. Joseph Himographo; *Patrocinium eorum, qui tum laudant.*

Avent ohit lo ruido Maria Morell, que estava en los quartos defobre de la Font, prengué un canter baixá al pati entrá á la Font, y veu que sobre la aygua de dita tina ondejavan y anavan unas faldillas lo que sentli feredar, y

horror se retirá un poquet, y ohí com si alguna persona glopejava, ò bevia de la aygua de dita tina, del modo glopejan ò beuhen los que estan en proxim perill de anegarse quant luego eixint de alli y referintho á Agnés Culla temerosas y asustadas donaren clamors de necessitat als quals acudí Geroni Guitart y ventla sumergida cap per avall, peus per amunt ab las faldillas que decentment la cubria, y ventse impossibilitat de poderla trauerer tot sol, acudiren altres; y discorrent lo modo per trauererla ab mes prestesa, Bernat Torres ajudat de altres la volgué trauerer tirantla per las faldillas, y camifa: mes vehent que ab lo pes del cos se rompia una cosa y altre procurá pendrerla per lo bras y la tragué de la tina sens observarli sentit algun, ni mostras de esser viva, judicant tots que era difunta per veurerla tant morada y bla-

va y fens moviment y respiració per espay de tres Credos.

Mes com la tingueren ab lo cap inclinat à terra trahent aygua per la boca començá à respirar no fens gran admiració de tots los circumstants que estavan alli presents, puix tots la tenian naturalment per morta per haver estat mes de mig quart sumergida dins de la aygua.

Y com anant recobrant poch à poch las primeras paraulas que digué foren anomenant Maria Sma. del Roser, y que esta Senyora la avia deslliurada de aquell perill à la qual fervorosament reclamá: vehentse defamparada en tanta necessitat tots ho atribuiren piament à singular favor de Maria Santissima, que se digná focorrer à la sua devota; y tots aprengueren à fer mes devots del Santissim Rosari per medi del qual la Serenissima Reyna dels Angels som-

pre ha acostumat, y acostuma afavorir à fos devots havent observat S. Agustí, que ja may se ha ohit à dir, que aquell que ha acudit à son amparo aquell que ha implorat lo seu focorro, ha demanat lo seu favor, se quedás defamparat. Y alentant ab açó la sua confiança passava animós à demanar gracias à la que es lliberal donadora de totas ellas.

CAPITOL LI.

En lo qual se mostra com la Verge Santissima per medi del Santissim Rosari socorre las necessitats de aygua.

EN lo any 1718. als primers del mes de Juny se experimentá en la Ciutat, y terme de Manresa una tant gran sequedat, y carestia de aygua que las plantas y fruyts estavan ab evident perill de perdre se y mallograr se. Se corregué à la protecció de Maria Santissima, la qual com diu S. Antoni es puntual ajudadora de tots los qui re-

corren à ella. Y despres de dit Rosari à cors, en la Iglesia del Monastir de Sant Pere Martyr, del Orde de Predicadors, se rezava una Ave Maria peraque la Reyna dels Angels se dignás focorrerlos ab pluja y guardar tots los fruyts que estavan posats sobre la terra. Y per lo mateix efecte se cantavan immediatament los Goigs à nostra Senyora demanantli pluja; quant al cap de alguns dias se veu despatxada la petició, puig plogué ab tanta abundancia, que quedá la necessitat focorreguda.

Semblant necessitat se experimentá en la mateixa Ciutat y Terme, als ultims del mes de Agost, del mateix any se recorregué de la propia conformitat al favor y amparo de Maria Santissima y en breus dias se veu també remediada la necessitat. En una, y altra ocasió se digué la Ave Maria en acció de gracias à nostra Senyora per averlos

focorregut ab pluja. Y als amonitions
Estos y semblants exemplars aurian de alentat la nostra confiança pera ampararnos de la Verge Santissima en las necessitats tribulacions comunas, y universals, per medi del feu Santissim Rosari lo qual resát à cors, ò en comunitat es una rogativa en la qual se juntan en una plausible armoniosa alabança las Oracions de molts devots de tals pregarias, afirman Sant Thomás, y Sant Ambros que es imposible que no sian ohidas.

CAPITOL LII. En lo qual se mostra, com la Verge Maria Senyora nostra defensa als pobres contra los poderosos, per virtut del Sant Rosari.

Una pobre dona (segons que ho escriu Mestre Alano de Rupe) portava un plet, y de gran importancia, ab unas personas ricas, y poderosas, las quals ab los diners, y poder que tenian,

abdonatius , y prechs pogueren tant, que corromperen lo Jutge , pera que donás contra justícia en favor de ells, y contra la pobre dona. La qual no tenint amparo, ni focos de ningú del Mon, per esser pobre, procurá de cercar lo focos del Cel. Y així recorrent à la Verge Maria, fentse escriurer en la Confraria del Sant Roser, y votá, y prometé à la Verge Maria que tota sa vida diria lo Rosari. Valgué tant açó, que apres en breu temps , hague victòria, y sentència del plet , de tal manera, que tots conegueren, que per la ajuda, y focós de la Verge Maria, tenint lo Jutge escrita la sentència en favor del rich, y contra la pobre dona y pronunciantla tres vegadas, sempre creyent que la pronunciava contra la pobre dona, totas las tres vegadas la pronunciá en favor de la dita dona , y tant conforme, que may pogué mudar paraula alguna, ni menos dir altra cosa.

GOIGS

EN ALABANSA DE NOSTRA
SENYORA DEL ROSER, PER TOT LO
Any.



VOSTRES Goigs ab gran plaher
cantarém Verge MARIA,
puig la vostra Sonyoría
es la Verge del ROSER.
Deu plantá dins Vos Senyora,
lo ROSER molt excelent,
quant vos feu mereixedora
de concebrél purament,
donant fé el Missatger,
que del Cel Vos trametia,
Deu lo Pare que volia
fossen Mare del ROSER.
Del Sant Ventre produida,
la planta del ROSER vert,
fonch de Angls citcuída,

y servida ab gran concert,
y restá pur, y sencer
vostre cos ab alegria,
quant parí en la Establia lo Celestial Roser.
Quant los Reys devots sentiren
del Roser la gran olor,
ab la Estela ensemps partiren
per adorar lo Senyor,
y trobaren ser lo vér
de Balan la Profecia,
com vostra merceé tenia
en los braços lo Roser.
Gran delit Vos presentava,
vostre Fill resuffitát,
ab sích rosas que portava
en las Mans, Peus, y costát,
per las quals lo Llucifer,
que dels Sants lo Infern umplia,
fonch trobat en aquell dia,
quant florí lo Sant Roser.
Reparada la gran erra
de Adam per molt cruel,
trasplantat fonch de la terra
lo Roser alt en lo Cel,
y pujant ab gran poder
lo partir nous entrí
contemplánt Deu com rebía
ab gran goig lo Sant Roser.
No fonch de menor estima
lo goig del Esperit Sant,
quant vingué del alta cima

en vostre Collegi Sant,
y regà aquell planter,
que lo gran Deu elegís
per estar en companyia
del Celestial Roser.
Vostre vida acabada
la major del goig sentís,
com a Deu fos presentada
triumfant en Paradis,
y Senyora os volgué fer
del gran Hort que possehia
collocantvos com debia
baix la sombra del Roser.
Maná vostra Senyoria
als Freres Predicadors,
que de vostra Confraria
fossen instituidors,
y així ells la han fundada
obehint vostre voler,
dignament intitulada
Verge, y Mare del Roser.

TORNADA.

Puix mostráu vostre poder
fent miracles cada dia,
preserváu Verge MARIA
los Confreres del Roser.

ÿ. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
ÿ. Salvos fac servos tuos & ancillas tuas.
R. Deus meus sperantes in te.

O R E M U S.

Deus cujus Unigenitus per vitam mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ premia comparavit: concede quaesumus; ut hæc Mysteria Sanctissimæ Beatæ **MARIE VIRGINIS ROSARIO** recolentes, & imitemur quod continet & quod promittunt assequamur.

Præterea Domine famulis, & famulabus tuis dexteram cælestis auxilii ut te toto corde perquirant & quæ digne postulant assequantur. Per eundem Christum Dominum nostram. Amen.

A L T R E S G O I S
DE NOSTRA SENYORA DEL ROSER
ques cantan en la Quaresma.



PUIX que Rosa molt suau
Deu mon Fill me ha elegida,
lo Psaltiri presentau
quinse actes de ma vida.
Contemplau com se mostrava
Esser trist mon Fill en lo Hort,
que lo seu cos sanch suava

esperant la trista mort:
tal pena perque entengau,
mes que tots la he sentida,
lo Psaltiri presentau, &c.
Contemplau ab ulls plorosos
lo meu Fill Rey dels Senyors,
quins acots tant rigurosos
ha sufrit dels pecadors:
y si tots ab mi plorau
veuréu quant fui entristida,
lo Psaltiri presentau
quinse actes de ma vida.
Contemplau quant tormentaren
los cruels al Redemptor,
com de espinas coronaren
lo seu cap ab gran rigor:
tals escarns si meditau,
quant me han endolorida,
lo Psaltiri presentau
quinse actes de ma vida.
Contemplau ab quanta pena
portava mon Fill la Creu,
perque fes cumplida esmena
dels pecats del Poble seu:
y encontrantlo si pensau,
de quin dolor fui ferida,
lo Psaltiri presentau
quinse actes de ma vida.
Contemplau com me doblaren
los dolors ab gran augment,
quant mon Fill crucificaren

en Creu estretament,
creyéu y consideráu,
que may fùl tan afligida,
lo Psaltiri presentáu
quinse actes de ma vida.
Contemplau quant devallaren
à mon Fill de la alta Creu,
y en mos braços lo posaren
tot nafrat de cap à peus:
qual estigui contemplau
ab dolor tant fora mida,
lo Psaltiri presentáu
quinse actes de ma vida.
Contemplau qual me deixaren,
quant mel prengueren dels braços,
y al sepulcre lo posaren
ab quant dolorosos passos:
si de mi os apiadáu
en soledad sumergida,
lo Psaltiri presentáu
quinse actes de ma vida.
Los qui per mi desitjáu
alcançar gloria cumplida,
lo Psaltiri presentáu
quinse actes de ma vida.

ÿ. Ora pro nobis &c. T la Oració com lo
del primer Goigs.

LAUS DEO.

Dia 19 Martii 1762. Reimprimatur,
De Berenguér, V. G. & Officij

Reimprimase. Don Ignacio Pastor.

at en matxo

700204

1000 p6.

112 p6

200 p

1000 p9

~~2000 p1~~